

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI

AKADEMIE KLASICKÉ HUDBY, z. ú.

za rok 2025

Akademie klasické hudby, z. ú. (dále jako „Akademie“, „Ústav“ nebo „Společnost“) za účetní období začínající 1. 1. 2025, a končící 31. 12. 2025 (dále jako „Účetní období“)

Obchodní firma: Akademie klasické hudby, z. ú.

Sídlo: Maiselova 25/4, PSČ: 110 00 Praha

Statutární zástupce:

Ing. Robert Kolář, den vzniku funkce: 1. ledna 2022

Správní rada:

Jan Štěrba, den vzniku funkce: 1. ledna 2022

Luboš Veselý, den vzniku funkce: 1. ledna 2022

JUDr. Pavel Šafář, den vzniku funkce 1. ledna 2022

Akademie byla v Účetním období řízena ředitelem, který je statutárním orgánem Akademie, Akademii řídí a jedná jejím jménem.

Akademie klasické hudby, z. ú.

Vznikla v roce 2002, s cílem propagovat a popularizovat české hudební umění v České republice i v zahraničí. Její náplní je šíření kulturních hodnot, podpora cestovního ruchu a rozvoj kultury ve všech jejích oblastech. V neposlední řadě se zaměřuje také na podporu mladých umělců, začínajících hudebníků a mládeže se zájmem o kulturu.

Od roku 2008, je pořadatelem mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha, který si tak jako celá Akademie klasické hudby vytkl za cíl pečovat společně s partnery a mecenáši o umělecký odkaz českého génia a světově proslulého skladatele Antonína Dvořáka. Svým formátem úspěšně naplňuje ambici zařadit se mezi významné evropské festivaly, na kterých vystupují přední osobnosti světové i tuzemské hudební scény. V přímých i širších souvislostech je programově bytostně napojen na dílo Antonína Dvořáka. Již několik let také festival dává možnost vyniknout mladým talentovaným umělcům do 30 let, do roku 2020, se tak dělo v rámci velkého debutového Dne D, v roce 2021, vznikla celá nová řada s názvem Pro budoucnost, která dává jak ve Dvořákově síni Rudolfiny, tak na dalších festivalových pódii prostor nejen nastupující interpretační generaci, ale i současným autorům, kterým v režimu objednávky nových kompozic umožňuje představit svou tvorbu v kontextu osvědčených kompozičních hodnot světových skladatelů. V roce 2022, pak byla uvedena v život další programová řada, symbolicky umístěná do prostor bytostně spojených se sídlem hlavního mecenáše festivalu Karel Komárek Family Foundation, tedy budovou na pražské Bořislavce. Koncerty řady „Dvořákova Praha na Bořislavce“ se konají ve foyeru této budovy, který od roku 2024, nese název „Artium“, symbolicky spojující různé druhy umění napříč žánry. Takže vedle celoročního kulturního programu, který sestává z koncertů napříč hudebními žánry a výstav výtvarného umění včetně umění digitálního, jsou během MHF Dvořákova Praha organizovány koncerty pro skutečně nejmladší interprety, jejichž umělecká dráha se teprve začíná rozvíjet, ale zároveň již v oboru interpretace klasické hudby dosáhli pozoruhodných výsledků. To dokumentují ceny z mnoha mezinárodních i národních interpretačních soutěží, včetně Akademií klasické hudby spolupořádané soutěže Concertino Praga. Zároveň v tomto ohledu spolupracuje AKH i se stipendijním programem KKFF, jehož stipendisté dostávají pravidelné příležitosti prezentovat své dovednosti právě v rámci tohoto cyklu. Spojením cyklů Pro budoucnost a Dvořákova Praha na Bořislavce tak vzniká jedna z nejkonzentrovanejších a nejsystematičtější orientovaných koncertních platform pro mladé interpretační umění v rámci festivalů obdobného formátu v ČR, která se dostává do přímé kvalitativní konfrontace s dalším festivalovým programem, jenž se z hlediska prezentace umělců orientuje na absolutní interpretační světovou špičku.

Od roku 2009, vyhlašuje Akademie klasické hudby Cenu Antonína Dvořáka, kterou prostřednictvím Rady akademiků oceňuje tuzemské i světové osobnosti, jež se svým celoživotním dílem nebo mimořádným uměleckým počinem významnou měrou zasloužily

o propagaci a popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí. Držiteli ocenění jsou Josef Suk, Ivan Moravec, Jiří Kout, Ludmila Dvořáková, Jiří Kylián, Jiří Bělohlávek, Yo-Yo Ma, Richard Novák, Ivan Klánský, Česká filharmonie, Gabriela Beňačková, Jakub Hrůša, Sir András Schiff, Pražský filharmonický sbor a Panochovo kvarteto. Pro rok 2025, je navrhován na tuto cenu australský divadelní režisér Barrie Kosky, který spolupracuje s nejprestižnějšími operními domy a festivaly po celém světě a na jehož kontě nalezneme několikrát inscenování Dvořákovy Rusalky nebo Janáčkových oper Příhody Lišky Bystroušky a Káti Kabanové.

V roce 2016, AKH poprvé uspořádala mezinárodní čtyřdenní konferenci s názvem Cultural Leadership Summit: Prague. Cílem konference bylo nabídnout manažerům v oblasti kultury návody a inspiraci v klíčových oblastech, jako jsou ekonomika uměleckého provozu, fundraising, crowdfunding, strategické a umělecké plánování, marketing a práce s publikem. Dalším z cílů bylo vytvoření každoroční platformy pro setkávání manažerů a navázání dialogu v oblasti kultury a výměny zkušeností. Hlavním lektorem a zaštiťující osobností po odborné stránce byl bývalý dlouholetý prezident Kennedy Centra v USA Michael M. Kaiser, předseda správní rady DeVos Institutu.

V roce 2019, oznámila další rozšíření svých aktivit především se zaměřením na vzdělávání a rozvoj mladých talentovaných umělců. Od roku 2020, se Akademie klasické hudby stala spolupořadatelem prestižní soutěže Concertino Praga. Že to byl krok správným směrem, dokazují i jména laureátů posledních ročníků, které se již konaly ve společné gesci Akademie klasické hudby a Českého rozhlasu. Asi nejvýraznějšími osobnostmi, které se staly laureáty ročníků 2020–2023, jsou houslista Daniel Matejča a klavírista Jan Schulmeister, kteří od svého úspěchu v Concertino Praga zaznamenali několik dalších mezinárodních úspěchů v podobě cen z velkých mezinárodních soutěží, vystoupení na prestižních pódii a CD nahrávkách (Matejča natočil 6 sólových sonát E. Ysaïe pro firmu Supraphon, Schulmeister se stal jako jediný Evropan laureátem Van Cliburnovy soutěže v USA).

V rámci vydavatelské činnosti vychází pod hlavičkou Akademie klasické hudby od roku 2018, magazín, bylo vydáno několik hudebních nosičů a kniha pamětí vnuka skladatele Antonína Dvořáka nazvaná Vyznání v F dur. V roce 2021, pak ve vydavatelské činnosti pokračovala vydáním knihy muzikologa Ondřeje Šupky Než nás rozdělí oceán: Koncertní turné „na rozloučenou“ Antonína Dvořáka. Roky 2021, a 2022, proběhly ve znamení iniciace a zásadní finanční podpory rozsáhlého nahrávacího projektu, kdy po úspěchu klavírního maratonu souborného provedení díla pro sólový klavír Antonína Dvořáka byla po více než 50 letech (poslední nahrávka české produkce byla záznam v interpretaci Radoslava Kvapila z počátku 70. let 20. století) realizována nahrávka souborného Dvořákovy díla v interpretaci Ivo Kahánka. Tu

vydala firma Supraphon za 50% finanční podpory AKH/KKFF a doplnila ji i speciální edice ve formě vinylového LP provázeného grafickým listem vypořebení Antonína Dvořáka na základě soutěže mezi žáky výtvarných oddělení Základních uměleckých škol. V roce 2023, byly dokončeny práce na převedení webu do portfolia činností AKH, a to ve spolupráci s jejím původním autorem, muzikologem Ondřejem Šupkou, který i nadále v rámci Akademie klasické hudby působí společně s Davidem Beveridgem v roli programového poradce. Web byl technologicky modernizován, nově graficky uspořádan a skýtá potenciál pro své další systematické obsahové rozšiřování.

Organizační struktura Akademie klasické hudby z. ú. v roce 2025

MHF Ředitelem AKH a statutárním zástupcem i nadále zůstává Ing. Robert Kolář.

Mgr. Jan Simon pokračuje ve výkonu funkce intendanta AKH a od 1. 1. 2021, se přesunul z pozice programového ředitele MHF Dvořákova Praha na pozici ředitele festivalu. Ředitel AKH udělil Janu Simonovi omezenou plnou moc k zastupování AKH směrem navenek i uvnitř organizace.

Na pozici vedoucí produkce působila do 30.9.2024, Šárka Coleman. Od 1.10. 2024, zastává funkci výkonné ředitelky AKH. Na její pozici bylo vypsáno výběrové řízení, na jehož základě byla do funkce vedoucí produkce uvedena Kamila Uherková.

Na pozici vedoucí marketingu a online komunikace působila do 31.12.2024, Bc. Veronika Jandová, MSc. Na její pozici vypsala AKH výběrové řízení. Na jeho základě byla do této funkce uvedena paní Radka Kuchařová.

Na pozici pracovníka back office a vedoucí Vstupenkového centra působí Michaela Krejčová.

Pro další činnosti využívá AKH služeb externích dodavatelských subjektů:

Umělecká smluvní agenda – Jaroslav Manda

Projektový management vzdělávacích programů a produkce komorních koncertů a doprovodných akcí –Markéta Vybíralová (od 1. 3. 2023)

Fundraising – Mona Janovská

On-line marketing a komunikace – Ing. Božena Vojtěchová

PR a komunikace – MAGMA Communications

Mzdová agenda – KKCG a. s.

Účetnictví – Jolana Florová Corporate Services

Právní služby – Šafář a Partners

Aktivity Akademie klasické hudby z. ú. v roce 2025.

- Str. 6** **Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha 2025- 18. Ročník**
- Str. 57** **Concertino Praga 2025 – Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž
pro mladé hudebníky – 59. ročník**
- Str. 80** **Cena Antonína Dvořáka 2025-17. ročník**
- Str. 83** **Vydání knihy: Ondřej Šupka „Antonín Dvořák: Portrét člověka“**

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha 2025– 18. ročník

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha 2025 byl realizován v plném souladu s cíli a záměry uvedenými v žádosti o dotaci. Osmnáctý ročník festivalu navázal na dlouhodobou dramaturgickou koncepci, jejímž cílem je systematická a hluboká interpretace díla Antonína Dvořáka v širokých historických, interpretačních a mezinárodních souvislostech, a současně prezentace špičkového interpretačního umění v oblasti klasické hudby.

Festival probíhal v plánovaném termínu od 5. do 23. září 2025 a uskutečnil se v tradičních i nových koncertních lokalitách v Praze i mimo hlavní město. Program byl koncipován jako dramaturgicky ucelený celek, který propojil velké symfonické projekty, komorní koncerty, recitály, edukační a doprovodné aktivity i projekty zaměřené na podporu mladé interpretační generace. Festival vstoupil do svého 18. ročníku s novou vizuální identitou.

Zásadní roli sehrály dlouhodobě profilované programové řady festivalu, zejména Dvořák Collection, Světové orchestry, Komorní řada, Česká filharmonie v roli rezidenčního orchestru, Pro budoucnost, No Tie a Dvořákova Praha na Božislavce. Dramaturgie festivalu reflektovala Dvořákův odkaz nejen prostřednictvím jeho klíčových děl, ale také v kontextu tvorby jeho současníků, následovníků a skladatelů, kteří s jeho dílem vedou umělecký dialog.

Festival zároveň naplnil svůj cíl prezentovat Českou republiku jako kulturně vyspělou zemi s bohatou hudební tradicí a současně jako atraktivní centrum mezinárodního hudebního dění. Účast renomovaných zahraničních orchestrů, dirigentů a sólistů spolu s předními českými interprety potvrdila mezinárodní prestiž festivalu a jeho pevné postavení mezi nejvýznamnějšími evropskými hudebními festivaly.

Projekt byl realizován v plánovaném rozsahu. V průběhu realizace došlo pouze k dílčím operativním změnám v obsazení či programu jednotlivých koncertů, které byly způsobeny objektivními provozními či zdravotními důvody a neměly vliv na celkový rozsah, kvalitu ani dramaturgickou koncepci festivalu.

Festivalový program MHF Dvořákova Praha 2025 byl realizován v tematicky strukturovaných programových řadách. Jednotlivé koncerty a doprovodné akce byly uskutečněny následovně:

DVOŘÁK COLLECTION

Programová řada Dvořák Collection tvořila dramaturgické jádro 18. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha a představovala nejkoncentrovanější vyjádření jeho dlouhodobé umělecké identity. Byla koncipována jako systematická, kurátorsky vedená reflexe díla Antonína Dvořáka, jejímž cílem bylo představit skladatelův odkaz v celé jeho šíři, hloubce a vnitřní rozmanitosti.

Kurátorkou řady byla sopranistka Kateřina Kněžíková, jejíž dlouhodobý a hluboký interpretační vztah k Dvořákově tvorbě se stal určujícím dramaturgickým východiskem celé linie. Dramaturgie řady se soustředila zejména na vokální, písňovou a komorní rovinu Dvořákovy

tvorby, tedy na oblasti, v nichž se nejzřetelněji projevuje jeho lyrická imaginace, citlivost k textu a schopnost jemné hudební psychologie.

Ústředním bodem řady byl orchestrální koncert *Pocta písňím Antonína Dvořáka*, na němž se Kateřina Kněžíková představila jako sólistka za doprovodu Prague Radio Symphony Orchestra pod vedením Roberta Jindry. Program spojil výběr z *Písni milostných* a *Cigánských melodií* v nové instrumentaci českého skladatele Jiřího Gemrota s orchestrálními skladbami *Legendy* a *Nokturno H dur*. Koncert nabídl plastický obraz Dvořákovy melodické invence v propojení hlasu a orchestru a stal se nejen reprezentativním projektem této řady, ale i symbolickým vyjádřením dramaturgického zaměření celého ročníku.

Komorní rovinu řady rozvinul písňový večer *Poetismus časů Dvořákových*, v němž Kateřina Kněžíková a Bella Adamova za klavírního doprovodu Davida Švece interpretovaly písně Antonína Dvořáka v dialogu s tvorbou Johanna Brahmsa a Edvarda Griega. Dramaturgie koncertu poukázala na společné inspirační zdroje evropské písňové tradice a umožnila vnímat Dvořákovu tvorbu v širším kulturním a estetickém rámci.

Další významný projekt *Dialog Vltavy se Seinou* rozšířil perspektivu řady směrem k francouzskému hudebnímu prostředí. Kateřina Kněžíková, Martin Kasík, Petr Ries a Bennewitzovo kvarteto zde uvedli díla Antonína Dvořáka, Gabriela Faurého, Ernesta Chaussona a Bohuslava Martinů. Program vytvořil dramaturgicky promyšlený dialog mezi českou a francouzskou hudební tradicí a současně ukázal Dvořákovu dílo jako přirozenou součást evropského kulturního prostoru.

Řadu Dvořák Collection uzavřel koncert s názvem *Večerní písňe*, na kterém zazněly opusy B. Smetany, a. Dvořáka, J. Křičky a Z. Fibicha v podání Kateřiny Kněžíkové, Jana Martiníka a Romana Hozy za klavírní spolupráce Davida Marečka a Miroslava Sekery.

Řada tak poskytla festivalu pevné ideové ukotvení a představila Dvořákův odkaz jako živý, mnohvrstevnatý a stále aktuální fenomén, schopný oslovit současné publikum prostřednictvím promyšlené a citlivé dramaturgie.

SVĚTOVÉ ORCHESTRY

Programová řada Světové orchestry představovala výrazný mezinárodní pilíř 18. ročníku MHF Dvořákova Praha a potvrdila dlouhodobé postavení festivalu jako respektované evropské platformy pro setkávání špičkových světových těles, dirigentů a sólistů. Dramaturgické zasazení děl Antonína Dvořáka do programů nejvýznamnějších světových orchestrů zároveň posílilo vnímání jeho odkazu jako univerzálního kulturního fenoménu, který je přirozenou součástí globálního hudebního kánonu.

Festival byl zahájen koncertem Frankfurtského rozhlasového symfonického orchestru, který pod vedením dirigenta Alaina Altinoglu provedl Dvořákův Koncert pro violoncello a orchestr h moll se sólistou Gautierem Capuçonem a Symfonii č. 9 „Z Nového světa“. Zahajovací večer se tak

symbolicky vrátil k Dvořákovým vrcholným dílům a současně zdůraznil mezinárodní prestiž festivalu prostřednictvím spolupráce s jedním z nejvýznamnějších evropských rozhlasových orchestrů.

Tentýž orchestr se představil i na dalším koncertě řady, tentokrát v dramaturgicky kontrastním programu, v němž zazněl Houslový koncert d moll Jeana Sibelia v interpretaci Juliana Rachlina a Symfonie č. 8 Dmitrije Šostakoviče. Program zasadil Dvořákův odkaz do širšího evropského kontextu 20. století a nabídl publiku výrazně kontrastní symfonický oblouk.

Výrazným vrcholem řady byl koncert v podání orchestru Sächsische Staatskapelle Dresden, který pod taktovkou Daniela Gattiho uvedl Schumannův Klavírní koncert a moll se sólistou Kirillem Gersteinem a Mahlerovu Symfonii č. 5. Koncert zdůraznil kontinuitu německé symfonické tradice a její přesahy k pozdnímu romantismu.

Vystoupení Chamber Orchestra of Europe pod uměleckým vedením Sira Andráse Schiffa nabídlo dialog mezi Mozartovou a Dvořákovou tvorbou. Program spojil Mozartovy Klavírní koncerty č. 23 a č. 20 v interpretaci samotného Schiffa s Dvořákovou Serenádou E dur pro smyčce a Serenádou d moll pro dechové nástroje, čímž poukázal na kompoziční i výrazové souvislosti mezi klasicismem a romantismem.

Závěrečný koncert festivalu obstaral Orchestre National de France pod vedením Cristiana Măcelaru, který společně s klavíristou Rudolfem Buchbinderem uvedl program zahrnující Enescovu Rumunskou rapsodii č. 1, Gershwinův Klavírní koncert F dur, Dvořákovu Rapsodii a moll a Ravelovu La Valse. Koncert symbolicky uzavřel festival propojením české, evropské a americké hudební tradice a potvrdil mezinárodní dramaturgický oblouk celého ročníku.

KOMORNÍ ŘADA

Komorní řada představovala dramaturgickou protiváhu k velkým symfonickým projektům a vytvořila prostor pro soustředěnou, detailní a interpretačně náročnou práci s repertoárem. V této řadě festival dlouhodobě umožňuje hlubší porozumění hudbě v intimním koncertním formátu.

Festival zde současně vytvářel prostor pro setkávání generací interpretů – etablované osobnosti vystupovaly vedle mladších umělců, čímž komorní řada přirozeně plnila i vzdělávací a inspirační

funkci. Komorní řada tak přispěla k posílení role festivalu jako místa kontinuální práce s repertoárem, nikoli pouze jednorázové prezentace koncertních projektů.

Výrazným projektem byl koncert Belfiato Quintetu, který sledoval vývoj dechové komorní hudby od klasicismu po 20. století prostřednictvím děl Antonína Rejchy, Ludwiga van Beethovena, Jeana Françaixe a Luciana Beria. Dramaturgie koncertu zdůraznila kontinuitu žánru i Rejchovo specifické postavení v evropském hudebním kontextu.

Vokální linii komorní řady rozvinul koncert *Večerní písně*, na němž vystoupili Kateřina Kněžíková, Roman Hoza a Jan Martiník za klavírního doprovodu Davida Marečka a Miroslava Sekery. Program byl věnován české písňové tvorbě a nabídl soustředěný pohled na vývoj vokálního výrazu v domácí hudební tradici.

ČESKÁ FILHARMONIE

Česká filharmonie se v roce 2025 opět představila v roli klíčového rezidenčního orchestru festivalu a potvrdila své výjimečné postavení v domácím i mezinárodním kontextu. Spolupráce festivalu s nejvýznamnější českou hudební institucí posiluje jeho autoritu jako platformy, která propojuje národní hudební tradici s globálním interpretačním diskurzem.

Rezidenční projekty České filharmonie byly koncipovány s výrazným personálním akcentem a nabídky setkání orchestru s předními světovými dirigenty a sólisty. Festival zde fungoval jako prostředník mezinárodního dialogu, v jehož rámci byla česká interpretační tradice konfrontována s aktuálními světovými interpretačními přístupy.

Pod vedením Leonidase Kavakose zazněl Mozartův *Houslový koncert č. 3 G dur*, v němž se dirigent představil i jako sólista, a Prokofjevova *Symfonie č. 6*. Program spojil klasicistní formální čistotu s existenciálně vypjatým hudebním jazykem 20. století.

Další rezidenční koncert pod taktovkou Robina Ticciatiho přinesl Schumannův *Houslový koncert d moll* se sólistkou Vilde Frang a Berliozovu *Fantastickou symfonii*. Dramaturgie tohoto programu rozšířila romantickou linii festivalu a současně navázala na tematickou řadu Pocta Schumannovi.

POCTA SCHUMANNOVI

Programová řada Pocta Schumannovi představovala tematicky vyhraněný dramaturgický akcent festivalu a nabídla hlubší reflexi evropského romantismu jako jednoho z klíčových inspiračních zdrojů Dvořákovy tvorby.

Společně s výše zmíněným koncertem České filharmonie byl obsahem této řady večer orchestru Sächsische Staatskapelle Dresden pod vedením Daniela Gattiho, který spojil Schumannův *Klavírní koncert a moll* s Mahlerovou *Symfonií č. 5* a umožnil vnímat Schumannův odkaz v dlouhodobějším vývojovém oblouku německé symfonické tradice.

Tuto dramaturgickou linii dále rozvinul koncert orchestru Prague Philharmonia, jenž nabídl komornější, avšak interpretačně mimořádně soustředěný pohled na Schumannovu tvorbu. Tento projekt vytvořil kontrast k monumentálnímu symfonickému pojetí a umožnil vnímat Schumannovu hudbu jako intimní, psychologicky jemnou výpověď.

NO TIE

Programová řada No Tie byla v roce 2025 poprvé představena jako zcela nová dramaturgická platforma festivalu a stala se jedním z jeho dominantních vnitřních projektů. V širším kontextu festivalu představuje tato řada strategický nástroj dlouhodobého rozvoje publika a otevření Dvořákova odkazu novým posluchačským skupinám.

Neformální formát koncertů, netradiční prostory a důraz na výrazné osobnosti umožnily představit klasickou hudbu jako živý, aktuální a otevřený umělecký jazyk. Dvořákovo dílo zde vstupovalo do dialogu s dalšími hudebními styly a kulturními kontexty, čímž byl jeho odkaz interpretován jako nadčasový a globálně srozumitelný.

Řada No Tie zároveň plnila významnou edukační funkci – umožnila prvotní kontakt s klasickou hudbou publiku, které se běžně koncertů tohoto typu neúčastní, a vytvořila vstupní bránu k dalším programovým řadám festivalu. Její mimořádně pozitivní ohlas potvrdil strategickou správnost tohoto kroku a vedl dramaturgii festivalu k rozhodnutí v této koncepci pokračovat i v dalších ročnících.

Projekt *Sound New World* dua Igudesman & Joo s The Limitless Orchestra, který byl vytvořen na tvůrčí objednávku festivalu Dvořákova Praha, nabídl originální pohled na Dvořákovu hudbu v dialogu se soudobými hudebními postupy, performativními prvky a humorem. Koncert *Mozarty Mambo* s hornistkou Sarah Willis a Havana Lyceum Orchestra pak propojil klasickou hudbu s latinskoamerickými rytmy a taneční energií. Stejně inspirativní byl koncert souboru Philharmonix, tvořeného členy Berlínských a Vídeňských filharmoniků v prostorách Divadla X10, kde se odehrál i koncert violoncellisty Jiřího Bárty za spolupráce klavíristky Terezie Fialové, kontrabasisty Karla Dvorského a hráče na bicí nástroje Jiřího Stivína mladšího. Na tomto koncertě zazněl vedle klasických děl J.S. Bacha a a. Schintkeho i jazzová suita C. Bollinga.

POCTA SCHUMANNVI

Programová řada Pocta Schumannovi představovala výrazný dramaturgický akcent 18. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha a rozšířila tematický rámec festivalu o hlubší reflexi evropského romantismu a jeho vzájemných kulturních a estetických vazeb. Tato řada byla koncipována jako pocta osobnosti Roberta Schumanna, jednoho z klíčových představitelů hudebního romantismu, jehož tvorba zásadním způsobem ovlivnila vývoj symfonické a klavírní literatury 19. století a zároveň vstupovala do přímého i nepřímého dialogu s dílem Antonína Dvořáka.

Dramaturgický záměr této řady vycházel z přesvědčení, že Dvořákův odkaz nelze vnímat izolovaně, ale je nutné jej zasadit do širšího evropského kontextu, v němž hrály osobnosti německého romantismu zásadní roli. Programová řada Pocta Schumannovi tak nabídla publiku možnost nahlédnout Dvořákovu tvorbu optikou hudebních tradic, které ji formovaly, inspirovaly a spoluutvářely estetické prostředí druhé poloviny 19. století.

Vrcholným projektem této dramaturgické linie byl koncert orchestru Sächsische Staatskapelle Dresden, jednoho z nejstarších a nejrenomovanějších evropských symfonických těles, jehož historická kontinuita je s německým romantismem úzce spjata. Pod taktovkou dirigenta Daniela

Gattiho zazněl Schumannův Klavírní koncert a moll se sólistou Kirillem Gersteinem, následovaný Mahlerovou Symfonií č. 5. Program zdůraznil kontinuitu německé symfonické

tradice a její plynulý přechod od romantismu k pozdně romantickému a raně modernímu hudebnímu jazyku.

Programová řada Pocta Schumannovi tak významně přispěla k naplnění koncepčního cíle festivalu prezentovat Dvořákovu díla v dialogu s evropským hudebním dědictvím. Zároveň posílila vzdělávací a interpretační rozměr festivalu a nabídla publiku hlubší porozumění kulturním a historickým souvislostem, které formovaly hudební jazyk 19. a počátku 20. století.

PRO BUDOUCNOST

Programová řada Pro budoucnost byla zaměřena na podporu mladé interpretační generace a na propojení vzdělávacího prostředí s profesionální koncertní praxí. Dramaturgie této řady zdůraznila kontinuitu interpretační tradice a odpovědnost festivalu vůči budoucnosti oboru.

Stěžejním projektem byl koncert Gustav Mahler Jugendorchester pod vedením Manfreda Honecka se sólistou Renaudem Capuçonem. Provedení Korngoldova *Houslového koncertu D dur* a Brucknerovy *Symfonie č. 9* nabídlo mladým hudebníkům i publiku setkání s mimořádně náročným repertoárem.

Součástí řady byly rovněž finálové koncerty soutěže Concertino Praga 2025, na nichž finalisté vystoupili za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice a Prague Radio Symphony Orchestra. Tyto projekty umožnily přímý kontakt s nastupující generací sólistů v profesionálním festivalovém kontextu.

DVOŘÁKOVA PRAHA NA BOŘISLAVCE

Programová řada Dvořákova Praha na Bořislavce představovala specifický formát propojující interpretační kvalitu, podporu mladých talentů a společenskou odpovědnost festivalu. V tomto rámci festival systematicky posiloval svou roli platformy pro nastupující generaci hudebníků. Navazuje tak svým způsobem i na řadu Pro budoucnost

Koncerty mladých interpretů umožnily festivalu fungovat jako most mezi vzdělávacím prostředím a profesionální koncertní praxí. Přímý kontakt publika s interprety na počátku jejich kariéry podporoval porozumění procesu uměleckého růstu a posiloval vztah publika k mladým talentům.

Koncerty této řady představily studenty Ševčíkovy akademie pod vedením Tomáše Jamníka nebo mladé klavíristy Jana Jiraského, Jana Kmentu, Mateje Šabíka a Kenta Satsumu z brněnské pedagogické líně v repertoáru klasických i moderních autorů.

Filantropický rozměr této řady zároveň ukotvil festival jako instituci s dlouhodobou společenskou vizí, která propojuje špičkové umění s podporou budoucích generací hudebníků.

DOPROVODNÉ PROGRAMY A MISTROVSKÉ KURZY

Doprovodné programy a mistrovské kurzy rozšířily působení festivalu za rámec koncertní činnosti a posílily jeho roli vzdělávací a komunitní platformy. Festival zde systematicky naplňoval svou dlouhodobou vizí podpory hudebního vzdělávání, mezigeneračního dialogu a přímého přenosu interpretačních zkušeností.

Významnou součástí edukační linie festivalu byly mistrovské kurzy vedené renomovanými interprety a pedagogy mezinárodního renomé, kteří se zároveň představili i v koncertních programech festivalu. Pro mladé hudebníky tak vznikl jedinečný prostor pro intenzivní práci s osobnostmi, jež reprezentují nejvyšší úroveň současné interpretační praxe.

Mentory mistrovských kurzů byli violoncellisté Wolfgang Emanuel Schmidt a Jens Peter Maintz, dále lektoři mistrovských kurzů komorní hudby Vídeňských filharmoniků – violoncellista Edison Pashko a houslisté Martin Kubik a Milan Šetena. Jejich pedagogické působení umožnilo účastníkům konfrontovat vlastní interpretační přístup s aktuálními mezinárodními standardy a přispělo k hlubšímu porozumění stylovým, technickým i výrazovým aspektům uváděného repertoáru.

Edukativní aktivity byly doplněny moderovanými setkáními s interprety ve formě takzvaných Hovorů po potlesku“, otevřenými zkouškami a diskusemi, které umožnily zapojení širší veřejnosti. Festival tak působil nejen jako místo prezentace hotových uměleckých výkonů, ale také jako otevřená vzdělávací platforma podporující dlouhodobý rozvoj mladých umělců a kultivaci publika.

Tyto aktivity završily koncepci festivalu jako komplexní kulturní instituce s mezinárodním dosahem, systematickým zaměřením na rozvoj mladých interpretů a dlouhodobou péči o publikum.

Kalendář

- 6. 3. 2025 - Přednostní představení programu MHF Dvořákova Praha 2026
- 13. 6. 2025 - Zveřejnění úplného programu MHF Dvořákova Praha 2026 – tisková konference
- 13. 6. 2025 – Vídeň „Po stopách Antonína Dvořáka“
- 2. 9. 2025 - Tisková konference k zahájení MHF Dvořákova Praha
- 5. – 23. 9. 2025 - 18. ročník MHF Dvořákova Praha

Program festivalu chronologicky:

PO STOPÁCH ANTONÍNA DVOŘÁKA / *On The Trail Of Dvořák*

13/6
pátek / Friday

Vídeň / *Vienna*

SVĚTOVÉ ORCHESTRY / *World-Class Orchestras*

5/9

pátek / *Friday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

FRANKFURTSKÝ ROZHLASOVÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR / *Frankfurt Radio Symphony*

ALAIN ALTINOGLU dirigent / *conductor*

GAUTIER CAPUÇON violoncello / *cello*

Antonín Dvořák

Koncert pro violoncello a orchestr h moll, op. 104, B. 191

Concerto for Cello and Orchestra in B Minor, Op. 104, B. 191

Antonín Dvořák

Symfonie č. 9 e moll, op. 95, B. 178, „Z Nového světa“

Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95, B. 178, "From the New World"

zahajovací koncert / *opening concert*

DOPROVODNÝ PROGRAM / *Accompanying Programme*

06/9

sobota / *Saturday*

14.00 / *2 pm*

Rudolfinum

Rodinný den / *Family Day*

DOCELA VELKÉ DIVADLO / *Quite A Great Theatre*

TVŮRČÍ DÍLNY / *Creative Workshops*

SVĚTOVÉ ORCHESTRY / *World-Class Orchestras*

6/9

sobota / *Saturday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum
Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

FRANKFURTSKÝ ROZHLASOVÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR / *Frankfurt Radio Symphony*
ALAIN ALTINOGLU dirigent / *conductor*
JULIAN RACHLIN housle / *violin*

Jean Sibelius
Houslový koncert d moll, op. 47
Violin Concerto in D Minor, Op. 47

Dmitrij Šostakovič / *Dmitri Shostakovich (68')*
Symfonie č. 8 c moll, op. 65
Symphony No. 8 in C Minor, Op. 65

NO TIE
KOMORNÍ ŘADA / *Chamber Series*

07/9
neděle / *Sunday*
20.00 / *8 pm*
Divadlo X10

PHILHARMONIX

Antonín Dvořák
Humoreska č. 7 Ges dur, op. 101 (úprava Stephan Koncz)
Humoresque No. 7 in G flat Major, Op. 101, (arr. by Stephan Koncz)

Maurice Ravel
La valse (úprava Stephan Koncz)
La Valse (arr. by Stephan Koncz)

Sebastian Gärtler
Dichtungspolka
DVOŘÁK COLLECTION
RECITÁL / *Recital*

8/9
pondělí / *Monday*
20.00 / *8 pm*
Rudolfinum
Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

KATEŘINA KNĚŽÍKOVÁ soprán / *soprano*

ROBERT JINDRA dirigent / *conductor*
SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU / *Prague Radio Symphony Orchestra*

Antonín Dvořák – 9'

Nokturno H dur, op. 40, B. 47
Nocturne in B Major, Op. 40, B. 47

Antonín Dvořák

Písně milostné, op. 83, B. 160
Love Songs, Op. 83, B. 160

Antonín Dvořák

Legendy, op. 59, B. 122 - č. 1, 2, 3, 4
Legends, Op. 59, B. 122 - No. 1, 2, 3, 4

Antonín Dvořák

Legendy, op. 59, B.122 – č. 5, 6, 7, 8, 9,10
Legends, Op. 59, B. 122 – No. 5, 6, 7, 8, 9, 10

Antonín Dvořák

Cigánské melodie, op. 55, B. 104
Gypsy Songs, Op. 55, B. 104

DVOŘÁKOVA PRAHA NA BOŘISLAVCE / Soirée at the Bořislavka Centre

9/9

úterý / *Tuesday*

18.00 / *6 pm*

Artium by KKCG, Bořislavka Centrum

Koncert účastníků Ševčíkovy akademie pod vedením Tomáše Jamníka

BOHA MOON housle / *violin*

PAVOL PRAŽENICA klavír / *piano*

VIOLONCELLISTÉ ŠEVČÍKOVY AKADEMIE / *Ševčík Academy Cello Ensemble*

TOMÁŠ JAMNÍK violoncello, umělecký vedoucí / *cello, artistic leader*

Otakar Ševčík: Holka modrooká

Franz Schubert: Ave Maria (arr. Gwyn Seymour)

Antonín Dvořák: Rondo (arr. Karel Chudý)

Bedřich Smetana: Skočná (arr. Karel Chudý)

PRO BUDOUCNOST / For the Future

9/9

úterý / *Tuesday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

GUSTAV MAHLER JUGENDORCHESTER

MANFRED HONECK dirigent / *conductor*

RENAUD CAPUÇON housle / *violin*

Erich Wolfgang Korngold

Houslový koncert D dur, op. 35

Violin Concerto in D Major, Op. 35

Anton Bruckner

Symfonie č. 9 d moll, WAB 109

Symphony No. 9 in D Minor, WAB 109

RECITÁL / *Recital*

10/9

Středa / *Wednesday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

PAUL LEWIS klavír / *piano*

Ludwig van Beethoven:

Klavírní sonáta č. 5 c moll, op. 10 č. 1

Piano Sonata No. 5, Op. 10 No. 1

Thomas Larcher (35')

Klavírní sonáta (česká premiéra)

Piano Sonata (Czech premiere)

Johannes Brahms (16')

Tři intermezza, op. 117

Three Intermezzi, Op. 117

Ludwig van Beethoven (28')

Klavírní sonáta č. 32 c moll, op. 111

Piano Sonata No. 32 in C Minor, Op. 111

DVOŘÁKOVA PRAHA NA BOŘISLAVCE / Soirée at the Bořislavka Centre

11/9

čtvrtek / *Thursday*

18.00 / *6 pm*

Artium by KKCG, Bořislavka Centrum

Rod Kollertů / *Kollert Family*

EDUARD KOLLERT housle / *violin*

RICHARD KOLLERT housle / *violin*

JIŘÍ KOLLERT klavír / *piano*

Ludwig von Beethoven

Sonáta pro housle a klavír č. 3 Es dur, op. 12

Fritz Kreisler

Slovanská fantazie na témata Dvořáka h moll

Maurice Ravel

Sonáta pro housle a klavír č. 2

I.

Petr Iljič Čajkovský / *Piotr Ilyich Tchaikovsky*

Valse-Scherzo C dur, op. 34, TH 58 (úprava: Wassili Besekirski)

Béla Bartók

Rumunské lidové tance, Sz. 56, BB 68 (transkripce: Zoltán Székely)

Pablo de Sarasate

Navarra op. 33

NO TIE

11/9

čtvrtek / *Thursday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

IGUDESMAŇ & JOO

LUCY LANDYMORE perkuse, bicí / *percussion, drums*
THE LIMITLESS ORCHESTRA

Zvuk Nového Světa / *Sound New World*

"Sound New World" Joo	Antonín Dvořák / Aleksey Igudesman / Hyung-ki Joo
"Humoresque"	Antonin Dvořák / Aleksey Igudesman
"Surprising Haydn"	Joseph Haydn / Hyung-ki Joo
"Who Can William Tell"	Aleksey Igudesman / Gioacchino Rossini / Hans Zimmer
"Beethoven through a Philip Glass Eye"	Ludwig van Beethoven / Hyung-ki Joo
"Scarbo"	Maurice Ravel / Hyung-ki Joo
"I'm Feelin' Blue Danube"	Johann Strauss / Aleksey Igudesman
"Interstellar Variations"	Hans Zimmer / Aleksey Igudesman

PRO BUDOUCNOST / *For the Future*

12/9
pátek / *Friday*
19.00 / *7 pm*
Betlémská kaple – aula ČVUT / *Bethlehem Chapel – CTU Hall*

CONCERTINO PRAGA 2025

finálový soutěžní koncert, kategorie Dechové nástroje / *Final Competition Round, Wind instruments category*

FINALISTÉ / *Finalists*

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE / *Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice*
VAHAN MARDIROSSIAN dirigent / *conductor*

DVOŘÁK COLLECTION

KOMORNÍ ŘADA / *Chamber Series*

12/9
pátek / *Friday*

20.00 / *8 pm*
Rudolfinum
Sukova síň / *Suk Hall*

Poetismus časů Dvořákových / *Poetics of Dvořák's Time*

KATEŘINA KNĚŽÍKOVÁ soprán / *soprano*
BELLA ADAMOVA mezzosoprán / *mezzo-soprano*
DAVID ŠVEC klavír / *piano*

Antonín Dvořák

Písně na slova z Rukopisu královédvorského, op. 7, B. 30
Songs on the Words of the Dvůr Králové Manuscript, Op. 7, B. 30

Johannes Brahms

Dvojpěvy (výběr)
Duets (selection)

Johannes Brahms

Písně (výběr)
Songs (selection)

Edvard Grieg

Haugtussa, písňový cyklus op. 67
The Mountain Maid, song cycle Op. 67

Antonín Dvořák

Moravské dvojpěvy (výběr)
Moravian Duets (selection)

DOPROVODNÝ PROGRAM / *Accompanying Programme*

13/9
sobota / *Saturday*
10.00 / *10 am*
Akademie múzických umění v Praze / *The Academy of Performing Arts in Prague*
Malý klavírní sál / *Small Piano Recital Hall*

WOLFGANG EMANUEL SCHMIDT violoncello / *cello*
MASTERCLASS

PRO BUDOUCNOST / *For the Future*

13/9
sobota 17.00 / *Saturday 5 pm*
Rudolfinum
Sukova síň / *Suk Hall*

TALENT STAGE

PRO BUDOUCNOST / *For the Future*

13/9

sobota / *Saturday*

19.00 / *7 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

CONCERTINO PRAGA 2025

finálový soutěžní koncert, sólová kategorie Klavír a smyčcové nástroje /*Final Competition Round, solo category piano and strings*

SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU / *Prague Radio Symphony Orchestra*

TOMÁŠ BRAUNER dirigent / *conductor*

FINALISTÉ / *finalists*

DVOŘÁK COLLECTION

KOMORNÍ ŘADA / *Chamber Series*

14/9

neděle / *Sunday*

11.00 / *11 am*

Anežský klášter / *St Agnes Convent*

Dialog Vltavy se Seinou / *The Moldau and the Seine Dialogue*

KATEŘINA KNĚŽÍKOVÁ soprán / *soprano*

MARTIN KASÍK klavír / *piano*

PETR RIES kontrabas / *double bass*

BENNEWITZOVO KVARTETO / *Bennewitz Quartet*

Gabriel Fauré

La bonne chanson, op. 61

La bonne chanson, Op. 61

Ernest Chausson

Chanson perpétuelle, op. 37

Chanson perpétuelle, Op. 37

Antonín Dvořák

Čtvero písní na slova Gustava Pflöggra-Moravského, op. 2, B. 124 (úprava pro smyčcové kvarteto)

Tomáš Ille)

Four Songs on the Words by Gustav Pfleger-Moravský, Op. 2, B. 124

Bohuslav Martinů

Smyčcový kvartet č. 1, H 117 „Francouzský“
String Quartet No. 1, H 117, “French Quartet”

Joseph Jongen

Calmes, aux quais déserts, op. 54

Calmes, aux quais déserts, Op. 54

Guillaume Lekeu

Trois poèmes, č. 3 Nocturne
Trois poèmes, No. 3 Nocturne

Camille Saint-Saëns

Désir de l’Orient

Jules Massenet

Nuit d’Espagne

SVĚTOVÉ ORCHESTRY / World-Class Orchestras

POCTA SCHUMANNOVI / Tribute to Schumann

14/9

neděle / *Sunday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

SÄCHSISCHE STAATSKAPELLE DRESDEN

DANIELE GATTI dirigent / *conductor*

KIRILL GERSTEIN klavír / *piano*

Robert Schumann

Klavírní koncert a moll, op. 54
Piano Concerto in A Minor, Op. 54

Gustav Mahler

Symfonie č. 5 cis moll
Symphony No. 5 in C sharp Minor

DOPROVODNÝ PROGRAM / *Accompanying Programme*

**MISTROVSKÉ KURZY KOMORNÍ HUDBY SE ČLENY VÍDEŇSKÝCH FILHARMONIKŮ /
Chamber Music Masterclasses with members of the Vienna Philharmonic**

15/9

pondělí / *Monday*

15.00 / *3 pm*

Akademie múzických umění v Praze / *The Academy of Performing Arts in Prague*
Respirium

EDISON PASHKO violoncello / *cello*

15/9

pondělí / *Monday*

15.00 / *3 pm*

Akademie múzických umění v Praze / *The Academy of Performing Arts in Prague*
Galerie

MARTIN KUBIK housle / *violin*

15/9

pondělí / *Monday*

15.00 / *3 pm*

Akademie múzických umění v Praze, Sál Martinů
/ *The Academy of Performing Arts in Prague, Martinů Hall*

MILAN ŠETENA housle / *violin*

SVĚTOVÉ ORCHESTRY / *World-Class Orchestras*

15/9

pondělí / *Monday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE

SIR ANDRÁS SCHIFF klavír a umělecký vedoucí / *piano and direction*

Wolfgang Amadeus Mozart

Klavírní koncert č. 23 A dur, K. 488

Piano Concerto No. 23 in A Major, K. 488

Antonín Dvořák

Serenáda E dur pro smyčcové nástroje, op. 22, B. 52

Serenade for Strings in E Major, Op. 22, B. 52

Antonín Dvořák

Serenáda d moll pro dechové nástroje, op. 44, B. 77

Serenade for Winds in D Minor, Op. 44, B. 77

Wolfgang Amadeus Mozart

Klavírní koncert č. 20 d moll, K. 466

Piano Concerto No. 20 in D Minor, K. 466

DOPROVODNÝ PROGRAM / *Accompanying Programme*

16/9

úterý / *Tuesday*

10.00 / *10 am*

Akademie múzických umění v Praze / *The Academy of Performing Arts in Prague*

Malý klavírní sál / *Small Piano Recital Hall*

JENS PETER MAINTZ violoncello / *cello*

MASTERCLASS

DVOŘÁKOVA PRAHA NA BOŘISLAVCE / *Soirée at the Bořislavka Centre*

16/9

úterý / *Tuesday*

18.00 / *6 pm*

Artium by KKCG, Bořislavka Centrum

Závěrečný koncert mistrovských kurzů komorní hudby / *Final Concert of Chamber Music Masterclasses*

ČESKÁ FILHARMONIE / Czech Philharmonic

16/9

úterý / Tuesday

20.00 / 8 pm

Rudolfinum

Dvořákova síň / Dvořák Hall

ČESKÁ FILHARMONIE / Czech Philharmonic

LEONIDAS KAVAKOS dirigent, housle / *conductor, violin*

Wolfgang Amadeus Mozart

Houslový koncert č. 3 G dur, K. 216

Violin Concerto No. 3 in G Major, K. 216

Sergej Prokofjev / Sergei Prokofiev

Symfonie č. 6 es moll, op. 111

Symphony No. 6 in E flat Minor, Op. 111

NO TIE

KOMORNÍ ŘADA / Chamber Series

17/9

středa / Wednesday

20.00 / 8 pm

Anežský klášter / St Agnes Convent

CELLO DUELLO

Jens Peter Maintz & Wolfgang Emanuel Schmidt

Joseph Haydn

Duet pro dva barytony D dur, Hob. X:11

Duet for Two Barytons in D Major, Hob. X:11

Niccolò Paganini

Cantabile D dur, op. 17 (úprava pro dvě violoncella W. E. Schmidt)

Cantabile in D Major, Op. 17 (arr. for two cellos by W. E. Schmidt)

Carl Maria von Weber

Adagio a rondo pro harmonichord a orchestr, J. 115 (úprava pro dvě violoncella W. E. Schmidt)

Adagio and Rondo for Harmonichord and Orchestra, J. 115 (arr. for two cellos by W. E. Schmidt)

Adrien-François Servais

Caprice sur des motifs de l'opéra Le Comte Ory

Jacques Offenbach

Duet pro dvě violoncella E dur, op. 54/2

Duet for Two Cellos in E Major, Op. 54/2

Niccolò Paganini

Mosè-fantasia

DVOŘÁKOVA PRAHA NA BOŘISLAVCE / Soirée at the Bořislavka Centre

18/9

čtvrtek / Thursday

18.00 / 6pm

Artium by KKCG, Bořislavka Centrum

Klavírní podvečer s Janem Jiraským

JAN JIRASKÝ klavír / piano

Leoš Janáček

Lístek odvanutý, Pojd'te s námi, Frýdecká panna Maria (z cyklu Po zarostlém chodníčku)

JAN KMENTA klavír / piano (Konzervatoř Brno, Mezinárodní interpretační kurzy JAMU, pedagogické

vedení Dominik Gál)

Fryderyk Chopin

Scherzo č. 1 h moll op.20

Scherzo No. 1 in B Minor, Op. 20

Alexandr Skrjabin / Alexander Scriabin

Dvě poemy op. 32

Two Poems, Op. 32

MATEJ ŠABÍK klavír / piano (JAMU, pedagogické vedení Alena Vlasáková a Jan Jiraský)

Bedřich Smetana

Cibulíčka (z cyklu České tance)

Útěcha, Slavnost českých sedláků (z cyklu Sny)

KENTO SATSUMA klavír / piano (JAMU, pedagogické vedení Jan Jiraský)

Maurice Ravel

Smutní ptáci, Bárka na oceánu, Alborada del gracioso

NO TIE

18/9

čtvrtek

20.00

Výstaviště Praha – Nová Spirála / *Prague Exhibition Grounds – Nová spirála*

Mozart y Mambo

HAVANA LYCEUM ORCHESTRA

JOSÉ ANTONIO MÉNDEZ PADRÓN dirigent / *conductor*

SARAH WILLIS lesní roh / *French horn*

Richard Egües

El Bodeguero (úprava / *arranged by* Jorge Aragón)

Wolfgang Amadeus Mozart

Divertimento F dur K. 138

Divertimento in F Major, K. 138

Wolfgang Amadeus Mozart

Koncert pro lesní roh č.3 Es dur, K. 447

Horn Concerto Nr.3 in E-flat Major, K. 447

Joshua Davis/ Yunieta Lombida

Rondo alla Mambo

Jenny Pena

Samba Son

Georges Bizet

Carmen la Cubana na motivy opery Georgese Bizeta (úprava Edgar Olivero)

Carmen la Cuban based on opera by Georges Bizet (arr. by Edgar Olivero),

Habanera

Seguidilla

Bolero la Flor

Timba Torero

Isolina Carrillo

Dos Gardenias (úprava / *arranged by* Jorge Aragón)

Moisés Simons

El Manisero (úprava / *arranged by* Jorge Aragón)

ČESKÁ FILHARMONIE / Czech Philharmonic
POCTA SCHUMANNOVI / Tribute to Schumann

19/9

pátek / *Friday*

20.00 / *8 pm*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

ČESKÁ FILHARMONIE / Czech Philharmonic
ROBIN TICCIATI dirigent / *conductor*
VILDE FRANG housle / *violin*

Robert Schumann

Houslový koncert d moll, WoO 23

Violin Concerto in D Minor, WoO 23

Hector Berlioz

Fantastická symfonie, op. 14

Symphonie fantastique, Op. 14

POCTA SCHUMANNOVI / Tribute to Schumann

20/9

sobota / *Saturday*

20.00 / *8 am*

Rudolfinum

Dvořákova síň / *Dvořák Hall*

PRAGUE PHILHARMONIA

PRAŽSKÝ FILHARMONICKÝ SBOR / Prague Philharmonic Choir

ROBERT KRUŽÍK dirigent / *conductor*

LUKÁŠ VASILEK sbormistr / *choirmaster*

ONUTÉ GRAŽINYTÉ klavír / *piano*

STEVEN ISSERLIS violoncello / *cello*

SIMON CALLOW vypravěč / *narrator*

LUCY CROWE soprán / *soprano*

KYLE VAN SCHOONHOVEN tenor

DEREK WELTON baryton / *baritone*

JAN MARTINÍK bas / *bass*

Clara Schumann

Klavírní koncert a moll op. 7

Piano Concerto in A Minor, Op. 7

Robert Schumann

Violoncellový koncert a moll op. 129
Cello Concerto in A Minor, Op. 129

Bohuslav Martinů

Epos o Gilgamešovi, H 351, oratorium pro sóla, vypravěče, smíšený sbor a orchestr
The Epic of Gilgamesh, H 351, oratorio for soloists, narrator, mixed choir and orchestra

KOMORNÍ ŘADA / Chamber Series

21/9

neděle / Sunday

11.00 / 11am

Anežský klášter / *St Agnes Convent*

BELFIATO QUINTET

Antonín Rejcha

Dechový kvintet e moll, op. 88 č. 1
Wind Quintet in E Minor, Op. 88 No. 1

Luciano Berio

Opus Number Zoo

Ludwig van Beethoven

Smyčkový kvintet Es dur op. 4 (úprava pro dechový kvintet Mordechai Rechtman)
String Quintet in E flat Major, Op. 4 (arr. for wind quintet by Mordechai Rechtman)

Jean Francaix

Dechový kvintet č. 1
Wind Quintet No. 1

DVOŘÁK COLLECTION

KOMORNÍ ŘADA / Chamber Series

21/9

neděle / Sunday

20.00 / 8 pm

Anežský klášter / *St Agnes Convent*

Večerní písně / *Evening Songs*

KATEŘINA KNĚŽÍKOVÁ soprán / *soprano*

ROMAN HOZA baryton / *baritone*

JAN MARTINÍK bas / *bass*

DAVID MAREČEK klavír / *piano*

MIROSLAV SEKERA klavír / *piano*

Bedřich Smetana

Večerní písně, JB 1:116

Evening Songs, JB 1:116

Zdeněk Fibich

Pátero písní z Večerních písní, op. 5

Five Songs from Evening Songs, Op. 5

Jaroslav Křička

Severní noci, op. 14

Northern Nights, Op. 14

Antonín Dvořák

Večerní písně, op. 3, 9, 31, B. 61

Evening Songs, Op. 3, 9, 31, B. 61

NO TIE

KOMORNÍ ŘADA / *Chamber Series*

22/9

pondělí / *Monday*

20.00 / *8 pm*

Divadlo X10

JIŘÍ BÁRTA violoncello / *cello*

TEREZIE FIALOVÁ klavír / *piano*

PETR DVORSKÝ kontrabas / *double bass*

JIŘÍ STIVÍN Jr. bicí / *drums*

Johann Sebastian Bach

Suita pro violoncello č. 5 c moll, BWV 1011

Cello Suite No. 5 in C Minor, BWV 1011

Alfred Schnittke

Sonáta pro violoncello a klavír č.1

Sonata for Cello and Piano No. 1

Claude Bolling

Suita pro violoncello a jazzové klavírní trio

Suite for Cello and Jazz Piano Trio

SVĚTOVÉ ORCHESTRY / World-Class Orchestras

23/9

úterý / Tuesday

20.00 / 8 pm

Rudolfinum

Dvořákova síň / Dvořák Hall

ORCHESTRE NATIONAL DE FRANCE

CRISTIAN MACELARU dirigent / *conductor*

RUDOLF BUCHBINDER klavír / *piano*

George Enescu

Rumunská rapsodie č. 1 A dur, op. 11

Romanian Rhapsody No. 1 in A Major, Op. 11

George Gershwin

Klavírní koncert F dur

Piano Concerto in F Major

Antonín Dvořák

Rapsodie a moll (Symfonická báseň), op. 14, B. 44

Rhapsody in A Minor (Symphonic Poem), Op. 14, B. 44

Maurice Ravel

La Valse

závěrečný koncert / *closing concert*

Projekt byl určen širokému spektru cílových skupin, které dohromady tvoří pestrou strukturu festivalového publika. Primární cílovou skupinou byli pravidelní návštěvníci koncertů klasické hudby a odborná hudební veřejnost, pro něž festival představuje jednu z nejvýznamnějších událostí hudební sezony.

Další významnou cílovou skupinu tvořili studenti konzervatoří, hudebních akademií a dalších uměleckých škol, stejně jako mladí profesionální interpreti. Festival jim poskytl nejen

inspirativní umělecké zážitky, ale i vzdělávací příležitosti a možnost sledovat špičkovou interpretační praxi v mezinárodním kontextu.

Projekt byl rovněž cílen na rodiny s dětmi, mladé publikum a posluchače, kteří se s klasickou hudbou setkávají méně často nebo poprvé. Prostřednictvím specifických programových řad a doprovodných aktivit festival usiloval o oslovení těchto skupin a o rozšíření své posluchačské základny.

V neposlední řadě byl festival určen i zahraničním návštěvníkům, pro které představuje atraktivní kulturní událost spojenou s prezentací české hudby a kulturního dědictví v mezinárodním kontextu.

Přínos projektu pro cílovou skupinu

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha přináší cílovým skupinám dlouhodobě významný kulturní, vzdělávací a společenský přínos. Pro pravidelné návštěvníky klasické hudby představuje festival mimořádnou příležitost setkat se s nejvyšší úrovní interpretačního umění, s mimořádnými dramaturgickými projekty a s umělci, kteří se běžně v českém koncertním provozu objevují pouze výjimečně. Festival tak obohacuje kulturní nabídku a rozšiřuje obzory i náročnému publiku.

Pro odbornou hudební veřejnost a studenty uměleckých škol má festival výrazný inspirační a vzdělávací rozměr. Možnost sledovat interpretační přístupy předních světových sólistů, dirigentů a orchestrů v konfrontaci s českou interpretační tradicí vytváří cenný referenční rámec pro studium i profesní růst. Mistrovské kurzy, otevřené zkoušky a doprovodné programy umožňují hlubší vhled do interpretační praxe a podporují přenos zkušeností mezi generacemi.

Významným přínosem je festival také pro mladé interprety a nastupující uměleckou generaci. Programová řada Pro budoucnost a další projekty zaměřené na mladé talenty poskytují prostor pro první významná veřejná vystoupení, umožňují navázání profesních kontaktů a přispívají k postupnému začleňování mladých umělců do profesionálního hudebního prostředí. Festival zde plní roli důležité platformy pro podporu talentů a rozvoj jejich umělecké identity.

Festival zároveň cíleně oslovuje publikum, které se s klasickou hudbou běžně nesetkává. Prostřednictvím neformálních koncertních formátů, programové řady No Tie, netradičních prostor a otevřenější dramaturgie vytváří vstupní bránu ke klasické hudbě pro nové posluchače. Tím přispívá k rozšiřování kulturní participace a k postupnému odbourávání bariér, které mohou bránit zájmu o tento typ umění.

Pro rodiny s dětmi a mladší publikum představují rodinné koncerty a edukační programy přirozený a srozumitelný způsob, jak se seznámit s hudebním uměním. Festival tak podporuje

dlouhodobé budování vztahu ke kultuře a přispívá k výchově budoucích posluchačů i aktivních účastníků kulturního života.

Přínos pro obor

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha dlouhodobě představuje významný přínos pro oblast profesionálního hudebního umění, a to jak v národním, tak v mezinárodním kontextu. Jeho přínos spočívá především v systematické, koncepční a dlouhodobé práci s repertoárem klasické hudby, se zvláštním důrazem na dílo Antonína Dvořáka a jeho zasazení do širších historických, estetických a interpretačních souvislostí.

Festival se nepohybuje v rovině jednorázových projektů, ale vytváří dlouhodobé dramaturgické linie, které umožňují hlubší reflexi hudebního odkazu a jeho vývoje. Tím přispívá k rozvoji interpretační kultury, podporuje vznik nových interpretačních pohledů a podněcuje odbornou diskusi o směřování současné interpretace klasické hudby. Důraz na dramaturgickou kontinuitu, kontextualizaci děl a promyšlenou práci s repertoárem představuje důležitý příspěvek k odbornému prostředí.

Významným přínosem festivalu je také jeho aktivní role v oblasti uvádění méně frekventovaných děl, opomíjených skladeb a repertoáru, který se běžně neobjevuje v koncertních sezónách symfonických orchestrů. Festival tím rozšiřuje interpretační horizonty nejen publika, ale i samotných interpretů, a přispívá k živé cirkulaci hudebního dědictví v současném kulturním provozu.

Festival rovněž podporuje vznik nových děl a projektů, ať už formou objednávek soudobých skladeb, nebo vytvářením prostoru pro nové dramaturgické formáty. Tím se aktivně podílí na rozvoji soudobé hudební tvorby a na jejím organickém začleňování do kontextu tradičního repertoáru. Tento dialog mezi minulostí a současností je jedním z klíčových přínosů festivalu pro obor.

V neposlední řadě festival přispívá k mezinárodní viditelnosti české hudební kultury. Účast předních světových orchestrů, dirigentů a sólistů vytváří přirozenou platformu pro prezentaci české hudby v globálním kontextu a posiluje její prestiž na mezinárodní scéně. Festival tak plní důležitou roli kulturní reprezentace České republiky a přispívá k upevňování jejího postavení jako země s mimořádně bohatou a živou hudební tradicí.

Přínos projektu pro realizátora

Realizace Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha 2025 přinesla významný přínos pro realizátora, Akademii klasické hudby, z. ú., a to jak z hlediska odborného, tak organizačního a strategického rozvoje. Osmnáctý ročník festivalu dále upevnil pozici realizátora jako respektované instituce s dlouhodobou dramaturgickou vizí a schopností realizovat rozsáhlé mezinárodní kulturní projekty.

Projekt umožnil další rozvoj produkčních a organizačních kapacit realizátora, včetně řízení složitých logistických procesů, mezinárodní spolupráce s umělci a orchestry a koordinace

rozsáhlého programu v různých lokalitách. Tyto zkušenosti posilují profesionalitu organizačního týmu a zvyšují jeho připravenost na realizaci dalších náročných projektů.

Festival rovněž přispěl k prohloubení a rozšíření partnerských vztahů, a to jak s veřejnými institucemi, tak se soukromými mecenáši a mediálními partnery. Stabilní síť partnerů je jedním z klíčových předpokladů dlouhodobé udržitelnosti projektu a jeho dalšího rozvoje.

Z pohledu realizátora má festival také významný reputační přínos. Úspěšná realizace ročníku 2025 posílila důvěryhodnost instituce vůči odborné veřejnosti, partnerům i podporovatelům a přispěla k upevnění její pozice na české i mezinárodní kulturní scéně.

Naplnění principu rovného přístupu ke kulturním službám

Naplnění principu rovného přístupu ke kulturním službám představuje dlouhodobou a systematickou součást koncepce Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha. Festival si klade za cíl zpřístupňovat kvalitní kulturní obsah co nejširšímu spektru obyvatel bez ohledu na věk, sociální postavení či případná zdravotní omezení.

V oblasti cenové politiky festival dlouhodobě uplatňuje zvýhodněné vstupné pro studenty, seniory a děti. Tato cenová politika je nastavena tak, aby odstranila ekonomické bariéry, které by mohly bránit přístupu ke kvalitní kulturní nabídce. Současně festival nabízí last minute vstupenky a další cenově dostupné možnosti účasti, čímž reaguje na potřeby různých skupin publika.

Významnou roli hrají také programy zaměřené na rodiny s dětmi a mladé publikum. Rodinné koncerty, edukační programy a doprovodné aktivity vytvářejí bezpečné a vstřícné prostředí pro první kontakt s klasickou hudbou a podporují dlouhodobý vztah k hudebnímu umění již od útlého věku. Festival tak přispívá k mezigeneračnímu předávání kulturních hodnot.

Festival rovněž zohledňuje potřeby osob se zdravotním omezením. Vybrané koncertní prostory jsou bezbariérově přístupné a organizační tým se snaží v maximální možné míře přizpůsobovat podmínky tak, aby účast na festivalu byla možná i pro osoby s omezenou pohyblivostí. Tento přístup je součástí širší snahy o inkluzivní kulturní prostředí.

Z hlediska obsahového festival podporuje rovný přístup také prostřednictvím programové rozmanitosti. Vedle tradičních koncertních formátů nabízí neformální projekty, netradiční koncertní prostory a otevřenější dramaturgické koncepty, které oslovují publikum, jež se běžně kulturních institucí neúčastní. Festival tak aktivně pracuje na rozšiřování posluchačské základny a na odbourávání sociálních i kulturních bariér v přístupu ke klasické hudbě.

Problémy při realizaci projektu

V průběhu realizace projektu nedošlo k žádným zásadním problémům, které by ohrozily jeho průběh, rozsah nebo uměleckou úroveň. Jako u každého rozsáhlého mezinárodního projektu se však vyskytly dílčí organizační, technické či personální komplikace, zejména v souvislosti s

dostupností některých účinkujících nebo s provozními podmínkami jednotlivých koncertních míst.

Tyto situace byly řešeny operativně a s dostatečným předstihem, a to díky zkušenému organizačnímu týmu a zavedeným krizovým postupům. Ve všech případech se podařilo zajistit adekvátní náhrady nebo úpravy programu tak, aby nebyla ohrožena kvalita ani dramaturgická logika festivalu.

Žádná z těchto dílčích komplikací neměla negativní dopad na vnímání festivalu ze strany publika ani na jeho celkové vyznění.

Udržitelnost projektu

Udržitelnost Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha je založena na kombinaci stabilní organizační struktury, dlouhodobé dramaturgické koncepce a pevného finančního a partnerského zázemí. Festival je realizován institucí s dlouhodobými zkušenostmi v oblasti produkce rozsáhlých kulturních projektů a s jasně definovanou vizí dalšího rozvoje.

Základním pilířem udržitelnosti je dlouhodobá dramaturgická kontinuita. Festival není koncipován jako izolovaný roční projekt, ale jako dlouhodobě budovaná platforma, která systematicky rozvíjí své programové řady, navazuje na předchozí ročníky a plánuje své aktivity s víceletým výhledem. Tento přístup umožňuje efektivní plánování, rozvoj publika i stabilní spolupráci s umělci a partnery.

Významnou roli hraje také stabilní partnerské a mecenášské zázemí festivalu. Dlouhodobá spolupráce s klíčovými partnery a podporovateli vytváří předpoklady pro finanční stabilitu projektu a umožňuje realizaci umělecky náročných a dramaturgicky ambiciózních programů. Festival současně usiluje o diverzifikaci finančních zdrojů a vyvážený model financování.

Udržitelnost projektu se projevuje rovněž v práci s publikem. Festival systematicky rozvíjí vztahy se svými návštěvníky, pracuje s různými cílovými skupinami a vytváří programy, které podporují dlouhodobý zájem o klasickou hudbu. Edukační a komunitní aktivity přispívají k budování stabilní a loajální posluchačské základny.

V neposlední řadě je udržitelnost festivalu spojena s jeho schopností reagovat na proměny kulturního prostředí a společenské kontexty. Otevřenost novým formátům, podpora mladé generace interpretů a důraz na kvalitní organizační a produkční zázemí umožňují festivalu pružně reagovat na aktuální výzvy a zároveň zachovat vysoký umělecký standard. Tyto faktory vytvářejí pevné předpoklady pro pokračování a další rozvoj festivalu v budoucích letech.

Další informace o realizaci projektu

Mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha 2025 zaznamenal výrazný ohlas jak u odborné veřejnosti, tak u širokého publika. Festival byl reflektován v celostátních i odborných médiích,

která opakovaně vyzdvihovala vysokou uměleckou úroveň koncertů, dramaturgickou promyšlenost programu a mezinárodní význam festivalu.

Pozitivní odezva publika se projevila nejen vysokou návštěvností, ale také dlouhodobým zájmem o jednotlivé programové řady a doprovodné akce. Festival potvrdil svou pozici jedné z nejvýznamnějších kulturních událostí hudební sezony v České republice a zároveň významné mezinárodní platformy pro prezentaci české hudby.

Součástí realizace projektu byla rovněž systematická komunikace s veřejností, partnery a médii, která přispěla k transparentnosti projektu a k posilování jeho společenského dopadu.

Přímé přenosy:

5. 9. Česká televize: Zahajovací koncert Frankfurtský rozhlasový symfonický orchestr
19. 9. Český rozhlas: Česká filharmonie

Záznamy ČRo:

8. 9. Český rozhlas: SOČR, Kateřina Kněžílková

Nahrávky ČT:

5. 9. Česká televize: zahajovací koncert
11. 9. Igudesman & Joo

RECENZE A VÝBĚR Z TISKU

1. Recenze: Frankfurtští dostáli své pověsti. I když jejich Dvořák zněl jinak

www.seznamzpravy.cz

Termín zveřejnění: 06. 09. 2025

Autor: Dita Hradecká

Propojení německé preciznosti s francouzským šarmem slibovalo zahájení Dvořákovy Prahy. Frankfurtský orchestr se zde znovu představí v sobotu. Zahajovací večer festivalu klasické hudby Dvořákova Praha má po léta daný program: Violoncellový koncert h moll a Symfonii č. 9 Novosvětskou. Vždy je to příležitost pozvat do metropole prvotřídní violoncellisty i zahraniční orchestry a sledovat, co nového vloží do interpretace vrcholných i populárních skladeb Antonína Dvořáka. V minulosti už se úkolu zhostil orchestr milánské La Scaly nebo loni Bamberští symfonici pod vedením Jakuba Hruší. Tento pátek 18. ročník akce v přímém televizním přenosu odstartovalo vystoupení

Frankfurtského rozhlasového symfonického orchestru. Těleso v německojazyčném světě známé pod názvem hr-Sinfonieorchester má téměř stoletou tradici, pověst jednoho z nejlepších evropských ansámbľů a na kontě spoustu výtečných nahrávek. Do Prahy s ním přijel šéfdirigent Alain Altinoglu, Francouz s arménskými kořeny. Sólistou večera byl jeho krajan Gautier Capuçon, čtyřiačtyřicetiletá hvězda své generace – na festivalu se letos představí i jeho bratr, houslista Renaud. Text v programu sliboval „propojení německé preciznosti a francouzského šarmu“. Ačkoli to zní jako nejotřepanější klišé, ty dva faktory se v Rudolfinu opravdu potkaly. Orchestr má ohromující zvuk, to bylo jasné od rázné přehry. A zřejmě svou intenzitu i vyvážení skupin nastavuje podle jiných měřítek, než jsou dimenze Dvořákovy síně. Slyšet tak byly hlavně žestě, které jsou chloubou tělesa. Problém nastal jen v některých místech koncertu, kdy orchestr „přikryl“ sólistu nebo kde si bylo možné představit tišší dynamiku. Dvořákov koncert právem patří ke světovému repertoáru, a tak bývá vystaven nejrůznějším pojetím. To Capuçonovo bylo osobité, rozevláté, elegantní, se samozřejmou technickou perfekcí. Jeho nástroj – hraje na cello z roku 1701 – má bohatý rejstřík barev a evidentně umí splnit jakýkoli rozmar majitele. Na pódiu jako by se z hráče a instrumentu stala jedna bytost. Koncert h moll je bezesporu virtuózní záležitostí, sólista se v něm může dostatečně „předvést“, ale nebyl by to Dvořák, kdyby jen to bylo cílem. Autor do skladby vetkl několik přímo antivirtuózních momentů – lyrických, až intimních míst, komorních ztišení a v závěru, místo aby hudba gradovala do bombastického finále, citaci své milostné písně. Kompozice tak končí ve velmi pomalém tempu. Tato místa interpreti zahajovacího večera festivalu tolik nenasvětili, spíše vynikla jadrnost a ráznost finální věty. Ve druhé polovině, už bez sólisty, jako by se orchestr uvolnil a s velkým gusem se chopil Novosvětské symfonie. A zase po roce posluchač žasl nad hudební

představitostí skladatele: Někdejší člen kapely, která hrávala po zábavách, později globální hudební celebrita Antonín Dvořák jako by komponoval s vidinou velkolepých symfonických orchestrů současnosti, jejichž zvuk posluchači rezonuje až v útrokách. Frankfurtští dostali pověsti špičkových hudebníků, kteří umějí být týmem i sólisty. Dvořákův vrcholný diptych pak uzavřeli přídávkem, Furiantem ze Slovanských tanců. Orchester hostuje na festivalu ještě v sobotu večer, kdy zahraje skladby Dmitrije Šostakoviče a Jeana Sibelia s houslistou Julianem Rachlinem.

[2. Frankfurtský orchestr přivezl Dvořáka s německou precizností a francouzskou elegancí](#)

www.aktualne.cz

Termín zveřejnění: 07. 09. 2025

Autor: Martina Heroldová

Festival Dvořákova Praha vstoupil v pátek do svého 18. ročníku. Zahajovací koncert měl tradiční repertoár: Dvořákův Violoncellový koncert h moll a Novosvětskou symfonii - tedy jakési "the best of", které patří k nejhranějším dílům po celém světě. Zahájení se zhostil Frankfurtský rozhlasový orchestr pod taktovkou Alaina Altignolua, sólový part přednesl francouzský cellista Gautier Capuçon. Antonín Dvořák zprvu pro violoncello psát vůbec nechtěl. "Nahoře huhňá a dole brumlá," stěžoval si prý. Když se ale ke konci roku 1984 začalo schylovat k jeho návratu z angažmá na newyorské konzervatoři ve Spojených státech, zatoužil

stesk, nostalgii, ale i ohromnou radost z opětovného shledání s domovinou promítnout do hudebního díla. A jeho volba překvapivě padla na dosud nepřliš oblíbený nástroj. Sám se vyjádřil v tom smyslu, že "rozhodnutím napsat violoncellový koncert byl patrně překvapen poněvíc on sám". Dílo předcházela úžasná pověst ještě před premiérou. Partituru dal skladatel k nahlédnutí Johannesu Brahmsovi, svému mentorovi a podporovateli, který mu v minulosti pomohl s rozjezdem kariéry. "Proč jsem jen, do čerta, nevěděl, že je možné napsat violoncellový koncert, jako je tento? Kdybych to uměl, už dávno bych nějaký napsal," shledal Brahms a odpálil časovanou bombu. Dvořákův Koncert pro violoncello a orchestr h moll téměř okamžitě dosáhl obrovského vřelého a úspěchu a okamžitě se zařadil mezi kanonická díla cellové literatury. Ostatně dodnes je mnohými považován za vůbec nejkrásnější violoncellový koncert všech dob a

patří mezi nejuváděnější Dvořákova díla a nejhranější klasické skladby vůbec. To zřejmě, skladatel, který si do té doby s tímto nástrojem v sólové roli příliš nevěděl rady, opravdu nečekal. Praha v očekávání Zato pražské publikum čekalo - a mělo velká očekávání -, jak toto ikonické dílo přednese francouzský violoncellista Gautier Capuçon společně s Frankfurtským rozhlasovým orchestrem. Těleso patří mezi špičku ve svém oboru, může se pochlubit nenapodobitelným specifickým zvukem, precizní souhrou a výborným citem pro dynamiku. Orchester vystoupil pod vedením svého šéfdirigenta Alaina Altignolua - francouzského maestra, který sklízí úspěch na předních světových scénách a kromě Frankfurtu působí také jako ředitel Královského divadla La Monnaie v Bruselu či umělecký ředitel Mezinárodního festivalu v Colmaru. A jeho spirit souzní se symfoniky naprosto dokonale. Německo-francouzský šarm Ačkoli jde o drobnou nuanci, národní orchestry mají často svůj specifický zvuk - má ho ostatně i Česká filharmonie, mají ho orchestry německé, stejně jako italské nebo americké. Frankfurtští rozhlasoví symfonici ale zní jinak než orchestry v Berlíně nebo Drážďanech. Altignolu do jejich precizního projevu vnáší něco z francouzské elegance a nadhledu - to je devíza celého tělesa, které společně s dirigentem působí jako jeden symbiotický organismus. A této pověsti dostaly od prvního do posledního tónu. Barva a zvuk orchestru byly od prvních vteřin naprosto ohromující. A sólista do tohoto témbu kongeniálně zapadl - posílil francouzskou lehkost a šarm a do sólového partu vnesl až básnickou lyričnost, v dramatických pasážích se ale nebál do nástroje opřít a vytvořit skutečně naléhavý emocionální projev. A co víc - na všech protagonistech bylo v průběhu celého večera vidět, že si interpretaci Dvořákovy hudby nesmírně užívají. Ať už jde o dirigenta, sólistu nebo členy orchestru. Capuçon sklídl dlouhé a zasloužené ovace. Jeho Dvořák byl živelný i melancholický, virtuozní, ale ne exhibicionistický. Zachoval jeho niternou, intimní a zranitelnou podobu. A orchestr mu přitom zdatně sekundoval. Symfonici vyléčili přesycení Novosvětskou V druhé polovině večera zazněla Dvořákova Symfonie č. 9 e moll "Z Nového světa". Ta patří mezi nejhranější skladby na světě a je skladatelovým "majstrštykem", do nějž promítl své dojmy z návštěvy Spojených států. Prorocky předvídal, že černošský folklor a spirituály položí základy tamní národní hudby, která do té doby ještě příliš neexistovala. A některé synkopické rytmy v symfonii sám použil. Domácí publikum je však po loňském Roku české hudby touto skladbou tak trochu přesycené. Její obliba je tak velká a zároveň se s ní v životě potká většina orchestrálních muzikantů, je tak v repertoáru nejen předních českých orchestrů, ale pokusy ji interpretovat často vzejdou i z regionálních uskupení nebo "zuškových" orchestrů. A loni zkrátka Novosvětská zněla všude a často. Slyšet ji v podání Frankfurtského rozhlasového orchestru ale bylo pohlazení po duši. Jeho Dvořák zní jinak, má v sobě něco z německé preciznosti a řádu, ale i francouzskou poetičnost, zasněnost, grácii, barevnou pestrost a subtilně vyklenuté kantilény. Frankfurtští symfonici často sklízejí od kritiků pochvaly za svou smyčcovou, ale především žesťovou sekci (trubky, pozouny, lesní rohy atd.). Ty mají v Novosvětské klíčovou úlohu a právem tak všichni očekávali, jak se v deváté symfonii předvedou, zejména pak v její poslední větě Allegro con fuoco (Ohnivě allegro), která je široce známá i v popkultuře. Motivy z ní si vypůjčili například v Čelistech nebo Hvězdných válkách. "To ne já, to... Dvořák" A ve čtvrté větě a velkém finále skutečně zazářily. Některé pasáže zvládly v rychlejším tempu, přesto s precizně vyhranou každou notou. Symfonie neztratila nic na své

hravosti, melodičnosti, ale ani naléhavosti a monumentalitě. Z hudebníků i publika čísla čistá radost. A posluchači se hned po doznění posledních tónů téměř okamžitě vymrštili k ovacím vestoje. Dirigent pak při závěrečném klanění objal partituru a poukazoval na Dvořákovu jméno na ní, jako by vzkazoval "To ne já, to Dvořák." Potlesk trval tak dlouho, že symfonici zařadili ještě přídavek. "Samozřejmě, Dvořák!" okomentoval výběr Altignolu se smíchem. Orchester pak s grácií, lehkostí a vtípem zahrál Dvořákův Osmý slovanský tanec. Velmi pěkného a nezvyklého gesta pak byli svědky diváci na samém konci - hudebníci se namísto tradičního podání ruky v jednotlivých sekcích navzájem objímali. Ačkoli jde o veskrze tradiční repertoár Dvořákovy Prahy, požitek posluchačů z výkonu frankfurtského orchestru byl zjevný. Dvořákova hudba totiž jeho naturelu obrovsky svědčí. A ze sálu nejen diváci, ale i mnozí hudebníci odcházeli rozjaření a nabití silou jeho hudby. Festival Dvořákova Praha zahájil v pátek večer v Rudolfinu Frankfurtský rozhlasový orchestr. Orchester veřejnoprávního rozhlasu v se spolkové zemi Hesensko je spojován nejen s dokonalým hudebním provedením, ale také zajímavým a rozmanitým repertoárem. Ten řídil francouzský dirigent arménského původu Alain Altinoglu. Alain Altinoglu je od sezóny 2021/2022 šéfdirigentem frankfurtských symfoniků. Kromě toho je také hudebním ředitelem bruselského královského divadla La Monnaie a uměleckým ředitelem Mezinárodního festivalu v Colmaru. Orchester se pod vedením Altignolu proslavil skvělou dechovou sekcí, působivými smyčci a dynamikou hudebního projevu. Zahajovací koncert ve Dvořákově síni Rudolfinu festivalu byl plně vyprodán. Festival zahájila tradičně česká hymna, kterou orchestr provedl s citem a bez patosu. V první polovině večera zazněl Dvořákův koncert pro violoncello a smyčcový orchestr h moll. Sólistou večera byl francouzský violoncellista Gautier Capuçon. Ten hraje na nástroj od Mattea Goffrillera. Dvořák přitom dlouho nepovažoval violoncello za hudební nástroj vhodný pro sólové uplatnění. Přednost dával houslím. Vadily mu hlavně jeho nejvyšší a nejhlubší polohy. "Nahoře huhňá a dole brumlá," prohlásil. Koncert pro violoncello a orchestr h moll Dvořák zkomponoval v letech 1894 až 1895 pro svého přítele, violoncellistu Hanuše Wihana. Nakonec si však vybral právě violoncello pro vyjádření své nostalgické nálady při odjezdu z Ameriky a na druhé straně velké radosti z návratu do vlasti. Sám se vyjádřil v tom smyslu, že z rozhodnutí napsat violoncellový koncert byl patrně překvapen ponejvíce on sám. Koncert složil v závěru svého působení na konzervatoři v New Yorku. Dílu dal však dnešní podobu až po návratu do Čech. Dílo mělo okamžitě obrovský úspěch a dodnes je považováno za nejlepší violoncellový koncert všech dob. "Proč jsem jen, do čerta, nevěděl, že je možné napsat violoncellový koncert, jako je tento? Kdybych to uměl, už dávno bych nějaký napsal," řekl o něm Johannes Brahms. Capuçon měl po celou dobu viditelnou radost ze hry. Mnohými je považován za "velvyslance violoncella 21. století". Vystupuje na mezinárodní scéně s mnoha předními světovými dirigenty a instrumentalisty a zároveň se intenzivně věnuje vzdělávání a podpoře mladých hudebníků. Je uznáván za své oslnivé muzikantství, strhující virtuozitu i intenzivní zvuk violoncella „L'Ambassadeur“ z dílny Mattea Goffrillera z roku 1701. V létě 2020 během svého koncertního turné „Un été en France“ (Francouzské léto) přinesl hudbu přímo do života rodin po celé Francii. Založil také vlastní nadaci s cílem podporovat mladé talentované hudebníky na počátku jejich kariéry. Za svůj mimořádně citlivý přednes Dvořákova koncertu sklídl u publika v Rudolfinu nadšené ovace. Ve druhé polovině večera zazněla Dvořákova

Devátá symfonie e moll "Z nového světa". Právě violoncellový koncert a Novosvětská symfonie patří k?nejhranějším Dvořákovým skladbám vůbec a jsou známé po celém světě. Kombinace Dvořákova koncertu pro violoncello a Novosvětské je v případě Dvořákovy Prahy tradiční a v minulosti se jich zhostily přední světové orchestry. Dirigent si hudbu Antonína Dvořáka viditelně užíval a opakovaně dával najevo svůj obdiv ke skladateli. Třeba když se při závěrečné děkovačce klaněl s partiturou v ruce a ukazoval na Dvořákovo jméno na titulní straně. Téměř okamžitě po doznění posledních tónů propuklo publikum v potlesk vestoje, který trval několik minut. Altinoglu tak společně s tělesem zařadil ještě přídavek. "Samozřejmě, Dvořák!" komentoval výběr pro publikum. Na závěr tedy zazněl efektní Dvořákův Slovanský tanec č. 8, jehož interpretaci si hudebníci viditelně užívali.

3. Dvořákova Praha má francouzský šarm

Deník Právo

Datum zveřejnění: 08. 09. 2025

Autor: Richard Hruban

Virtuózní interpretací dvou vrcholných a ikonických děl Antonína Dvořáka začal v pátek v pražském Rudolfinu 18. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha. Zahajovací večer přináší tradičně interpretaci skladatelova Violoncellového koncertu h moll a Novosvětské symfonie světově uznávanými umělci. Těmi letos byli členové Frankfurtského rozhlasového symfonického orchestru v čele se svým šéfdirigentem Alainem Altinogluem. Dvořákovy architektonicky dokonale vystavěné skladby jsou plné krásných hudebních myšlenek, inspirativní invence čerpající i z americké hudby i melancholické touhy po domově. Přední francouzský violoncellista Gautier Capuçon našel v německém orchestru i jeho šéfdirigentovi citlivé

a chápající partnery. On sám pojal Dvořáka jinak, než bývá zvykem, méně kontemplativně, s úchvatnou virtuozitou, strhujícím tempem a neustálým vibratem. Od počátku skladby byl hluboce soustředěn na svůj technicky dokonalý výkon, který byl příznivě přijat publikem. Alain Altinoglu, Francouz s arménskými kořeny, po celý večer působil jako osobnost milující hudbu s velkým dramatickým účinkem. Dvořákovu devátou symfonii Z Nového světa vystavěl spolu se svým skvěle reagujícím i hrajícím orchestrem na dynamických, tempových i barevných kontrastech. Pod jeho transparentním gestem prýštila z orchestru energie, v Largu i třetí větě byla radost naslouchat sólovým vstupům nástrojů i jemně modelovaným, lyricky zabarveným

pasážím. Zvukově i výrazově byl tento Dvořák, zahraný s francouzským šarmem, navýsost přímočarý a efektní. Druhý večer s Frankfurtským orchestrem pak v sobotu představil publiku Dvořákovy Prahy Houslový koncert d moll finského skladatele Jeana Sibelia a 8. symfonii c moll Dmitrije Šostakoviče. Sólistou Sibeliova koncertu byl vynikající litevský houslista a dirigent Julian Rachlin, který v symbióze s dirigentem a symfonií vytvořil hudební obraz drsné severské krajiny s melancholickými barvami v zamřené atmosféře. Sibelius napsal houslistovi velmi efektní part, který má v první větě rapsodický charakter, ve druhé meditativní záhadnost a ve třetí energický rozmach. Rachlin nosným a jímavým tónem poutavě vyprávěl obsah Sibeliovy hudby, s technickou i intonační suverenitou. Společně s orchestrem vytvořili nezapomenutelný festivalový zážitek. V Šostakovičově osmé symfonii Altinoglu s frankfurtskými symfonií vytvořil sugestivně sevřený hudební celek plný energie, tragické bolesti, dramatu s niternými lyrickými polohami ve velkém dynamickém rozpětí. Působivá byla pochodová druhá část, rytmicky ostinatní třetí a nekonečně smutná čtvrtá. Všechny nástrojové skupiny podaly vynikající výkon a ovace posluchačů druhého pražského koncertu Dvořákovy Prahy byly plně namístě. Dvořák zahraný s francouzským šarmem byl přímočarý a efektní Dvořákova Praha – Frankfurtský rozhlasový symfonický orchestr dirigent: Alain Altinoglu Rudolfinum Praha 5. a 6. 9. 2025

Hodnocení 90 % a 100 %

4. RECENZE: Dvořákovy písně v nové zvukové podobě

www.novinky.cz

Termín zveřejnění: 09. 09. 2025

Autor: Radmila Hrdinová

Písně jsou náplní programové řady Dvořák Collection 18. festivalu Dvořákova Praha. První z nich přednesla Kateřina Kněžíková na pondělním koncertu v Rudolfinu. Písně milostné a Cigánské melodie zazněly v nové orchestrální podobě, kterou jim na objednávku festivalu vtiskl skladatel Jiří Gemrot. Učinil s citem vůči originálu, s využitím typických dvořákovských nástrojových kombinací a barev i respektem k pěveckému partu. Přesto nelze říci, že by orchestrace Dvořákovy písně povýšila. Intimitě osmi Písní milostných sluší daleko lépe klavírní doprovod umožňující interpretům bohatší výrazovou práci. A i když dirigent Robert Jindra vedl Symfonický orchestr Českého rozhlasu v plastické dynamice s ohledem na zpěvní linku, Kateřina Kněžíková i tak sváděla s orchestrálním zvukem nerovný boj, který se

promítl i do horší srozumitelnosti textů Gustava Pflagra Moravského. A přitom Kněžíková má písně vypracované do působivých detailů, jak bylo patrné zejména v případě posledních V té sladké moci očí tvých a Ó duše drahá jedinká. Orchestrální pojetí víc slušelo Cigánským melodiím, jejichž doprovod si o bohatší zvuk přímo říká. Kněžíková je přednesla se smyslem pro odlišný charakter každé z nich. Více jí sedí lyrika písní A les je tichý kolem kol či Když mne stará matka než energičtější Široké rukávy či Dejte klec jestřábu, kam mohla vložit ještě víc energie i bezprostředních emocí. Rozhlasoví symfonici se blýskli temperamentním podáním Dvořákových Legend op. 59 ve spíše tanečním než epickém duchu, ale předvedli i precizní umění jemné artikulace příběhu vyprávěného hudbou, zejména v šesté Legendě cis moll.

5. Když hudba nabíjí. Od Rusalky ke Queen a orchestr jako sopka

Mladá fronta DNES

Termín zveřejnění: 11. 09. 2025

Autor: Věra Drápelová

Když hudba nabíjí. Od Rusalky ke Queen a orchestr jako sopka

Dvořákova Praha do letošního programu nově zařadila řadu Bez kravaty, která má klasiku nazírat s humorem a nadsázkou. Zatím se uskutečnil první z těchto koncertů, ale byl trefou do černého. Soubor Philharmonix, složený z členů Vídeňských a Berlínských filharmonií, předvedl v neděli v pražském Divadle X10 originální show. Hrátky (nejen) s klasikou Už samotné prostředí, připomínající podzemní betonový bunkr, se ukázalo jako ideální pro hrátky s hudbou, které si připravilo sedm muzikantů (dvoje housle, viola, klarinet, kontrabas, violoncello a klavír). Ovšem nebyly to hrátky leccaké, hudebníci nikdy nesklouzli do laciné karikatury. Nabídlí prostě nápadité a vkusné aranže klasických skladeb určených původně pro velký orchestr, které propojili s hudbou z jiných žánrů. A tak vedle Rusalčiny árie o měsíčku či Debussyho skladby La Valse zazněla Měsíční řeka od Henryho Manciniho, hudba k filmům o Růžovém

panterovi, píseň Don't Stop Me Now z repertoáru Queen nebo lidové melodie z různých koutů Evropy. Poctu českým skladatelům vzdali kromě Rusalky i do swingu přetvořenou Dvořákovou Humoreskou a skvěle vypracovanou komorní „suitou“ z Janáčkových Příhod lišky Bystroušky. Autorem většiny aranží byl houslista Sebastian Gürtler, jenž se postaral i o různé herecké legrácky, večer v angličtině uváděl klarinetista Daniel Ottensamer. Bylo to milé a chytré a připomnělo to, že bývaly doby, kdy „vážná hudba“ především plnila roli zábavy na nejvyšší úrovni. Pakliže mottem souboru je „Mysl se musí radovat, srdce jásat a noha podupávat,“ tak ten večer to platilo stoprocentně. Příliš operní písně „Opačná“ aranžmá, tedy z komorní do orchestrální podoby, se shodou okolností dala slyšet následující večer, jenž v Rudolfinu patřil Antonínu Dvořákovi. Jeho skladby přednesly Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod taktovkou Roberta Jindry a sopranistka Kateřina Kněžíková. Ta zaspívala Písně milostné a Cigánské melodie s novým orchestrálním doprovodem od soudobého skladatele Jiřího Gemrota (který již dříve vytvořil orchestrální aranže Dvořákových písní pro Magdalenu Koženou). To je samozřejmě legitimní, koneckonců i v tomto případě mohou interpreti kouzlit s výrazem. Jenže právě ten mi chyběl. Kateřina Kněžíková zpívala – všechna čest! – z paměti bez not, ale přesto její projev na mne působil jako poněkud operně uniformní či sošný co se výrazu týče a s větším vibratem, než by mi leckdy bylo posluchačsky příjemné. Orchester ještě zahrál Dvořákovy skladby Nokturno H dur a cyklus Legendy, ale nějaký velký zážitek třeba z propracované

dynamiky a výjimečné souhry s dirigentem jsem si neodnesla. Lekce z přednesu Ten se dostavil až další večer, kdy na pódiu Dvořákovy síně usedl proslulý Gustav Mahler Jugendorchester, složený z mladých hudebníků z různých zemí, který vedl dirigent Manfred Honeck. Houslista Renaud Capuçon zahrál Koncert pro housle od E. W. Korngolda úchvatně, silným a krásným tónem, za nějž jistě do nemalé míry vděčí svému vzácnému nástroji z roku 1737, ale rozhodně je i znakem virtuosova umění. A to, co pak mladí hudebníci předvedli, Honeckem očividně inspirováni, na Symfonii č. 9 od Antona Brucknera, to mohla být i pro leckterý „dospělý“ orchestr lekce z výrazu, z toho, jak se má a dá pracovat s dynamikou od nejjemnějších pianissim až po efektní měkká forte a ze souhry s dirigentem. Ostatně ukázalo se to i na kouzelně jemně zahraném přídávku po první části koncertu, kdy orchestr spolu s Capuçonem přednesl skladbu Pabla Casalse Song of the Birds. Sopečná energie, která z orchestrálního mládí celý večer doslova sálala – právě i při energickém tvoření oněch pianissim – nabíjela i posluchače. A o tom hudba jako taková přece je.

6. Bruckner s nadšeným mládím

Právo

Termín zveřejnění: 11. 09. 2025

Autor: Richard Hruban

Další z koncertů Dvořákovy Prahy přivedl do Rudolfiny slavný Gustav Mahler Jugendorchester. S mladými hráči se v Praze představil rakouský dirigent Manfred Honeck. V úvodu vystoupil v Korngoldově Houslovém koncertu sólista Renaud Capuçon, bratr

cellisty Gautiera Capuçon, který hrál na zahajovacím koncertu. Rakousko-americký skladatel dílo napsal krátce po válce a využil v něm melodie ze svých filmových partitur. Jeho hudba působila neokázale, svěže, upřímně a výkonem sólisty a s ním sladěného orchestru posluchače vtáhla. Capuçon spojil vášeň a touhu v lyrických pasážích s brilantními virtuózními vstupy a zářivým tónem svých houslí z Guernerihovo dílny Korngoldovu hudbu doslova vyzpíval. Vrcholem večera byla Brucknerova monumentální Symfonie č. 9 d moll, kterou vážně nemocný skladatel již nedokončil. Manfred Honeck toto interpretačně náročné poselství víry se svými nadšeně hrajícími mladými hudebníky odvyprávěl s dynamickou i výrazovou proměnlivostí. Každý detail tu měl své místo i s důrazem na ticho v pauzách. Mohutné vlny tónů první věty vystřídalo démonicky ostré a rychlé Scherzo a vše uzavřel dojmavý chorál Adagia jako znamení

konečnosti každého života. Dvořákova Praha Gustav Mahler Jugendorchester Dirigent Manfred Honeck Rudolfinum Praha 9. 9. 2025

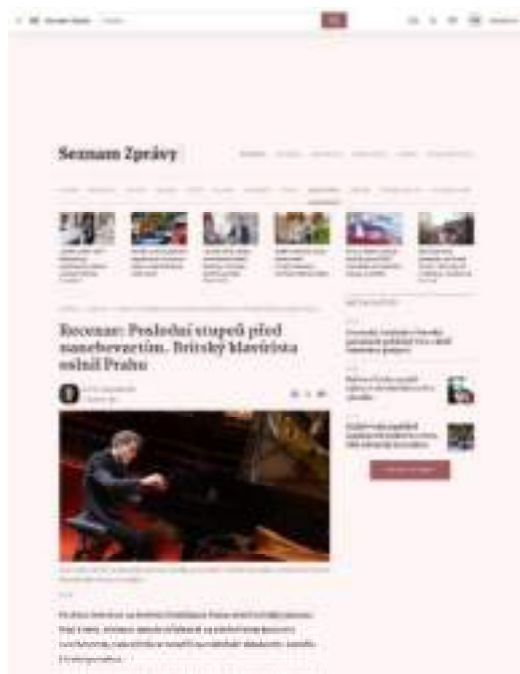
Hodnocení 95 %

7. Recenze: Poslední stupeň před nanebevzetím. Britský klavírista oslnil Prahu

www.seznamzpravy.cz

Termín zveřejnění: 11. 09. 2025

Autor: Dita Hradecká

Po dvou letech se na festival Dvořákova Praha vrátil britský pianista Paul Lewis. Zatímco minule účinkoval na závěrečném koncertu s orchestrem, tuto středu se zaměřil na vídeňské skladatele. Zazněla i česká premiéra. Setkání s ním bývají neobyčejná. Na pódiu triapadesátiletý klavírista Paul Lewis vyzařuje opak extroverze a šoumenství, je soustředěný a ponořený do vlastního světa, kam posluchače zve, ale nevnučuje se. Autorský záměr pro něj představuje klíč, působí jako prostředník mezi skladatelem a publikem, nikoli jako ten nejdůležitější z přítomných. Na programu středního koncertu, který v Rudolfinu uspořádal festival Dvořákova Praha, byla uvedená skladba Wolfganga Amadea Mozarta. K úžasu publika i pořadatelů však interpret místo toho začal Sonátou č. 5 c moll Ludwiga van Beethovena. Ranějším opusem, v němž mladý tvůrce a tehdy hlavně klavírní virtuos

popustil uzdu dravé energii. Skladba charakterem předjímá pozdější díla ve stejné tónině: sonátu „patetickou“ či symfonii zvanou Osudová. Výbušná témata, typický beethovenovský proud, nenechající posluchače vydechnout, tak pojal Lewis i svou interpretaci. Nervní, věrnou obrazu skladatele jako netrpělivého cholera. Ve strhujícím tempu a tenzi krajních vět nebyl čas na nuance v artikulaci, ty ustoupily většímu celku. Je možné, že pianista spoléhal na obeznámenost posluchačů s touto sonátou, protože v rychlosti a také akustice sálu nebylo možné uchem zaznamenat všechny noty. U studenta by to asi neprošlo, avšak zkušený interpret, který se Beethovenem dlouhodobě zabývá – Lewis natočil veškeré jeho klavírní koncerty i všech

32 sonát –, má na takové pojetí samozřejmě právo. Následovalo dílo Thomase Larchera, jedenašedesátiletého rakouského skladatele, jehož hudbu označily britské Timesy za „jeden z divů tohoto století“. Jako pianista zná klavír dokonale a ve své rozměrné, půlhodinové sonátě provádí posluchače udivujícím spektrem možností nástroje. Jsou tu momenty tonálně ukotveného zpěvného chorálu, virtuózní skoky napříč klaviaturou, lyrika i rytmický nepokoj upomínající na Sergeje Prokofjeva. Hledání nové zvukové barvy autora občas vede k použití strun nástroje, vždy však jde o integrální a přirozenou volbu, nikoli o efekt. Lewis nedávno hrál světovou premiéru této kompozice a zjevně ji vnitřně natolik přijal za svou, že jeho středční podání bylo koncentrované a přesvědčivé. Zajímavou okolnost vzniku Larcherovy sonáty se posluchači dozvěděli na besedě po koncertě: skladbu objednal jistý kalifornský producent vína pro svůj festival a jako poctu zesnulé manželce. Po pauze zazněla trojice Intermezz op. 117 Johanna Brahmsa. Nedlouhé skladby zkomponoval skladatel ve věku, který v oné době platil za kmetský. Představují jakési poznámky pod čarou, zřejmě ani nebyly určeny pro koncertní pódia, jsou to intimní, introspektivní meditace. „Ukolébavky mého smutku,“ nazval je sám autor. Taková poloha Lewisovu naturelu neobyčejně svědčí, sál při pianissimech ani nedýchal. Na závěr si klavírista nechal Beethovenovu poslední sonátu. Zcela hluchý autor v ní opouští tradiční formu, aby se nechal vést pouze představivostí a fantazií. Nezajímá jej ohlas obecenstva ani to, zda jsou partitury hratelné. Tvůrčí duch ho vede do oblastí, které současníci považovali v lepším případě za ezoterické, v horším za projev duševní slabosti. Dnes tato poslední Beethovenova díla chápeme jako vizionářská, ukazují cestu do končin, kdy se sama barva tónu stává strukturou. Když se interpretace podaří a propojí s ochotou publika nechat se unést, je pomalá závěrečná věta sonáty jakýmsi posledním stupněm před nanebevzetím. Paul Lewis navzdory mocnému potlesku nezařadil přídavek – jakýkoli dodatek k řečenému by zrušil kouzlo. Při sledování jeho hry měl člověk dojem, že se hudbě zcela poddává a zároveň odosobňuje. V době, kdy na nás ze všech stran společnosti křičí samá ega, je to vlastnost vzácná, rys těch nejlepších interpretů.

8. High-caliber Schumann and Mahler at Dvořák Prague Festival

<https://bachtrack.com/>

Termín zveřejnění: 15. 09. 2025

Autor: Frank Kuznik

The pairing of conductor Daniele Gatti and pianist Kirill Gerstein at this year's Dvořák Prague Festival promised a special evening, and did not disappoint. Coupled with a superb showing by the [Staatskapelle Dresden](#), their performance offered a riveting account of Schumann's *Piano Concerto in A minor* and an insightful reading of Mahler's sprawling [Fifth Symphony](#). With both artists also bringing a sense of spontaneity, it was like hearing the music for the first time.

Gerstein plays with a combination of cerebral cool and deep passion that served the concerto well, highlighting both its power and lyricism, and rendering the intricate piano runs in mesmerizing detail. From the opening descending chords, his playing was crisp and propulsive, pulling listeners

along with irresistible energy. Gerstein also showed himself to be a master of dynamics – fierce in the opening movement, gently seductive in the Intermezzo and just short of overwhelming in a sparkling finale. His carefully calibrated treatment gave the piece both authority and charm.

Gerstein brings his own unique language to the keyboard, with his jazz background adding a subtle but distinctive flavor to the sound. In this case he and Gatti gave the final movement a pulse and rollicking style that nearly stood as a jazz piece on its own. That approach could have fallen flat, but their command of the material was such that it expanded the possibilities of the music rather than taking undue liberties with it.

The two men also fully realized the concerto's innovative character, which gives the piano and orchestra equal weight. In their hands, it came off not as a soloist playing with an orchestra, but as a single, unified work. Employing frequent eye contact, Gatti gave Gerstein plenty of room for pauses and phrasing, providing an orchestral accompaniment that was both ebullient and delicately balanced, never getting in the way. The fit was remarkable, expertly drawn but relaxed, a striking study in musical simpatico.

After the fireworks of the concerto, an encore of Schumann's *Blümenstück* felt contemplative, with Gerstein taking his time, giving the piece emotional depth. He breathes the music, which seems to flow out of him. On this occasion, his technique so engaged the audience that the entire hall seemed to be holding its breath as the final notes faded out.

Working without a score, Gatti offered a dazzling rendering of Mahler's journey from darkness to light, conjuring ominous tones and roiling tempests in the funereal first part, segueing to a cheerier atmosphere without losing any of the drama in the second, then crafting a glimmering *Adagietto* in Part 3 that set up a towering finale brimming with optimism and excitement. His expertise across the many smaller sections was most impressive, invoking a kaleidoscope of moods, textures and emotional surges with precision and flair. Brilliant work from the horns and woodwinds added color and character.

Throughout, the orchestra's strengths were at the fore: the "Dresden Sound" of clean, clear classicism, virtuoso solo work and playing so versatile that in parts of the middle section it approached human voices. This was music as a force of nature, at once beautiful and terrifying, breathtaking in scope, an odyssey of epic proportions played at a very high level. It all held together with a cohesion that few interpreters of Mahler achieve, leaving an enthusiastic audience applauding for more.

9. Zásnuby Dvořáka s Mozartem

Právo

Termín zveřejnění: 17. 9. 2025

Autor: Ivan Ruml

Recenze Plným právem se návštěvníci 18. ročníku Dvořákovy Prahy těšili na vystoupení maďarského pianisty Sira Andráse Schiffa s Evropským komorním orchestrem. Jeho večer v Rudolfinu byl velkou poklonou mistrovskému interpretačnímu umění. Zazněly Mozartovy klavírní koncerty č. 23 A dur a č. 20 d moll spolu se zvukově i charakterově odlišnými Serenádami E dur a d moll Antonína Dvořáka, které nastudovala a v prvním případě i řídila koncertní mistryně souboru Marieke Blankestijnová. Propojuje je

tanečnost a ladná popisnost české krajiny, druhá z nich dává příležitost sólistickému uplatnění dvojici hobojů a klarinetů. Obě pečlivě nastudovaná díla sklidila ovace publika. Hlavní pozornost byla ale zaměřena na Andráse Schiffa, který kromě sólové hry řídil i provedení Mozartových koncertů. Pro své vystoupení si vybral měkce znějící klavír Bösendorfer tizianové barvy. Výsledný dojem byl velkolepý. Koncert A dur jako by předjímal pozdější Figarovu svatbu,

zejména v kanzonovitě traktované druhé větě. Druhý koncert d moll, proslavený Formanovým filmem, zase zřetelně cílil k pekelným plamenům Dona Giovanniho, což sólista ještě zdůraznil důmyslnou kadencí ve třetí větě. Tematicky nesla znaky Komturova neočekávaného příchodu na prostopášnickovu hostinu. András Schiff tak vzdal poctu Praze, Dvořákovi i Mozartovi, a svůj večer na Dvořákově Praze zakončil dvěma přídávky, jak klavírním, tak i orchestrálním. Dvořákova Praha – András Schiff Evropský komorní orchestr Rudolfinum Praha 15. září

Hodnocení 95 %

10. GLOSÁŘ: Vtipná dekonstrukce „Novosvětské“ a jeden velký pěvecký talent

www.kultura.idnes.cz

Termín zveřejnění: 17. 9. 2025

Autor: Věra Drápelová

Druhá třetina letošní Dvořákovy Prahy přinesla zážitek z velkolepého Mahlera z Drážďan či z písní v podání Belly Adamové. Ale vše začalo bláznivým karnevalem, který v Rudolfinu se svým orchestrem rozpoutalo Duo Igudesman & Joo a v jehož epicentru se ocitla nejslavnější symfonie Antonína Dvořáka. Komediantní dvojice, kterou tvoří rusko-německý houslista Aleksey Igudesman a britsko-korejský pianista Hyung-ki Joo čerpá mimo jiné z odkazu Monty Pythonů a podobný humor přenáší svérázně do klasické hudby. Na Dvořákově Praze nehostovala poprvé. V minulosti ale vystupovala v rámci Rodinného dne, kdy publikum tvořili rodiče s dětmi. Tentokrát se spolu se souborem The Limitless Orchestra představili jako hlavní večerní program, v jehož první části si na objednávku festivalu „pohráli“ s Dvořákovou Symfonií č. 9 „Z nového světa“. Projekt dostal název Sound New World a Igudesman a Joo v jeho průběhu doslova rozebrali slavnou kompozici a zasadili ji do nečekaných souvislostí. Pochopila jsem to tak, že si „podali“ okolnosti vzniku skladby, tedy hlavně americké vlivy a s tím související objednávkový charakter

skladby, jíž se Dvořák samozřejmě chtěl newyorskému publiku líbit (ale pro mne osobně má hlubší skladby, ze symfonií jmenovitě tu s číslem 7). Na pódiu rozpoutali mimo jiné jakýsi mejdan ve stylu country, přes jeviště procházel pohřební průvod z New Orleansu, rozezněly se i nástroje jako Panova flétna, ale též třeba fujara. Byla to ohromně energická, nablýskaná show, která si v druhé části podobně troufla na Johanna Strausse či na Ludwiga van Beethovena. Ale smí se to dělat z podstaty věci? Tedy smí se to dělat na váženém festivalu? Na váženém festivalu

se smí všechno, co je chytré (ještě si vzpomínám na projekt Hoffnung Gala, který roku 1992 dovezlo Pražské jaro). Pravidlem je, že kdo si chce dělat z něčeho vkusnou legraci či dokonce něco parodovat, musí to něco dobře znát. A Igudesmann a Joo jsou vzdělaní muzikanti a „předlohy“ mají očividně nastudované pečlivě. Ostatně rozhodně nejsou první, kdo po svém zpracoval (mnohdy kýčovitě) třeba Dvořákovu notoricky proslulé Largo... Nechat ho zahrát hrozivě hlubokou tubu bylo neodolatelné. A na Beethovenově „Elišce“, kterou provedli snad celými hudebními dějinami, ukázali, že hudební styly ovládají. Hrál se tedy a současně tančilo, skákalo, zpívalo, vynořovala se hudba Evropy, Ameriky, Afriky, do toho filmové soundtracky, ale tento neuvěřitelný koktejl nebyl urážlivý v nějaké vnějškové vtíravosti, nýbrž byl precizně vyvozený a vypracovaný z původní hudby. Nezapomínejme také, že humor v hudbě pěstovali i mnozí velcí skladatelé minulosti, včetně třeba W. A. Mozarta. V řadě Bez kravaty se Sound New World vyjímal skvěle. Sólo pro dvě pěvkyně Příjemný šok z inteligentních hudebních klaunů vystřídal následujícího dne zase jiné příjemné překvapení, tentokrát v rámci písňového večera v Sukově síni Rudolfiny. Vystoupily na něm dvě zpěvačky – sopranistka Kateřina Kněžíková, která je i kurátorkou letošní komorní řady, a mezzosopranistka Bella Adamova, původem z Čechenska, ale vyrostlá a žijící v Praze. Za klavírního doprovodu Davida Švece zazněly písně Antonína Dvořáka, Johannes Brahms a Edvard Griega. Dámy zpívaly společně i sólově, dramaturgicky bylo určitě dobře, že z Dvořáka kromě Moravských dvojzpěvů došlo i na méně známé Písně na slova Rukopisu královédvorského. Kateřina Kněžíková zazpívala sólově výběr z Brahmsových písní, ale pro mne je tato pěvkyně zkrátka lepší na jevišti v opeře než v komorní tvorbě. V jejím podání na mne písně působí jako sice půvabný, leč mramorový monolit složený z nějakých dvou dynamických odstínů. Opakem je Bella Adamova, v Čechensku narozená, ale v Praze vyrostlá pěvkyně, která jakoby se pro písně narodila. Zpívá menším, ale dobře posazeným a znějícím hlasem, krásně barevným odshora dolů a s jemným, ideálním vibratem. Zaujala už v Dvojzpěvech Johannes Brahms a nejvíce pak v sólově předneseném cyklu Edvarda Griega Hauttussa, líčícím příběh mladé pastevkyně. Ze svého hlasu vytěžila bezpočet nuancí, které jakoby rozváděla do dalších a dalších drobností, jedním slovem - vyprávěla. I její pódiový projev byl živý a niterný, do hudby se umí spontánně ponořit. V našem prostředí je to v písňovém oboru patrně největší talent od časů, kdy se objevila Magdalena Kožená. A ještě poznámka k organizátorům festivalu: Pořádat písňové recitály je záslužná věc, ale v tom případě by měly být samozřejmostí texty a překlady písní v tištěném programu! Oslavný Mahler z Drážďan Niternost a poezie přišly ke slovu zase jinak: v orchestrální a klavírní podobě v neděli, kdy na festivalu hostovala proslulá Staatskapelle Dresden se svým italským šéfdirigentem Danielem Gattim. Klavírní koncert a moll od básníka hudby Roberta Schumanna zahrál v Praze dobře známý Kirill Gerstein - citlivě, lehounce, bez přílišné okázalosti, ale zato s množstvím pastelových barev. Jako přídatek sólově uvedl Blumenstück rovněž od Schumana. Orchester v koncertu měkce spoluvytvářel celek, nicméně jeho chvíle přišla po pauze, kdy zazněla Symfonie č. 5 od Gustava Mahlera, obsahující i slavné Adagietto, jež proslavil hlavně film Smrt v Benátkách. Gatti není typem excentrického dirigenta, jeho gesta jsou spíše úsporná a náznaková, ale orchestr zjevně dobře ví, co chce, takže reaguje okamžitě. Všechno, co mělo být v přednesu, tam bylo, a ještě mnoho navíc. Přes hodinu trvajících kolos střídající extrémní výrazové polohy od drtivého

smutečního pochodu až po ono zklidněné, jímavé Adagietto, se na posluchače valil s neutuchajícím napětím, vybroušeným zvukem plným citu, a se špičkově zahranyými sóly jmenovitě v dechové sekci. Prostě vrcholný festivalový večer.

11. Souboj Mozarta s Prokofjevem pod vedením Leonida Kavakose

www.klasikaplus.cz

Termín zveřejnění: 17. 9. 2025

Autor: Štěpán Hurník

„První půlka se pohupovala na lehké, formálně čiré a tektonicky zpevněné palubě mozartovské poetiky, druhou polovinu zastínil mrak existenciální nejistoty, bezprostřední expresivity a prokofjevovsky osobité rytmičnosti.“ „Česká filharmonie pod vedením Leonida Kavakose provedla Prokofjevovo dílo s agresivně šklebivým a drastickým výrazem, v němž neabsentovaly ani chvíle smířlivého uklidnění, ani záblesky mlhavé naděje.“ „První větu Kavakos nechal rozeznít v celé její dramatické bezprostřednosti.“ Česká filharmonie spolu s renesančně nadaným Leonidem Kavakosem vystoupila 16. září v pražském Rudolfinu s kontrastním, avšak přirozeně fungujícím programem sestávajícím ze skladeb W. A. Mozarta a Sergeje Prokofjeva. Řecký houslový virtuos a dirigent zaujal netoliko jako zručný houslista, jemuž nechybí žádoucí technické schopnosti ani elementární dávka muzikantského charismatu, ale také coby dirigent a nápaditý interpret neoklasicistního repertoáru. Dvořákova Praha tak posluchači zprostředkovala zážitek, na který jen tak nezapomene. Spatřit v první půli koncertu sólového houslistu, který v druhé půlce „překabátí“ na dirigenta, není věcí každodenní lopotivé rutiny. Navzdory možným prvotním obavám, které se mohly vyjít ve skeptické duši kritického posluchače, úterní koncert

dostatečně dobře prokázal, že takováto proměna může být esteticky nosná, neboť koncertním návštěvníkům poskytuje neobyčejnou možnost prožít, zhodnotit a případně porovnat dvě koncepčně odlišné role v jedné osobě. Rudolfinské publikum si právě takto ambivalentní a bezesbýtku pozitivní zkušeností prošlo díky renomovanému houslistovi a dirigentovi Leonidu Kavakosovi. Kavakos již pár desítek let udivuje svými neobyčejnými dirigentskými a houslovými výkony, o čemž svědčí kromě jiného rozsáhlá diskografie čítající nahrávky z dílny Brahmse,

Sibelia, Čajkovského nebo Schuberta. Kavakos na sebe upozornil již v roce 1986, kdy získal stříbrnou medaili v International Jean Sibelius Violin Competition Helsinkách. Od té doby vystupuje po celém světě na prestižních koncertních pódíích a spolupracuje s oceňovanými symfonickými tělesy. Leonidas Kavakos si pro koncert s Českou filharmonií zvolil dramaturgicky divergentní a, jak on sám přiznává, kontrastní program složený ze dvou klasických děl koncertantní a symfonické literatury: Houslového koncertu č. 3 G dur, K. 216 Wolfganga Amadea Mozarta a Symfonie č. 6 es moll, op. 111. Sergeje Prokofjeva. Zatímco se první půlka pohupovala na lehké, formálně čiré a tektonicky zpevněné palubě mozartovské poetiky, z níž číselná klasicistní melodická svěžest a jadrnost, druhou polovinu zastínil mrak existenciální nejistoty, bezprostřední expresivity a prokofjevovsky osobité rytmičnosti. Jakkoli by se ale mohlo zdát, že Kavakosova volba padla na stylově neslučitelné a vzájemně se protivící extrémy, doznala poslední věta Prokofjevovy symfonie, a to obzvláště díky dirigentovu přičinění, kýžného stylového usmíření, v němž klasicizující jednota zvítězila nad modernizující mnohostí, drastičností a pokřiveností. Koncert tak v sobě ukrýval dva spolu znesvářené dramaturgické a estetické prvky, jež navzdory očekávání splynuly v jeden nedílný celek. Úvodní mozartovské číslo započalo expoziční svižně pulzujícího, rytmicky aktivně tepajícího tématu, s nímž smyčcová sekce České filharmonie zacházela striktně dle klasicistních, osvícenským ratiem podepřených stanov. Mírné a s mozartovsky lapidární dikcí korespondující tempo, podpořené navíc vkusně naráženou akcentací, utvořilo orchestrálnímu tělesu dostatečně široký prostor pro virtuózní výpady smyčců a měkce vyhlazené vstupy dechů. Po převzetí hlavního tématu Leonidem Kavakosem étos skladby o něco zvažněl, aniž by tím ovšem bylo jakkoli zapřeno hybné vyznění díla. Sólista zvolil pro svou hru přísný, a co se týče ozdob spíše asketický styl, s jehož pomocí pak úhledně a místy až s urputnou rigiditou kopíroval melodickou architekturu skladby. Jednotlivé fráze v jeho podání těsně navazovaly jedna na druhou, čímž se z jedné strany posílila vnitřní provázanost skladby, ze strany druhé se do akustického popředí prodrala Mozartova proslulá melodická invence, o níž Kavakos pečoval přímo s akademickou důsledností. Kavakosova důkladná, dozajista zcela legitimní a chvályhodná služba strukturální výstavbě Mozartovy kompozice ovšem měla do značné míry za následek celkové zploštění typicky mozartovského, i v tomto raném mistrově období již niterně přítomného emočního či spíše dramatického výrazu. Racionalita tak zvítězila nad afektem a forma přelstila obsah. Třetí plochy mezi expresivním potenciálem Mozartovy skladby a Kavakosovým akademismem pokračovaly i v dalších dvou větách, ve kterých však – to nesmíme opomenout – došlo i na místa energická a afektivně více angažovaná. Druhou větu Kavakos provedl vkusně, agogicky distancovaně a melodicky procítěně. Mozartovo prožití každé noty, každého motivického spoje, každé fráze ovšem mnohdy zůstávalo houslistou pouze zmíněno; pohroužení se do frázových detailů a drobných elementů hudební formy stavělo v sólistově výkonu překážky celkové a výrazově jednoduše předvedené interpretační perspektivě. O to víc bylo ovšem nutné ocenit Kavakosovu technickou zdatnost, jež kromě pár krkolomných míst v kóde provázela celou mozartovskou část koncertu. Třetí věta se následně vrátila ke stylové mírnosti a zpěvnosti věty úvodní. Česká filharmonie vstoupila do závěru Mozartovy kompozice ve skočném tříčtvrtovém metru, v němž precizně oddělovala partikulární melodické fráze, zdatně diferencovala dynamické předěly a

úspěšně se sehrávala se stylovou, po klasickém vzoru opět odměřenou hrou Leonida Kavakose. Mozartova skladba tím získala na strukturní světlosti, ačkoli její obsahová stránka zůstala ve skrytu. Koncertní večer se náhle radikálně proměnil, jakmile odezněly první, rytmicky nekompromisně akcentované takty Prokofjevovy Šesté symfonie. Pokud posluchač během první koncertní části zažil až platónsky čirou formu ušlechtilého dědictví klasicistního slohu, tak v prokofjevovské sekci byl konfrontován s formálně obtížným, avšak tektonicky sjednoceným hudebním organismem, jež zdobila nápaditá instrumentace a pomalu připravovaná gradace. Prokofjev složil svou předposlední symfonii pod dojmem traumatických zkušeností z druhé světové války, jimž na hudební rovně vtělil tíživou a bolestivými disonancemi zkroucenou expresi, podpořenou promyšleně budovanou dynamikou. Česká filharmonie pod vedením Leonida Kavakose provedla toto impozantní dílo s agresivně šklebivým a drastickým výrazem, v němž neabsentovaly ani chvíle smířlivého uklidnění, ani záblesky mlhavé naděje. Komplementarita výrazové temnoty, orchestrální pestrosti a tematické bohatosti získala na formových konturách již v první větě, jejíž počáteční neklid spojený s fragmentární instrumentací a postupnou genezí tématu nechal Kavakos rozeznít v celé jeho dramatické bezprostřednosti. Následné stupňování dynamických bloků, vrcholící v tvrdé expozici disonantních průniků v žestích, symfonické těleso odehrálo s potřebnou razancí a prudérností, aby pak tento mohutný tok motivických řetězců a témbrových rozporů utichl v šedavém oparu kmitajícího piana. Druhá věta ještě posílila expresivní tragiku a bezvýchodnost nastolené situace. Ruský skladatel tomuto ztemnělému bloku z jedné strany uložil dekadentně zhořklý nádech, ze strany druhé se mu ovšem podařilo i za pomoci melodicky táhlejších a harmonicky konsonantnějších ploch docílit až lyrického náboje. Vnitřní spor věty mezi hudební reflexí válečných událostí a poetickým klidem České filharmonie interpretovala v překvapivě jednotném a uceleném modu, o němž se postaralo především neomylné vedení Leonida Kavakose. K obdobnému efektu došlo i během třetí věty, v níž se střetla místy až haydnovská melodická křehkost s opětovným rozpomínáním se na válečné běsnění v podobě bodavých rytmických protirytmů a zdrcujících témbrových přechodů, které se projevíly mj. i ve střídání sólových a plně orchestrálních poloh. Zde se ukázaly špičkové individuální výkony všech sólistů, zejména tedy těch z trumpetové sekce. Prokofjevova Šestá v pojetí Leonida Kavakose byla dramatickým a umělecky povznášejícím svědectvím nejen o velkém kompozičním mistrovství tohoto klasika ruské avantgardy, ale také o vysoké hráčské úrovni České filharmonie. Navzdory poněkud problematickým místům v mozartovské části se celý koncert nesl v duchu velkého posluchačského obdivu ke kvalitním výkonům protagonisty. Dobrou náladu nakonec podtrhl i sám dirigent, jehož pokorné vystupování na samém konci večera potěšilo jak hlediště, tak jeviště.

12. Recenze: Jokers

www.polyharmonie.cz

Termín zveřejnění: 16 září, 2025

Autor: [Luboš Stehlík](#)

Zvláštním rozměrem hudby, v klasické oblasti bohužel skromným, je v různých varietách humor. Projevuje se roztodivně, od vtipných textů a parodií až po nečekané harmonické a rytmické zvraty. Může to být jemné plynulé vtipkování nebo dramatický výbuch smíchu. Humor v hudbě je subjektivní a závisí na vkusu posluchače. V minulých staletích jej najdeme v hudbě hojně – v renesanci (viz slova Machauta, že hudba je věda, která vybízí k smíchu, zpěvu a tanci), kouzelné hříčky a parodie v barokní hudbě, roztodivnosti v hudbě klasické (například Mozart musel být velkým komikem), dokonce i romantismus potácející se často ve vlnobití emocionality si našel místo pro vtip a nadsázku (Rossini, který vedle mnoha humorně laděných partů ze svých oper napsal například Duet dvou koček). Obzvláště blízké mi vždy byly proměny humoru, satiry, ironie či nadsázky ve 20. století – Martinů, Šostakovič, Stravinskij, Satie, který se považoval ne za skladatele, ale kavárenského povaleče..., Bernstein, jenž se věnoval humoru jako komponista i propagátor hudby. Dlužno dodat, že česká hudba nikdy nepřekypovala humorem či satirou a bohužel nemám pocit, že současná produkce skladatelů by měla přehršlí geniálních molekul humoru. I když se možná mýlím: Ilja Hurník: Jak se kontrabas zamiloval, František Chaun: Příběh zeměměřiče K. Hudba pro orchestr, Vít Zouhar: Co všechno se může tangu také stát, Miroslav Klega: Výpověď osamělého pěšáka.

Úplně jiným levellem byl tvar humoru na Dvořákově Praze. Je to špičkový festival, u něhož se očekává, že do jeho časoprostoru vstupujeme vážní až zadumaní. O to víc překvapí, že umělecký ředitel Jan Simon byl tak odvážný, že koupil „zajíce v pytli“ a přivezl do metropole světově proslulou dvojici Igudesman – Joo, kteří přivezli do Dvořákovy síně Rudolfiny speciálně vytvořený projekt *Sound New World*, doplněný v druhé části pel melem ze starších projektů. Viděl jsem je živě poprvé a show, které jsem byl 11. září svědkem, přesáhla vše, co jsem v životě zažil. Byly v tom scherzo, burleska, capriccio, divertimento, humoreska, hyperbola, cimermaniáda a mohl bych vršit další epiteta.

Ve světě často vystupují jako svébytná dvojice, do Prahy přivezli The Limitless Orchestra – nějakých dvacet mladých hudebníků a hudebnic, schopných orgiasticky hrát na vícero nástrojů, zpívat i tančit na úrovni, jakou jsem dosud neznal (houslista, který zpívá znělým falzetem árii o měsíčku, houslista, jež skvěle tančí i bubnuje, flétnistka skvěle hrající Panovu flétnu i fujaru, tubista hrající a zpívající dvojhlasně začátek Larga...).

Nejdříve několik slov o enterteinerech. **Aleksej Igudesman** (1973) je německo-rusko-židovský houslista a bavič, s výborným školením a zajímavou historií (hrál s Kremerem, Jansen, Rachlinem, Repinem, Mullovou, spoluzakladatel Music Traveler. **Hyung-ki Joo** je britsko-korejský pianista, bavič, skladatel s neuvěřitelným záběrem. **The Limitless Orchestra** své dechberoucí muzikantské projekty pozvedává do výšin světové zábavy improvizacemi a originálními choreografiemi a režii (v Praze byl jejich autorem **Ferdinando Chefalo**).

O pražském projektu je těžké psát. Jednak nejsem multiodborník, jednak mi na to slovní zásoba nestačí a navíc možná víc než fráze jsou lepší oči fotografa... Základem byla samozřejmě hudba Novosvětské – témata všech vět či podstatná část „měsíčního“ Larga, ale i úryvky jiných skladeb, například Romantické kusy nebo zmíněná Rusalka. Nicméně byl z toho hudebně taneční pel mel Ameriky, Evropy i Afriky – country, salsa, samba, gospel, irský step, jazz, rock, techno, film (Piráti z Karibiku, Titanic, Statečné srdce), Eliška i Brahms, Sting i Farinelli, valčík i passacaglia, valčíkový svět Johanna Strausse... V crazy show jsou schopni proměnit v humor cokoli. (Uměli by si udělat legraci z Trumpa?) Byly to téměř dvě hodiny fyzicky neskutečně náročné show, kdy se mi těžko dýchalo.

V programu Jan Simon napsal věty, s nimiž nelze než souhlasit: „*Srdcem večera je Novosvětská, kterou Igudesman a Joo rozebrali na součástky – české nápěvy, americké spirituály – a znovu ji složili do pestré hudební koláže... Pražská premiéra Sound New World není koncert, ale hudební oslava bez hranic.*“ Podtrhl bych poslední slovo, protože hudba nemá pro oba enterteinery hranice. Je to humor 21. století (na rozdíl od humoru století 19. v podání Andréé Rieua.) Ale je natolik originální a náročný, že jakákoli nápodoba by vyzněla trapně.

Jsem rád, že jsem mohl něco takového prožít. Jakkoli jednotlivci by se coby sólisté, včetně leaderů, živil v klasické klasické hudbě možná těžko, coby homogenní tým jsou vskutku výjimeční! Byl to projekt, za nějž jsem festivalu vděčný a budu na něj velmi dlouho vzpomínat. Nicméně rád se zadumaně vrátím k původní hudbě a Měsíček si raději poslechnu z nahrávky Renée Fleming než od crazy kontratenora.

13. Ohňostroj nápadů provázel efektní závěr Dvořákovy Prahy

Deník Právo / www.novinky.cz

Termín zveřejnění: 25. 9. 2025

Autor: Ivan Ruml

Symfonický koncert Francouzského národního orchestru s rumunským dirigentem Cristianem Măcelaruem uzavřel 23. září osmnáctý ročník mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha. Program nabídl kromě děl Dvořáka i díla Enescova, Gershwinova, Ravelova, v přídavných pak Beethovenova a SaintSaënsova.

Hlavní pozornost byla upřena na Klavírní koncert F dur George Gershwina, v němž se představil jako sólista litoměřický rodák, rakouský hvězdný pianista Rudolf Buchbinder.

Ohňostroj hudebních nápadů a neotřelých postupů doplněných v orchestru synkopickými rytmy zvedl ze židlí přítomné hudební obecenstvo a byl dokonalým završením večera.

RECENZE: Efektní závěr Dvořákovy Prahy

Novinky, Tisková

4. listopad 2022

Pročteno 12345

44 8 495 495

Serbijský koncert Francouzského národního orchestru s rumunským dirigentem Cristianem Miclearu uzavřel 23. a 24. října 18. ročník mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha. Program nabídl kromě Dvořáka i díla Enescuva, Gershwina, Kavelova, v příslavcích pak Beethovenova a Saint-Saënsova.

Sólový zář v Gershwinově klavírním koncertu přiblížil Rudolf Buchbinder

Hlavní pozornost byla upřena na Klavírní koncert F dur George Gershwina, v němž se představil jako sólista litoměřický rodák, rakouský hvězdný pianista

Že je Buchbinder víc doma ve střeoevropském repertoáru, prokázal brilantním přidavkem třetí věty z Beethovenovy Patetické sonáty c moll. V úvodu zazněla Rumunská rapsodie č. 1 A dur George Enescuva, jež svými lidovými melodiemi s tureckými rytmy pootevřela okno do dirigentovy domoviny. Ve druhé části vydařeného večera uvedl francouzský orchestr Rapsodii a moll, op. 14 Antonína Dvořáka ze středního skladatelova období. Dává velký sólový prostor Rusalčině harfě, jímavému violoncellu a epickým dechovým nástrojům.

Celý vydařený večer uzavřela báseň Maurice Ravela La Valse, která přenesla posluchače do vídeňského budoáru v třídobém až satiricky pikantním metru.

Po velkém a dlouhou dobu trvajícím aplausu přidali francouzští hudebníci bouřlivé taneční Bakchanále ze Saint-Saënsovy opery Samson a Dalila.

Večer uzavřela báseň Maurice Ravela La Valse, která přenesla posluchače do vídeňského budoáru

Concertino Praga 2025 – Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž pro mladé hudebníky – 59. ročník

59. ročník Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga byl již šestým rokem realizován ve spolupráci Českého rozhlasu a Akademie klasické hudby. Soutěž dlouhodobě plní funkci systematického vyhledávání, podpory a prezentace mimořádně talentovaných dětí a mladých hudebníků, kteří směřují k profesionální interpretační dráze.

V návaznosti na zkušenosti z předchozích ročníků, zejména z pilotního modelu roku 2023, byla soutěž v roce 2025 opět vyhlášena ve dvou soutěžních kategoriích, a to v kategorii sólové hry na klávesové a strunné nástroje a v samostatné kategorii sólové hry na dechové nástroje. Tento model reaguje na dlouhodobou odbornou diskusi o rozdílném postavení jednotlivých nástrojových skupin v oblasti sólové interpretace v dětském a juniorské věku a umožňuje spravedlivější posuzování soutěžních výkonů.

Zásadní výsadou soutěže Concertino Praga zůstává anonymní hodnocení soutěžních nahrávek v prvním kole, kdy porotci neznají jméno, věk ani národnost soutěžících. Tento princip zaručuje vysokou míru objektivitu, transparentnosti a současně snižuje psychickou zátěž mladých interpretů spojenou s veřejným vystupováním v rané fázi soutěže.

Na základě pozitivních zkušeností z minulých let probíhalo hodnocení prvního kola formou individuálního posouzení zaslaných nahrávek jednotlivými porotci v předem vymezeném časovém období. Každý porotce hodnotil soutěžní výkony samostatně, bez kolektivního poslechu a bez vzájemné konzultace. Společná debata poroty proběhla až po uzavření bodového hodnocení, a to distanční formou, čímž bylo zamezeno vzájemnému ovlivňování porotců a případným změnám výsledků.

seznam všech realizovaných aktivit souvisejících s projektem

- ✓ leden–únor 2025: vyhlášení 59. ročníku soutěže Concertino Praga a zveřejnění soutěžních podmínek
- ✓ březen–duben 2025: příjem přihlášek a soutěžních nahrávek od účastníků z České republiky i zahraničí
- ✓ duben 2025: technická kontrola zaslaných anonymních, needitovaných zvukových nahrávek
- ✓ 4.–8. května 2025: anonymní distanční hodnocení soutěžních nahrávek porotami v obou soutěžních kategoriích
- ✓ květen 2025: vyhlášení výsledků prvního kola, oznámení finalistů a náhradníků

- ✓ červen–srpen 2025: organizační příprava finálových kol, komunikace se soutěžícími, orchestry a partnery
- ✓ 12. září 2025: veřejné finálové kolo kategorie dechových nástrojů v Betlémské kapli, Praha
- ✓ 13. září 2025: veřejné finálové kolo kategorie klávesových a strunných nástrojů ve Dvořákově síni Rudolfiny, Praha
- ✓ září 2025: rozhlasové vysílání finálových koncertů a jejich distribuce prostřednictvím sítě EBU
- ✓ září 2025: navazující koncerty laureátů v rámci Jihočeského festivalu Concertino Praga

Charakteristika soutěže a její průběh:

Soutěž byla vyhlášena jako mezinárodní víceoborová soutěž v sólové hře. V roce 2025 byla soutěž otevřena dvěma soutěžními kategoriím: – sólová hra na klávesové a strunné nástroje, – sólová hra na dechové nástroje.

Soutěžící posuzovaly mezinárodní odborné poroty ve dvou fázích.

Do soutěže se přihlásilo celkem 59 soutěžících z Evropy, Asie a Ameriky. Členové porot vyslechli anonymně 59 soutěžních nahrávek zaslaných mladými hudebníky z České republiky i ze zahraničí. Zastoupeny byly klávesové, strunné i dechové nástroje odpovídající vyhlášeným soutěžním kategoriím.

1. fáze – neveřejné kolo (online):

První kolo soutěže proběhlo distanční formou ve dnech 4.–8. května 2025. Poroty hodnotily anonymní, needitované zvukové nahrávky soutěžních výkonů.

Porota prvního kola – kategorie klávesových a strunných nástrojů pracovala ve složení:

Lydie Härtelová – harfa

Karel Košárek – klavír

Jan Mráček – housle

Vít Petrášek – violoncello

Petr Strejc – hudební režisér

Porota prvního kola – kategorie dechových nástrojů pracovala ve složení:

Karel Dohnal – klarinet

Vladimír Rejlek – trubka

Marek Šedivý – dirigent

Jan Vobořil – lesní roh

Žofie Vokálková – příčná flétna

Na základě bodového hodnocení poroty vybraly v každé kategorii čtyři finalisty. Z bodového hodnocení dále vzešli dva náhradníci, kteří v případě neúčasti finalistů získali možnost vystoupit na koncertě Talent Stage v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha.

2. fáze – veřejná finálová kola:

Finálová kola soutěže proběhla formou veřejných koncertů ve dnech 12. a 13. září 2025 v Praze v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha.

Finále kategorie dechových nástrojů se uskutečnilo 12. září 2025 v Betlémské kapli. Finalisty doprovodila Komorní filharmonie Pardubice pod vedením dirigenta Vahana Mardirossiana.

Finále kategorie klávesových a strunných nástrojů proběhlo 13. září 2025 ve Dvořákově síni Rudolfiny. Finalisty doprovodil Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod taktovkou dirigenta Tomáše Braunera.

Oba finálové koncerty byly součástí programové nabídky Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha (nikoli však jeho rozpočtovou součástí), byly živě přenášeny Českým rozhlasem, zaznamenány pro další vysílání a distribuovány prostřednictvím Evropské vysílací unie EBU. Profesionální audiovizuální záznamy finálových koncertů jsou dostupné na webových platformách Českého rozhlasu.

Porota finálových kol pracovala ve složení:

Martin Angerer – trubka

Jana Brožková – hoboje

Ian Fountain – klavír

Octavia Galescu – România Muzical (zástupce EBU)

Andrea Götsch – klarinet

Ladislav Horák – akordeon

Wolfgang Emanuel Schmidt – violoncello

Milan Šetena – housle

Dmitry Sitkovetsky – housle

Henrik Wiese – příčná flétna

Výsledky soutěže:

Kategorie dechových nástrojů:

1. místo: Raeun Hong (hoboj, Jižní Korea)
2. místo: Víctor Amadeu Puigbò Rincón (saxofon, Španělsko)
3. místo: Chantal Ramona Veit (příčná flétna, Itálie)

Čestné uznání 1. stupně: Otakar Antonín Štefan (klarinet, Česká republika)

Čestné uznání 2. stupně: Levente Bubreg (fagot, Rakousko) Cena publika: Otakar Antonín Štefan

Kategorie klávesových a strunných nástrojů:

1. místo: Yeonah Kim (housle, Jižní Korea)
2. místo: Viktor Stocker (akordeon, Česká republika)
3. místo: Darin Lambrev (violoncello, Bulharsko)

Čestné uznání 1. stupně: Matvejs Fokins (klavír, Lotyšsko)

Zvláštní ceny:

Cena Rodinné nadace Karla Komárka pro nejúspěšnějšího českého účastníka: Viktor Stocker

Cena Nadace Bohuslava Martinů: Chantal Ramona Veit

Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové: Matvejs Fokins

Všichni finalisté obdrželi profesionální audiovizuální záznam svých výkonů pro studijní a propagační účely. Vítězové obou kategorií dále získali možnost natočit profesionální nahrávku v Českém rozhlase a účelová studijní stipendia.

Projekt byl určen dětem a mladým hudebníkům mimořádného talentu, kteří směřují ke studiu a uplatnění v oblasti profesionální interpretace klasické hudby. Nepřímo byl projekt určen rovněž jejich pedagogům, odborné hudební veřejnosti a posluchačům klasické hudby.

Přínos projektu pro cílovou skupinu:

Hlavním přínosem projektu pro soutěžící a jejich pedagogy je možnost dlouhodobého a systematického ověřování výsledků studijního úsilí v mezinárodním kontextu. Soutěž Concertino Praga nabízí mladým hudebníkům výjimečnou příležitost porovnat svou interpretační úroveň s vrstevníky z různých zemí a kulturních prostředí, a to za rovných a transparentních podmínek.

Zásadní roli v tomto ohledu hraje mezinárodní porota složená ze světově proslulých interpretů, pedagogů a odborníků hudebního života. Setkání se špičkovými osobnostmi mezinárodní interpretační scény, byť zprostředkované formou anonymního hodnocení či veřejného finálového vystoupení, představuje pro mladé hudebníky mimořádně silnou motivační zkušenost. Hodnocení takových osobností má pro soutěžící vysokou odbornou váhu a poskytuje jim důležitou zpětnou vazbu, která je relevantní i v širším mezinárodním měřítku.

Anonymní systém hodnocení soutěžních nahrávek přispívá nejen k objektivitě výsledků, ale také ke snížení psychické zátěže soutěžících. Mladí interpreti nejsou vystaveni okamžitému veřejnému tlaku a mohou se soustředit výhradně na kvalitu svého výkonu. Zároveň získávají odborné posouzení od porotců, jejichž pedagogická i interpretační autorita je respektována napříč mezinárodní hudební komunitou.

Pro finalisty představuje účast ve veřejných finálových kolech zásadní profesní zkušenost. Vystoupení s orchestrem na prémiových koncertních pódiiích v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha, tedy v kontextu jednoho z nejvýznamnějších hudebních festivalů ve střední Evropě, má výraznou referenční hodnotu. Mladí interpreti zde nevystupují izolovaně v soutěžním prostředí, ale stávají se součástí plnohodnotného festivalového programu, což významně přispívá k jejich profesnímu sebevědomí i uměleckému růstu.

Významným přínosem je rovněž skutečnost, že soutěž cílí na mimořádně talentované hudebníky v teenagerovském věku. Zatímco interpretačních soutěží vysoké mezinárodní úrovně existuje v oblasti klasické hudby relativně velké množství, soutěží, které se systematicky a dlouhodobě zaměřují na tuto věkovou kategorii a současně poskytují profesionální podmínky srovnatelné s vrcholnými soutěžemi pro dospělé interprety, je výrazně méně. Concertino Praga tak zaujímá v mezinárodním kontextu jedinečné postavení.

Profesionální audio a audiovizuální záznamy soutěžních výkonů slouží soutěžícím i jejich pedagogům jako cenný studijní materiál a zároveň jako nástroj další prezentace na mezinárodní úrovni. Udělená finanční stipendia, zvláštní ceny a navazující koncertní příležitosti přispívají k

dlouhodobé podpoře talentovaných mladých hudebníků a vytvářejí podmínky pro jejich další odborný rozvoj.

Přínos pro obor:

Concertino Praga dlouhodobě patří k nejvýznamnějším mezinárodním soutěžím zaměřeným na vyhledávání mimořádně talentovaných dětí a mladých hudebníků. Díky své více než padesátileté tradici, stabilnímu institucionálnímu zázemí a zapojení mezinárodní poroty složené ze světově uznávaných interpretů a pedagogů si soutěž vybudovala silné renomé v mezinárodním hudebním prostředí.

Přítomnost špičkových osobností světové hudební scény v porotách soutěže má zásadní význam nejen pro samotné hodnocení soutěžních výkonů, ale i pro celkové vnímání soutěže v odborných kruzích. Autorita porotců zvyšuje důvěryhodnost soutěže, posiluje její prestiž a zároveň přispívá k mezinárodní viditelnosti pořadatelských institucí.

Významným kontextovým faktorem je rovněž skutečnost, že finálová kola soutěže probíhají v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha, a to na nejprestižnějších koncertních pódiiích. Zařazení soutěžních vystoupení do programu velkého mezinárodního festivalu přirozeně propojuje soutěžní a profesionální hudební provoz a vytváří prostředí, které je pro mladé interprety srovnatelné s podmínkami vrcholné koncertní praxe.

Soutěž tak nepůsobí izolovaně, ale stává se organickou součástí mezinárodního hudebního dění. Tento model je v kontextu soutěží pro mladé hudebníky výjimečný a významně přispívá k celkové kvalitě projektu.

Concertino Praga zároveň reaguje na skutečnost, že ačkoli existuje řada mezinárodních interpretačních soutěží vysoké úrovně, většina z nich je určena starším, již profesně etablovanějším mladým umělcům. Soutěží, které by se srovnatelnou profesionalitou a mezinárodním renomé systematicky zaměřovaly na věkovou kategorii dětí a teenagerů, je výrazně méně. Concertino Praga tak v mezinárodním kontextu plní jedinečnou a nezastupitelnou roli.

Významným přínosem je rovněž dlouhodobá propagace české hudební kultury a interpretační tradice v zahraničí, a to prostřednictvím mezinárodní účasti soutěžících, zahraničních členů porot, zapojení Evropské vysílací unie EBU i mediálního dosahu soutěže. Dlouhodobý význam projektu potvrzuje také skutečnost, že řada laureátů soutěže z minulých i současných ročníků se v dalších letech výrazně prosazuje na mezinárodním koncertním i soutěžním poli a pravidelně se objevuje na nejprestižnějších pódiiích klasické hudby. Concertino Praga tak plní roli skutečně líhně talentů, jejichž umělecký potenciál se v čase systematicky rozvíjí a nachází uplatnění na nejvyšší úrovni mezinárodní hudební scény.

Přínos projektu pro realizátora

Pro Akademií klasické hudby projekt potvrzuje její dlouhodobou strategii systematické podpory mladých umělců a prohlubuje spolupráci s Českým rozhlasem i dalšími partnerskými institucemi. Soutěž posiluje mezinárodní prestiž organizátora a jeho postavení v oblasti profesionálního hudebního života.

Naplnění principu rovného přístupu ke kulturním službám:

Projekt Concertino Praga je koncipován tak, aby zajišťoval rovný přístup ke kulturním službám a uměleckým příležitostem bez ohledu na sociální, ekonomické, zdravotní či národnostní zázemí účastníků a publika. Zásadním prvkem je anonymní systém hodnocení soutěžních nahrávek, který eliminuje jakoukoli formu diskriminace na základě věku, pohlaví, národnosti nebo sociálního zázemí soutěžících.

Mezinárodní charakter soutěže a otevřenost účasti pro mladé hudebníky z různých zemí podporují kulturní diverzitu a rovné příležitosti v oblasti hudebního vzdělávání. Soutěžní nahrávky jsou přijímány distanční formou, což umožňuje účast i soutěžícím, pro něž by osobní cestování do zahraničí představovalo finanční či zdravotní omezení.

Veřejná finálová kola jsou přístupná široké veřejnosti a zároveň jsou živě přenášena prostřednictvím vysílání Českého rozhlasu a online platform.

Vstupné na veřejné koncerty má symbolickou výši a je poskytováno ve stejném portfoliu slev pro studenty, seniory a osoby se zdravotním postižením, jaký má MHF Dvořákova Praha. "

Tím je zajištěna dostupnost kulturního obsahu také pro posluchače se zdravotním omezením, seniory či publikum z regionů mimo hlavní kulturní centra.

Projekt tak naplňuje princip rovného přístupu ke kulturním službám nejen ve vztahu k soutěžícím, ale i k veřejnosti. Dlouhodobý význam projektu potvrzuje také skutečnost, že řada laureátů soutěže z minulých i současných ročníků se v dalších letech výrazně prosazuje na mezinárodním koncertním i soutěžním poli a pravidelně se objevuje na nejprestižnějších pódiih klasické hudby. Concertino Praga tak plní roli skutečné líhně talentů, jejichž umělecký potenciál se v čase systematicky rozvíjí a nachází uplatnění na nejvyšší úrovni mezinárodní hudební scény.

Udržitelnost projektu:

Concertino Praga je dlouhodobě etablovaným projektem s výrazným mezinárodním renomé. Stabilní spolupráce Akademie klasické hudby a Českého rozhlasu, zapojení významných partnerských institucí a podpora prestižních nadací vytvářejí pevné institucionální zázemí pro další rozvoj soutěže.

Díky své pověsti a kvalitě organizace přitahuje soutěž každoročně zájem mladých hudebníků z celého světa i špičkových pedagogů a interpretů. Dlouhodobá kontinuita projektu přispívá k posilování dobrého jména pořádajících institucí v domácím i mezinárodním kontextu a zajišťuje udržitelnost projektu i v dalších letech.

Další informace o realizaci projektu:

Projekt měl výrazný ohlas v rámci vysílání Českého rozhlasu, na specializovaných hudebních portálech i v prostředí sociálních sítí. Finálové koncerty byly pozitivně hodnoceny odbornou veřejností i publikem a potvrdily vysokou interpretační úroveň soutěže i její významné postavení v mezinárodním kontextu.

ODBORNÉ ČLÁNKY A RECENZE

Concertino Praga 2025–59. ročník

Finále soutěže Concertino Praga. České barvy hájí Stocker a Štefan

www.KlasikaPlus.cz

Termín zveřejnění: 08. 09. 2025 Praha se v polovině září stane dějištěm vrcholu

devětapadesátého ročníku Dvořákovy mezinárodní rozhlasové soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga, kterou pořádají Český rozhlas a Akademie klasické hudby. Soutěž tradičně vyhledává výjimečné mladé talenty z celého světa a dává jim možnost představit se publiku i odborné porotě. Letos se poprvé v historii finále představí každý finalista na jiný hudební nástroj. Finálové večery bude hostit festival Dvořákova Praha, Česká republika má hned Praha se v polovině září stane dějištěm vrcholu devětapadesátého ročníku Dvořákovy mezinárodní rozhlasové soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga, kterou pořádají Český rozhlas a Akademie klasické hudby. Soutěž tradičně vyhledává výjimečné mladé talenty z celého světa a dává jim možnost představit se publiku i odborné porotě. Letos se poprvé v historii finále představí každý finalista na jiný hudební nástroj. Finálové večery bude hostit festival Dvořákova Praha, Česká republika má hned dvě želízka v ohni. První finálový večer se uskuteční v pátek 12. září v Betlémské kapli a bude věnován dechovým nástrojům.

Představí se čtyři mladí hudebníci: italská flétnistka Chantal Ramona Veit, španělský saxofonista Víctor Amadeu Puigbo Rincón, jihokorejská hobojistka Raeun Hong a český klarinetista Otakar Antonín Štefan, který patří k nadějším české klarinetové školy. Večer nabídne rozmanitý program: zazní Flétnový koncert D dur od Carla Reineckeho, Koncert pro saxofon a orchestr od Jindřicha Felda, Koncertní kus pro hoboje a orchestr od Juliuse Rietze a Klarinetový koncert č. 2 Es dur od Carla Marii von Webera. Sólisty doprovodí Pardubická komorní filharmonie pod taktovkou nového šéfdirigenta Vahana Mardirossiana. O den později, v sobotu 13. září v Dvořákově síni Rudolfiny, se publikum přenesení do světa klávesových a strunných nástrojů. Na programu budou díla Saint-Saëns, Čajkovského, Lala a Zolotaryova v podání lotyšského klavíristy Matveje Fokinse, jihokorejské houslistky Yeonah Kim, bulharského violoncellisty Darina Lambreva a českého akordeonisty Viktora Stockera. Ten bude mít možnost předvést svůj nástroj v roli, která je na velkém symfonickém koncertě stále spíše výjimečná. Sólisty doprovodí tentokrát Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod vedením Tomáše Braunera. Pro české publikum je účast dvou domácích finalistů velkým lákadlem. Klarinetista Otakar Antonín Štefan patří k výrazným mladým talentům svého oboru. Štefan, narozený v roce 2008 v Praze, začínal se hrou na zobcovou flétnu a klavír, později se jako samouk věnoval klarinetu. Studuje na Pražské konzervatoři u prof. Milana Poláka a již získal řadu ocenění, včetně prvních cen na soutěžích v Krakově a Sofii či ceny Euterpe Music Award v Berlíně. Vynikl také jako sólista, když ve dvanácti letech provedl Koželuhův Koncert Es dur pro klarinet a orchestr. Akordeonista Viktor Stocker se soutěže účastní naposledy vzhledem k věkovému limitu a už nyní získal Cenu Nadace Karel Komarek Family Foundation pro nejúspěšnějšího českého účastníka. „Od malička jsem snil o tom, že budu hrát s orchestrem. Akordeonisté ale nemají tolik příležitostí představit svůj nástroj v sólové roli vedle symfonického orchestru. Concertino Praga je jednou z mála takových možností – navíc v prestižních prostorách Rudolfiny,“ uvedl k účasti Stocker. Na akordeon hraje tento mladý talent od šesti let a od roku 2024 studuje na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Je držitelem více než padesáti ocenění z českých i mezinárodních soutěží, včetně vítězství ve Vídni, Vilniusu či New Yorku a zvláštní ceny za vlastní skladbu na soutěži Jugend musiziert. Vedle sólových vystoupení na prestižních akcích se věnuje i komponování, kde rovněž sbírá úspěchy na mezinárodní úrovni. Výkony soutěžících v obou dnech posoudí mezinárodní porota složená z významných osobností světové hudební scény, mezi nimi houslista Dmitry Sitkovetsky, klavírista Ian Fountain, hobojistka Jana Brožková, flétnista Henrik Wiese a cellista Wolfgang Emanuel Schmidt. Pro vítěze je připravena nejen finanční podpora ve formě stipendií, ale také možnost vydání profesionálního debutového CD a udělení Ceny publika, o níž rozhodnou posluchači přímo během koncertu. Kromě Viktora Stockera si již dílčí ocenění odnesli i další finalisté – Chantal Ramona Veit získala Cenu Nadace Bohuslava Martinů a Matvejs Fokins obdržel Cenu Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové. Součástí programu bude také vystoupení s názvem Talent Stage, které se uskuteční 13. září v Sukově síni Rudolfiny a představí další mladé hudebníky, například rakouského fagotistu Leventeho Bubrega či české účastníky: violoncellistku Nad'u Strnadovou, klavíristku Valentýnu Ibriqi a trumpetistu Jaromíra Češka. O klavírní doprovod se postará Stanislav Gallin. Po finálových večerech, které bude možné sledovat také ve vysílání Českého rozhlasu Vltava nebo

prostřednictvím audiovizuálního streamu, se soutěž přenese z Prahy do jižních Čech, kde se od 15. do 19. září uskuteční tradiční Jihočeský festival Concertino Praga. Laureáti soutěže se představí v Písku, Bechyni, Táboře a Jindřichově Hradci. Podrobný program jednotlivých koncertů je uveden zde.

Finále Concertino Praga se blíží. Mladí talenti zabojují o stipendia a debutové CD

www.operaplus.cz

Termín zveřejnění: 09.09.2025

Už 59. ročník Concertina Praga, mezinárodní rozhlasové soutěže pro mladé talenty pořádané Českým rozhlasem a Akademií klasické hudby, vyvrcholí dvojicí finálových večerů se širokým spektrem nástrojů i interpretů. Dva večery, dvě kategorie Poprvé v historii soutěže se představí finalisté hrající na různé nástroje – od tradičních, jako jsou klavír či housle, až po méně časté sólové nástroje, například saxofon a akordeon. První z finálových večerů proběhne v pátek 12. září 2025 v Betlémské kapli, kde se představí čtveřice hráčů na dechové nástroje: italská flétnistka Chantal Ramona Veit, španělský saxofonista Víctor Amadeu Puigbo Rincón, jihokorejská hobojistka Raeun Hong a český klarinetista Otakar Antonín Štefan. Sólisty této kategorie doprovodí Pardubická komorní filharmonie pod vedením nového šéfdirigenta Vahana Mardirossiana O den později, v sobotu 13. září 2025, se soutěž přesune do Dvořákovy sítě Rudolfiny, kde se uskuteční finále kategorie klávesových a strunných nástrojů. Publikum uslyší lotyšského klavíristu

Matvejse Fokinse, jihokorejskou houslistku Yeonah Kim, bulharského violoncellistu Darina Lambreva a českého akordeonistu Viktora Stockera. Zazní koncerty Saint-Saëns, Čajkovského, Lala a Zolotaryova. Tentokrát sólisty doprovodí Symfonický orchestr Českého rozhlasu a za dirigentský pult se postaví Tomáš Brauner Mezinárodní porota a ceny Výkony soutěžících posoudí porota složená z předních hudebních osobností: houslista Dmitry Sitkovetsky,

klavírista Ian Fountain , flétnista Henrik Wiese , hobojistka Jana Brožková , violoncellista Wolfgang Emanuel Schmidt a další. Porotci budou muset porovnávat výkony napříč rozdílnými nástroji – právě tato náročnost však dává soutěži její jedinečný charakter. Vítězové obdrží stipendia ve výši 700–5.000 eur od Nadace Karel Komárek Family Foundation a dalších partnerů soutěže, kterými pořadatelé podporují umělecký rozvoj mimořádných talentů soutěžících. Kromě toho bude udělena i Cena Českého rozhlasu v podobě nahrávky profesionálního CD a Cena publika, o níž rozhodnou samotní posluchači. Již po prvním kole soutěže bylo oznámeno, že Cenu Nadace Karel Komárek Family Foundation pro nejúspěšnějšího českého účastníka soutěže získal Viktor Stocker. Cenu Nadace Bohuslava Martinů získala Chantal Ramona Veit. Cenu Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové získal Matvejs Fokins. Česká účast i Talent Stage Do finále se letos probjovali dva čeští účastníci – klarinetista Otakar Antonín Štefan a akordeonista Viktor Stocker. Oba tak mohou před domácím publikem ukázat, že česká hudební škola drží krok se světem. Akordeonista Viktor Stocker, který se na Concertino Praga hlásil poprvé už v jedenácti letech a letos měl vzhledem k věkovému limitu poslední možnost, říká: „Od malička jsem snil o tom, že budu hrát s orchestrem. Akordeonisté ale nemají tolik příležitostí představit svůj nástroj v sólové roli vedle symfonického orchestru. Concertino Praga je jednou z mála takových možností – navíc v prestižních prostorách Rudolfiny a se špičkovým orchestrem.“ Program soutěže, ale i festivalu Dvořákova Praha doplní Talent Stage v Sukově síni Rudolfiny (13. září 2025), která představí další výrazné mladé hudebníky. Mezi nimi vystoupí například rakouský fagotista Levente Bubreg či česká violoncellistka Nad'a Strnadová Festival v jižních Čechách Na pražské finále naváže tradiční Jihočeský festival Concertino Praga (16.–20. září 2025). Laureáti soutěže vystoupí na koncertech v Písku, Bechyni, Táboře a Jindřichově Hradci a přenesou tak své umění i do malebného prostředí jižních Čech. Přenos v rozhlase Finálové koncerty bude v přímém přenosu vysílat Český rozhlas Vltava a audiovizuální live stream obou večerů je možné sledovat zde (dechové nástroje) a zde (klávesové a strunné nástroje). Atmosféru napínavého klání tak budou moci zažít i posluchači, kteří se do sálu nedostanou.

AudioPlus / Jan Simon: Žádná soutěž nic negarantuje. Je pootevřením dveříwww.klasikaplus.cz

Termín zveřejnění: 14. 9. 2025

Autor: Petr Veber

Concertino Praga Vítězkami devětapadesátého ročníku Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga jsou dvě jihokorejské budoucí umělkyně – v kategorii klávesových a strunných nástrojů jedenáctiletá houslistka Yeonah Kim a v kategorii dechových nástrojů šestnáctiletá hobojistka Raeun Hong. Soutěž založil Československý rozhlas v roce 1966. Od roku 2020 je spolu s Český rozhlasem jejím spolupořadatelem Akademie klasické hudby, stojící i za festivalem Dvořákova Praha, na kterém se odehrály letošní finálové koncerty. Ředitel festivalu Jan Simon hovoří v podcastu portálu KlasikaPlus.cz o soutěži a jejích účastnících. Nejprve však odpovídá na otázku, proč při novém rozdělení kategorií ponechali pořadatelé pohromadě klávesové a strunné nástroje. Dá se vůbec nějak porovnávat hra na tak široké spektrum instrumentů, to znamená od klavíru přes housle po akordeon? A proč od nich oddělili nástroje dechové?

Talent a radost ruku v ruce. Finále smyčců a kláves Concertina Praga

www.klasikaplus.cz

Termín zveřejnění: 14. 9. 2025

Autor: Lucia Maloveská, „Yeonah Kim, tohtoročná víťazka kategórie, je nepochybne zjavom.“ „Lalov koncert evidentne sedel Lambrevovmu temperamentu, vďaka čomu čelista predviedol veľmi zrelý výkon.“ „Viktor Stocker na sebe nedal znať žiadnu neistotu, všetko znelo veľmi presne, premyslene a navyše zanietene.“ Ďalší ročník rozhlasovej súťaže Concertino Praga vyvrcholil v dňoch 12. a 13. septembra dvomi finálovými koncertami, zaradenými už tradične do programu festivalu Dvořákova Praha. V druhý finálový večer sa v Rudolfine predstavili najlepší z kategórie sláčikových a klávesových nástrojov: Matvejs Fokins (klavír), Yeonah Kim (husle), Darin Lambrev (violončelo) a Viktor Stocker (akordeón). Mladí interpreti a interpretka sa v náročných koncertných kusoch predstavili za spolupráce Symfonického orchestru Českého rozhlasu, pod taktovkou Tomáša Braunera. Concertino Praga má za sebou už päťdesiat deväť ročníkov a zoznam laureátov, ktorý rozhodne dokladá prestíž súťaže. V tomto trende Concertino evidentne pokračuje a aj tento rok zazneli vo finále absolútne obdivuhodné výkony. Podľa poroty pritom zo štvorice finalistov v

sláčikovo-klávesovej kategórii vyčnievala juhokórejská huslistka Yeonah Kim, ktorá zvíťazila. Jedenásťročná a v sobotný večer teda zreteľne najmladšia súťažiacia presvedčila v Čajkovského Koncerte pre husle D dur. Ako prvého sme v druhý finálový večer počuli lotyšského klaviristu Matvejsa Fokinsa. Vybral si Koncert pre klavír a orchestr č. 2 Camilla Saint-Saënsa, brilantné, technicky náročné dielo, ktoré však mladým interpretom môže konvenovať práve svojimi iskrivými momentami. Matvejs Fokins sa v diele ukazoval ako nezvyčajne kultivovaný interpret, ktorý sympaticky hľadá viac než oslnivý efekt. Trochu paradoxne ma tak najviac zaujal v lyrickejších miestach, v ktorých sa očividnejšie prejavovalo, aké interpretačné názory si v tejto fáze kariéry formuluje. Delikátnu prstovú ekvilibristiku zvládal takisto obdivuhodne. Azda však bolo cítiť, že na suverénne rozozvučanie rudolfinského Steinwayu bude ešte potrebovať trochu viac nadhľadu. SOČR pod vedením Tomáša Braunera nechával sólistovi priestor, v niektorých spoločných gestách sa však celkom nepohodli (tretia veta). Yeonah Kim, tohtoročná víťazka kategórie, je nepochybne zjavom. Zahrať v jedenástich Čajkovského Husľový koncert, samozrejme spamäti a po celý čas s rovnakým nasadením, by bolo výnimočné samo osebe. Mladučká huslistka ale pridáva ešte oveľa viac. Technicky je jej hra v podstate úplne

zvrchovaná, tón huslí dostatočne nosný. To, čo ju od podobne disponovaných rovesníkov môže odlíšiť, je však hlavne jej prirodzená muzikalita. Yeonah Kim tak na pódiu nepôsobí ako dokonale školené dieťa, ale ako mladá muzikantka, ktorá má radosť z toho, čo robí. Práve toto nadšenie potom utíšilo aj moje úvahy o tom, či je takto komplexné dielo adekvátnou voľbou pre interpretku v tomto veku. Yeonah Kim bude nepochybne zaujímavé sledovať ďalej. Po pauze sa predstavil Darin Lambrev, pätnásťročný bulharský violončelista. Pre finálový večer zvolil Koncert pre violončelo a orchester d moll od Édoarda Lala a myslím, že to bola veľmi dobrá voľba. Lalov koncert evidentne sedel Lambrevovmu temperamentu, vďaka čomu čelista predviedol veľmi zrelý výkon. Asi najväčšmi zo všetkých finalistov sa Lambrevovi darilo komunikovať s orchestrom a s dirigentom. Ostatne, v tomto diele znel SOČR azda najviac inšpirovane, s espiritom, v druhej pizzicatovej vete vlastne vyslovene hravo. Zo začiatku som mala dojem, že by Lambrevov tón potreboval trochu viac šťavy. Možno však šlo o zámer alebo počiatočnú neistotu, pretože v priebehu diela rozozvučal mladý Bulhar svoj nástroj veľmi plne a farebne: skvele v tomto zmysle vyšlo záverečné rondo. Posledné číslo patrilo českému finalistovi, akordeonistovi Viktorovi Stockerovi. Šestnásťročný interpret ukázal svoje možnosti – a ako pripomenula moderátorka Jana Trojanová, aj možnosti akordeónu – v Koncertantnej symfónii č. 1 pre akordeón a orchester Vladislava Zolotaryova. Trochu megalomanské dielo s rozšírenou sekciou bicích, nespočetnou dávkou kontrastov a jednoznačným úmyslom strhnúť publikum určite splnilo svoj účel v tom, že dalo Viktorovi Stockerovi veľa príležitostí k tomu, aby potvrdil svoju virtuozitu. Nedal na seba znať žiadnu neistotu, všetko znelo veľmi presne, premyslene a navyše zanietene. Zmieňme tiež, že predviesť naspamäť tak členitú a pomerne rozsiahlu skladbu nie je samozrejmé. Stocker sa tak predstavil ako živelný interpret, ktorý sa však nenechá uniesť natoľko, aby zabudol na precíznosť. Svojím prejavom si pritom získal aj poslucháčov a obdržal tak Cenu publika – na českej, ale zrejme aj na medzinárodnej akordeónovej scéne má tak svoje miesto zrejme už teraz. Symfonický orchestr Českého rozhlasu som už na pár miestach spomenula, teraz však aspoň krátke zhrnutie. Pod taktovkou Tomáša Braunera sa teleso myslím dobre zhostilo úlohy sprievodného telesa. Asi najviac dostali zabráť v záverečnom kuse, kde sa ako zásadná ukazovala aj zrozumiteľnosť Braunerovho gesta a jeho prehľad o diele ako celku. Za jeden z výraznejších kladov celého večera pritom považujem hlavne zostavu sekcie drevených nástrojov. Súťaž v umení, hlavne tie pre mládež, spolu často nesú množstvo otázok, možno až kontroverzií. Často medzi ne patrí problematika subjektivity hodnotenia umeleckých výstupov, prílišný tlak a rivalita, či nebezpečie motivácie, ktorá prichádza až príliš zvonku, z ambícií niekoho iného než samotného interpreta. Na všetko toto som myslela aj pri počúvaní finále Concertina Praga. Chytlavá energia a očividné nadšenie finalistov však skôr dávali najavo, že súťaž takéhoto strihu svoj zmysel majú – či už vďaka tomu, že dávajú príležitosť k veľkému výstupu s orchestrom, alebo tomu, že publiku predstavia nové nádeje hudobného umenia. Na radosť z hudby, v tomto prípade azda tú najpodstatnejšiu, sa tak ani na jednej strane „Dvořákovky“ nezabúdalo.

Hobojistka Raeun Hong si suverénně vyzvedla vítězství v Concertinu Praga

www.klasikaplus.cz

Termín zveřejnění: 14. 9. 2025

Autor: Rafael Brom

„Pódiově decentní a elegantně pohyblivá Chantal Ramona Veit, která se na koncertní pódia vydala z rodného italského Merana, zaujal báječnou barvou spodního rejstříku své flétny.“ „Sympatie domácího publika a poroty si Víctor Amadeu Puigbo Rincón získal výběrem skladby pro finále – Koncertem pro saxofon a orchestr od Jindřicha Felda.“ „Ještě před vystoupením domácího klarinetisty kouzlila na pódium třetí soutěžící – Raeun Hong, rodačka z jihokorejského Soulu – v krátkém, ale výtečně provedeném Koncertním kusu pro hoboj a orchestr Julia Rietze.“ Concertino Praga – Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž pro mladé hudebníky 2025 uzavřela 59. ročník soutěže dvěma soutěžními koncerty. První z nich, kategorie II. v oboru dechové nástroje, proběhl v pátek 12. září v Betlémské kapli – aule ČVUT. Soutěž pořádala Akademie klasické hudby ve spolupráci s Českým rozhlasem. Čtyři soutěžící doprovázela Komorní filharmonie Pardubice pod vedením dirigenta Vahana Mardirossiana. Koncert Concertina Praga měl tradičně skvělou atmosféru a byl současně přenášán v přímém přenosu na stanici Vltava veřejnoprávního Českého rozhlasu. V sále se s noblesou zhostil moderátorské role František Šedivý. V porotě soutěže zasedli jako předseda houslista Dmitry Sitkovetsky, klavírista Ian Fountain, hobojistka Jana Brožková, flétnista Henrik Wiese, violoncellista Wolfgang Emanuel Schmidt, klarinetistka

Andrea Gotsch či akordeonista Ladislav Horák. Kupodivu pozoruhodná akustika čtverhrané haly Betlémské kape skýtala bezpečný poslech jak sólistů, tak orchestru, který pro jistotu nešetřil dynamikou. Koncert zahájila znělka soutěže Concertina Praga, kterou s příkladnou péčí nastudovala s Dětským pěveckým sborem Českého rozhlasu umělecká vedoucí a sbormistryně Věra Hrdinková. Důvěrně milý text písně Nebeští kavalérové ze sbírky písní Loutna česká od Adama Michny z Otradovic navodil tu nejpříznivější náladu pro následující dění. Nevděčně první výstup připadl flétnistce z Itálie, jejíž biografie slibovala nevšední výkon. Chantal Ramona Veit je nositelkou první ceny na Mezinárodní soutěži v Trevisu, první ceny na Mezinárodní on-line soutěži Německé společnosti pro flétnovou hru, první ceny na Moyseově mezinárodní hudební

soutěži v Sofii a absolutní vítězkou v Mezinárodní hudební soutěži Franca Margoly v Brescii. Pódiově decentní a elegantně pohyblivá Chantal Ramona Veit, která se na koncertní podia vydala z rodného italského Merana, zaujal báječnou barvou spodního rejstříku své flétny. Hrála Flétnový koncert D dur, op. 283, který zkomponoval německý romantik Carl Reinecke v roce 1908. Veit nás provedla třívětým dílem přívětivého slohu s pěkně rozvrženou dynamikou a samozřejmou bezpečnou technikou. Pak vystoupil Víctor Amadeu Puigbo Rincón, který hraje na saxofon od sedmi let na konzervatoři IEA Oriol Martorell v Barceloně. Také on je laureátem mnoha soutěží, v loňském roce postoupil do finálového kola soutěže Intercentros Melómano a s orchestrem konzervatoře vystoupil jako sólista v Koncertu pro saxofon Alexandra Glazunova. Sympatie domácího publika a poroty si Rincón získal výběrem skladby pro finále – Koncertem pro saxofon a orchestr od Jindřicha Felda. S poněkud statickým postojem zaujal výstižně provedeným Feldovým koncertem, ve kterém odkryl mnohá poutavá místa, zejména v kantabilní části koncertu. Tradičně úsečná Feldova hudba získala v Rincónově provedení nečekaně působivé vyznění. Jeho saxofon, povahou svého rodu sotva něžný nástroj, převážně halasil do sálu v dobře prezentované dynamice, ale svedl i pěkná piana. Možná, že by bylo nemístné chtít ve Feldově tvorbě slyšet něco poetiky, ale příležitost partitura opravdu skýtala. Srdnaté provedení předložilo Feldův koncert z roku 1980, revidovaný v roce 2001, v celé jeho brutalistní kráse s pěkně zvládnutými výměnami poloh. Ještě před vystoupením domácího klarinetisty kouznila na pódiu třetí soutěžící – Raeun Hong, rodačka z jihokorejského Soulu, v krátkém, ale výtečně provedeném Koncertním kusu pro hoboj a orchestr, op. 33 Julia Rietze. Hong začínala hrát v pěti letech na klavír a housle a v osmi letech si vybrala hoboj. Z mnoha soutěžních úspěchů, které získala, stojí za zmínku první cena a cena hudebního ředitele na Mezinárodní hudební soutěži v italské Barlettě, hlavní cena na Mezinárodní soutěži ve Vídni (2023) a několik prvních cen v Koreji, Dánsku a Lotyšsku. Raeun Hong přednesla Rietzovo třívěté dílo z roku 1856 s pomalou větou v úvodu díla. A už v jejím průběhu bylo zřejmé, že na pódiu účinkuje citlivě vyhraněná osobnost s jasným pojetím díla a s vědomím předností nástroje snivých nálad. Hong vládla v koncertním kusu vybrané dynamice a její tónová kultura byla velmi kvalitní. Potěšila publikum zejména vroucností středního Intermezza a hbitostí techniky v krajních větách. Závěrečnou skladbou soutěžního večera byl populární Koncert pro klarinet a orchestr č. 2 Es dur, op. 74 Carla Marii von Webera. Přednesl ho Otakar Antonín Štefan, úspěšný nejen doma, ale i v mezinárodním měřítku. Získal třeba první cenu na Mezinárodní hudební soutěži v Krakově, cenu Euterpe Music Award v Berlíně anebo první cenu na Mezinárodní klarinetové soutěži Savy Dimitrova v Sofii. Spolehlivá volba virtuózního díla dávala Štefanovi dobrou šanci pro umístění v soutěži a náš klarinetista si vedl se vší vervou. Technické pasáže vystříhl ukázkově, žel občas s postřehnutelným vypětím. Střední, pomalou část Romanzi, Andante con moto hrál s náležitou mírou sentimentu a slavný finální polkový rej měl náruživost. Štefan hrál v podstatě velké sólo, Weber většinou nechal znít orchestr ve skromné míře. Komorní filharmonie Pardubice hrála naprosto spolehlivě a zúčastněně. Všem soutěžícím skýtala evidentní povzbuzení a významnou podporu. Její, pro letošní sezónu nový arménský šéfdirigent, Vahan Mardirossian, vedl ansámbly s klidem a bez velkého gestického humbuku. S orchestrem vystoupil poprvé v roce 2023, kdy dirigoval zahajovací koncert

festivalu Pardubické hudební jaro. Spolupracuje s orchestrem také na četném nahrávání pro společnost Brilliant Classics. První místo a v soutěži a Cenu Českého rozhlasu, tedy natočení profilové nahrávky, získala hobojistka Raeun Hong, na druhém místě skončil saxofonista Víctor Amadeu Puigbo Rincón. Třetí místo získala Chantal Ramona Veit. Všichni tři finalisté získali dle svého umístění různě vysoké stipendium od rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation určené na další hudební rozvoj, případně na zakoupení nového nástroje. Na čtvrtém místě s čestným oceněním skončil český zástupce Otakar Antonín Štefan, který získal stipendium Nadace život umělce. A navíc získal Cenu publika doplněnou rovněž o stipendium nadace Komárkových.

Kategorii klávesových a strunných nástrojů soutěže Concertino Praga opanovala Yeonah Kim

www.klasikaplus.cz

Termín zveřejnění: 13. 09. 2025

Vítězem letošního devětapadesátého ročníku Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga v kategorii klávesových a strunných nástrojů se stala jihokorejská houslistka Vítězem letošního devětapadesátého ročníku Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga v kategorii klávesových a strunných nástrojů se stala jihokorejská houslistka Yeonah Kim, českému reprezentantovi akordeonistovi Viktoru Stockerovi patří druhá příčka a Cena publika. V kategorii klávesových a strunných nástrojů soutěže Concertino Praga, jejíž finálový večer se uskutečnil v rámci festivalu Dvořákova Praha v sobotu 13. září ve Dvořákově síni Rudolfiny, soutěžilo kvarteto mladých talentů. V podání lotyšského klavíristy Matvejse Fokinse, jihokorejské houslistky Yeonah Kim, bulharského violoncellisty Darina Lambreva a českého akordeonisty Viktora Stockera zazněly skladby Saint-Saëns, Čajkovského, Lala a Zolotaryova s doprovodem Pražských rozhlasových symfoniků vedených Tomášem Braunerem. Výkony obdobně jako v kategorii dechových

nástrojů hodnotila mezinárodní porota ve složení: houslista Dmitry Sitkovetsky, klavírista Ian Fountain, hobojistka Jana Brožková, flétnista Henrik Wiese a cellista Wolfgang Emanuel Schmidt. Ta rozhodla o tom, že vítězné vavříny patří Yeonah Kim, která současně získala i možnost pořízení profesionální nahrávky ve studiích Českého rozhlasu. Druhé místo obsadil český zástupce Viktor Stocker. První dva účastníci obdrželi dle svého umístění různě vysoké

stipendium od rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation určené na další hudební rozvoj, případně na zakoupení nového nástroje. Třetí příčka spolu se stipendiem od společnosti Bulb náleží Darinu Lambrevovi. Čestné uznání prvního stupně se stipendiem od hudebního nakladatelství Bärenreiter Praha si odvezl Matvejs Fokin. Cenu publika si na základě hlasování diváků v sále spolu se stipendiem odnesl český zástupce, akordeonista Viktor Stocker. Finalisté a další vybraní soutěžící se představí v sérii koncertů Jihočeského festivalu Concertino Praga, a to od 15. do 19. září v koncertních sálech Písku, Bechyně, Tábora a Jindřichova Hradce.

Kdo se stal laureátem letošní soutěže Concertino Praga?

www.operaplus.cz

Termín zveřejnění: 14. 9. 2025

Autor: Markéta Voráčová

Ve finále 59. ročníku soutěže Concertino Praga uspěly dvě interpretky z Jižní Koreje: hobojistka Raeun Hong a jedenáctiletá houslistka Yeonah Kim, která se stala historicky nejmladší laureátkou. Raeun Hong zvolila Koncertní kus pro hoboj a orchestr Julia Rietze, zatímco Yeonah Kim okouzila interpretací Houslového koncertu Petra Iljiče Čajkovského. Z přihlášených 59 nahrávek ze tří kontinentů postoupili do finále soutěže Concertino Praga čtyři hudebníci v kategorii dechových nástrojů a čtyři v kategorii klávesových a strunných nástrojů. Jejich výkony hodnotila mezinárodní porota ve složení: trumpetista Martin Angerer , hobojistka Jana Brožková , klavírista Ian Fountain , klarinetistka Andrea Götsch , akordeonista Ladislav Horák , violoncellista Wolfgang Emanuel Schmidt , houslisté Milan Šetena a Dmitry Sitkovetsky , flétnista Henrik Wiese a zástupkyně EBU Octavia Galescu Koncert v kategorii dechových nástrojů se uskutečnil 12. září 2025 v Betlémské kapli, kde finalisty doprovodila

Pardubická komorní filharmonie pod vedením jejího šéfdirigenta Vahana Mardirossiana . O přízeň poroty i publika se ucházela italská flétnistka Chantal Ramona Veit , španělský saxofonista Víctor Amadeu Puigbo Rincón , jihokorejská hobojistka Raeun Hong a český klarinetista Otakar Antonín Štefan „U dechových nástrojů se výrazněji projeví osobnost sólisty – při práci s dechem a při frázování rychle vnímáte, jak k vám promlouvá. To nakonec rozhodlo o vítězce, přestože všechny výkony v Betlémské kapli měly neuvěřitelně vysokou úroveň,“ uvedl

po pátečním finále předseda poroty Dmitry Sitkovetsky. O den později se soutěž přesunula do Dvořákovy síně Rudolfiny, kde se představili finalisté kategorie klávesových a strunných nástrojů: lotyšský klavírista Matvejs Fokins, jihokorejská houslistka Yeonah Kim, bulharský violoncellista Darin Lambrev a český akordeonista Viktor Stocker. Jejich vystoupení podpořil Symfonický orchestr Českého rozhlasu řízený Tomášem Braunerem. Oba večery tradičně zahájil Dětský pěvecký sbor Českého rozhlasu pod vedením Věry Hrdinkové zpěvem písně Andělské přátelství Adama Michny z Otradovic, jež je znělkou soutěže Concertino Praga. „Dokonale zvládnutá technika je v soutěži samozřejmostí. Co mne ale hluboce zasáhlo, byla touha a schopnost finalistů svým vystoupením něco sdělit publiku. Dnešní večer tak byl oslavou hudby v tom nejlepším smyslu,“ říká člen poroty, violoncellista Wolfgang Emanuel Schmidt. Finálové koncerty v přímém přenosu uvedl Český rozhlas Vltava. Ten odvysílá i koncert laureátů na Jihočeském festivalu Concertino Praga v Písku, ostatní koncerty festivalu pak nabídne ze záznamu.

Přehled výsledků Kategorie dechových nástrojů 1. místo: Raeun Hong (2009), hoboj (Jižní Korea) 2. místo: Víctor Amadeu Puigbo Rincón (2007), saxofon (Španělsko) 3. místo: Chantal Ramona Veit (2008), příčná flétna (Itálie) Čestné uznání 1. stupně: Otakar Antonín Štefan (2008), klarinet (Česká republika) Čestné uznání 2. stupně: Levente Bubreg (2008), fagot (Rakousko) Cena publika: Otakar Antonín Štefan Kategorie klávesových a strunných nástrojů 1. místo: Yeonah Kim (2014), housle (Jižní Korea) 2. místo: Viktor Stocker (2009), akordeon (Česká republika) 3. místo: Darin Lambrev (2010), violoncello (Bulharsko) Čestné uznání 1. stupně: Matvejs Fokins (2010), klavír (Lotyšsko) Čestné uznání 2. stupně: Nad'a Strnadová (2009), violoncello (Česká republika) Cena publika: Viktor Stocker Zvláštní ceny Cena EMCY: Viktor Stocker Cena Nadace Karel Komárek Family Foundation pro nejúspěšnějšího českého účastníka soutěže: Viktor Stocker Cena Nadace Bohuslava Martinů: Chantal Ramona Veit Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové: Matvejs Fokins Cena nadačního fondu Magdaleny Kožené: Viktor Stocker Stipendia a ceny Vítězové obou kategorií získali stipendium od Karel Komárek Family Foundation ve výši 5000 eur a Cenu Českého rozhlasu v podobě nahrávky profesionálního CD. Další finalisté si odnesli stipendia ve výši 2800 eur (Karel Komárek Family Foundation), 1700 eur (společnost Bulb) a 700 eur (nakladatelství Bärenreiter a Nadace Život umělce). Festival v jižních Čechách Jihočeský festival Concertino Praga proběhne ve dnech 15.–19. září v Písku, Bechyni, Táboře a Jindřichově Hradci. Součástí festivalu je i edukační koncert pro děti z jindřichohradeckých škol v rámci rozhlasového projektu Vlnohraní.

Finalisté soutěže Concertino Praga bojovali statečně. Yeonah Kim se stala nejmladší laureátkou v historii

www.operaplus.cz

Termín zveřejnění: 15. 9. 2025

Autor: Alena Sojková

Druhým finálovým večerem vyvrcholila v sobotu 13. září 2025 v pražském Rudolfinu Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž pro mladé hudebníky Concertino Praga. Finále v kategorii klávesové a strunné nástroje ovládla jihokorejská houslistka Yeonah Kim, která se ve svých jedenácti letech stala historicky nejmladší laureátkou soutěže. Druhé místo obsadil český akordeonista Viktor Stocker, na třetím místě se umístil bulharský violoncellista Darin Lambrev. Čtveřici finalistů uzavřel lotyšský klavírista Matvejs Fokins. Osm finalistů ze šesti zemí světa Soutěž Concertino Praga vznikla díky Československému rozhlasu v roce 1966, v roce 2000 ji přijala pod svá křídla Akademie klasické hudby, která se spolu s Českým rozhlasem stala organizátorem soutěže. V letošním 59. ročníku vystoupilo osm finalistů ze šesti zemí světa. Vítězkou kategorie dechových nástrojů se stala jihokorejská hobojistka Raeun Hong, svoji krajanu následující večer napodobila houslistka Yeonah Kim. Vystoupení finalistů podpořil na druhém večeru Symfonický orchestr Českého rozhlasu řízený Tomášem

Braunerem a nutno podotknout, že jejich výkon zanechal výborný dojem. Krásně vyzněly jak smyčcové plochy, tak souhra i sóla dechů. Zkušený dirigent až na pár výjimek nedovolil, aby orchestr přehlušil sólisty, pozorně s finalisty komunikoval a s téměř otcovskou zodpovědností je podporoval. Hráči pečlivě sledovali nasazování frází mladých hudebníků a očividně jim fandili. Tato podpora byla jedním z mnoha příjemných zážitků večera, který také charakterizovaly většinou neoposlouchané skladby. Velmi vážný Matvejs Fokins jako první vystoupil lotyšský klavírista Matvejs Fokins s Klavírním koncertem č. 2 g moll, op. 22 Camilla Saint-Saëns. Student Emils Darzinš Music School v Rize působil již od svého příchodu na pódium velmi vážně a po vyslechnutí všech finalistů bylo zřejmé, že určitá nejistota v pódiovém chování mu ubrala body v

celkovém hodnocení. Zaujal pevným úhozem, perlivými trylky, přesnými oktávovými skoky, citem pro gradaci, rytmus i výraz. Krásně ztvárnil zádumčivou pasáž v první větě, v kadenci se z počáteční extrovertní energie ponořil do svého nitra, předvedl uvolněnou nerazantní hru. V souhře s orchestrem však působil poněkud nevýrazně, a přestože byla jeho hra technicky velmi vyspělá, občas působila monotónním dojmem. Matvejs skončil na čtvrtém místě, byl oceněn čestným uznáním 1. stupně a Cenou Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové. Yeonah Kim přepsala historii Po ohlášení druhé finalistky bylo publikum překvapeno, že na pódium přichází jen Tomáš Brauner. Vše se vyjasnilo, jakmile se mezi hráči vynořila drobounká bytost v nadýchaných žlutých šatech s okouzujícím úsměvem. Rodačka z jihokorejského Soulu hraje od svých čtyř let, od pěti studuje na Soulské ústřední konzervatoři pod vedením Sunny Lee. Výčet jejích soutěžních úspěchů by byl samozřejmě rozsáhlý, zajímavostí je její triumf na Mezinárodní Mozartově soutěži pro mladé hudebníky v čínském městě Zhuhai. Uvědomíme-li si, že toto děvčátko si poradí s technickými i výrazovými nástrahami Houslového koncertu D dur, op. 35 Petra Iljiče Čajkovského po sedmi letech studia houslové hry, pak se musíme ptát, kam svůj talent a nesmírnou muzikalitu dovede a čeho se od ní v nejbližší budoucnosti nadějeme. Tomáš Brauner od počátku podněcoval orchestr k vrhlému výrazu a dynamickým odstínům, velmi dbal na přizpůsobení orchestrální hry potřebám sólistky. Vlastně k tomu hudebníky nemusel ani trochu nutit, všechny okouzila dívenka, která s úsměvem na tváři dávala najevo, jak důvěřuje dirigentovi i hráčům. Ti bez dechu sledovali její kadenci v první větě, technicky bravurní, s krásnou melodickou kantilénou a štíhlými tóny, které se třepotaly ve výškách. Mimořádný talent houslistky se projevil i v půvabných pizzicatech, barevné různorodosti, hravosti i v citu pro výstavbu frází. Řada posluchačů měla po jejím výkonu jasno o letošním vítězi Concertina. Nemýlili se. Velký talent i pracovitost Darina Lambreva Po přestávce vystoupil patnáctiletý bulharský violoncellista Darin Lambrev, student Hudební akademie v Darmstadtu, který si zvolil Koncert d moll pro violoncello a orchestr Édouarda Laloa. Jeho hra vyzněla vyvráleně, dobře komunikoval s publikem i partnery na jevišti. Spíše temnější, barevně příjemný zvuk jeho nástroje se sice místy ztrácel v orchestrálních pasážích, ovšem vše bylo zapomenuto, jakmile dostal prostor ukázat své mistrovství. Plynulé legato, rytmická důslednost, uvolněnost ruky a především široká výrazová škála od hravosti po bolestné tóny, to vše dokazovalo velký talent i pracovitost sólisty. Porota jeho výkon ocenila třetím místem. Publikum po výkonu Viktora Stockera vybuchlo nadšením Závěr večera patřil českému akordeonistovi Viktoru Stockerovi z Janáčkovy konzervatoře Ostrava, laureátovi více než padesáti domácích i zahraničních soutěží. Kromě hry na akordeon se věnuje i skladatelské tvorbě, je čtyřnásobným laureátem německé soutěže Jugend komponiert. Akordeon ještě na koncertních pódii nezdolal, posluchače proto často překvapí virtuózní i zvukové možnosti tohoto nástroje. Viktor přednesl náročnou čtyřvětou Koncertantní symfonii č. 1 pro akordeon a orchestr Vladislava Zolotaryova, sovětského skladatele a akordeonisty druhé poloviny 20. století, který studoval na Moskevské konzervatoři u Ščedrina a Chrennikova a je považován za jednoho z nejlepších sovětských autorů akordeonových kompozic. To svým výběrem potvrdil i český interpret, který ve spolupráci se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu představil akordeon jako zvukového chameleona, který se vyžívá v krásné kantiléně i drásavých skřípajících tónech, v bohatství

barev i bravurní virtuozitě. Podobně jako v jiných koncertantních symfoniích je i zde orchestr rovnocenným partnerem sólisty, vzrušujícím způsobem vrší barvy a dynamiku. Autor pracuje s kontrasty vášnivě „odvázaných“ pasáží, v nichž se akordeonista ani orchestr nedočkají oddechu, se ztišenými plochami, v nichž v lahodné zvukové kombinaci doprovázejí harfa, pizzicato viol a violoncell, perkuse a tlumený tympán zvonivý zvuk akordeonu. Závěr symfonie vyznívá velmi energicky, plný orchestrální zvuk se mísí s virtuózní hrou sólisty. Obecenstvo reagovalo na vystoupení Viktora Stockera výbuchem nadšení a není divu, že český akordeonista získal vedle druhého místa v soutěži i Cenu publika a byl odměněn i třemi zvláštními cenami: Cenou EMCY, Cenou Nadace Karel Komárek Family Foundation pro nejúspěšnějšího českého účastníka soutěže a Cenou Nadačního fondu Magdaleny Kožené. I druhý finálový večer Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga přinesl silné hudební zážitky a potvrdil vysokou úroveň mladých interpretů.

..

Cena Antonína Dvořáka 2025 – 17. ročník

Cena Antonína Dvořáka, kterou Akademie klasické hudby vyhlašuje od roku 2009, je prestižním oceněním určeným osobnostem, uměleckým kolektivům a institucím za mimořádné umělecké počiny nebo za významné zásluhy o propagaci a popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí. Laureáti ceny získávají skleněnou plastiku violoncella navrženou akademickým architektem Jiřím Pelclem a vyrobenou skláři společnosti Moser.

Laureáty Ceny Antonína Dvořáka za rok 2025 se stali pěvkyně Magdalena Kožená a dirigent Sir Simon Rattle. Akademie klasické hudby tím ocenila dvě výrazné osobnosti světové hudební scény, které dlouhodobě a soustavně přispívají k mezinárodnímu šíření české hudby. Magdalena Kožená se ve své interpretační i nahrávací činnosti soustavně věnuje české písňové tvorbě i opernímu repertoáru českých autorů, zatímco Sir Simon Rattle patří k nejvýznamnějším zahraničním propagátorům české orchestrální a operní hudby a ve své umělecké dráze se opakovaně věnuje dílům Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka i Bohuslava Martinů.

Slavnostní koncert spojený s předáním ceny se uskutečnil 14. prosince 2025 ve Španělském sále Pražského hradu. Akademie jej koncipovala jako reprezentativní, avšak zároveň komorně laděný večer, který měl podle oficiálního programu podobu přátelské oslavy. Ceremoniál orámovaly dvě skladby pro menší obsazení: Dvořákovy *Maličkosti*, op. 47, v úpravě Trish Dean pro housle, violu, violoncello, kontrabas, klarinet, fagot a lesní roh a Beethovenův *Septet Es dur*, op. 20. Tato dramaturgie dala vyniknout neokázalé slavnostnosti večera a současně zdůraznila blízkost obou laureátů ke komorní hudbě i ke středoevropskému hudebnímu prostoru.

Na pódiu se představili houslistka Veronika Eberle, violista Brett Dean, violoncellista Clemens Hagen, klarinetista Sacha Rattle, fagotista Marco Postinghel, hornista Carsten Carey Duffin a kontrabasista Adam Honzírek. Podle oficiální anotace obklopila laureáty skupina spřízněných hudebníků jako „luxusní domácí kapela“, což dodalo vystoupení osobní a důvěrný charakter. Slavnostní večer v historickém prostoru Španělského sálu tak spojil reprezentativnost s uměleckou intimitou a důstojně podtrhl prestiž tohoto ocenění.

Významnou institucionální změnou roku 2025 bylo rovněž ustavení nové mezinárodní Rady akademiků, která navazuje na působení rady činné v letech 2009 až 2025 a od roku 2026 bude určovat další laureáty Ceny Antonína Dvořáka.

Novou Radu akademiků tvoří:

Prof. Daniel Froschauer, prezident Vídeňských filharmoniků a houslista;

Ilona Schmiel, umělecká a výkonná ředitelka Tonhalle-Orchester Zürich a Tonhalle Zürich;

Jakub Hruša, hudební ředitel Royal Opera House v Londýně, šéfdirigent Bamberských symfoniků a nastupující šéfdirigent a hudební ředitel České filharmonie;

Jan Simon, klavírista a umělecký ředitel Akademie klasické hudby a festivalu Dvořákova Praha;

Prof. Jonathan Freeman-Attwood, CBE, rektor Royal Academy of Music v Londýně;

Josef Špaček, houslista a stálý hostující umělec České filharmonie;

Matías Tarnopolsky, prezident a generální ředitel Newyorské filharmonie.

Laureáty Ceny Antonína Dvořáka jsou:

Magdalena Kožená a Sir Simon Rattle (2025), Barrie Kosky (2024), Panochovo kvarteto (2023), Pražský filharmonický sbor (2022), Sir András Schiff (2021), Jakub Hruša (2020) a Gabriela Beňačková (2019). Dále cenu obdrželi Česká filharmonie (2018), Ivan Klánský (2017), Richard Novák (2016) a Yo-Yo Ma (2015). V předchozích letech se laureáty stali Jiří Bělohlávek (2014), Jiří Kylián (2013), Ludmila Dvořáková (2012), Jiří Kout (2011), Ivan Moravec (2010) a první laureát ceny Josef Suk (2009).

Mediální ohlas Ceny Antonína Dvořáka 2025

Oznámení laureátů. Udělení Ceny Antonína Dvořáka za rok 2025 Magdaleně Kožené a Siru Simonu Rattleovi zaznamenala jak specializovaná hudební média, tak širší kulturní zpravodajství. K nejviditelnějším výstupům patřily zejména články „*Magdalena Kožená a Simon Rattle letošními laureáty Ceny Antonína Dvořáka*“ na portálu KlasikaPlus.cz, „*Laureáty Ceny Antonína Dvořáka se stali Magdalena Kožená a Sir Simon Rattle*“ na OperaPlus, text „*Pečují o českou hudbu. Magdalena Kožená a Simon Rattle dostanou prestižní cenu*“ na iDNES.cz a také rozhovor s Magdalenou Koženou „*Písně domova: na slovíčko s Magdalenou Koženou*“ / „*Songs from home: Magdalena Kožená in conversation*“ na mezinárodním portálu Bachtrack.

Slavnostní večer a jeho reflexe. Samotný slavnostní večer ve Španělském sále Pražského hradu a předání ceny následně refletovala řada dalších médií. K nim patřily články „*Kožená a Rattle v polovině prosince ve Španělském sále převezmou Cenu Antonína Dvořáka*“, „*Magdalena Kožená a Simon Rattle přijmou Cenu Antonína Dvořáka*“ a „*Cena Antonína Dvořáka do rukou nejpopulanější*“ na KlasikaPlus.cz, dále texty „*Magdalena Kožená a sir Simon Rattle převezmou na galakonzertě Cenu Antonína Dvořáka*“ a „*Magdalena Kožená a Sir Simon Rattle převzali Cenu Antonína Dvořáka*“ na OperaPlus, článek „*Cenu Antonína Dvořáka převzal manželský pár, pěvkyně Kožená a dirigent Rattle*“ publikovaný na Seznam Zprávách a text „*Cenu Antonína Dvořáka získali manželé Rattle a Kožená*“ na Novinky.cz.

Televizní a digitální dosah. Významným rozšířením mediálního dosahu bylo také televizní uvedení slavnostního večera na programu ČT art. Česká televize zařadila pořad *Cena Antonína Dvořáka 2025* do vysílání 14. prosince 2025 ve 20.15; ve veřejně dostupném programu je

uvedena stopáž 71 minut. Akce zároveň získala digitální podporu prostřednictvím oficiálních komunikačních kanálů Dvořákovy Prahy na Facebooku, Instagramu a YouTube.

Shrnutí. Cena Antonína Dvořáka 2025 získala výraznou publicitu v českém i mezinárodním mediálním prostoru. Mediální ohlas zahrnul jak zprávy o vyhlášení laureátů, tak články věnované slavnostnímu večeru, jeho programu a samotnému převzetí ocenění a byl dále posílen televizním vysíláním a komunikací na sociálních sítích. ([Klasika Plus](#))

Vydání knihy: Ondřej Šupka „Antonín Dvořák: Portrét člověka“

Projekt byl realizován v plném souladu s plánovaným záměrem, cíli i odborným rámcem uvedeným v žádosti o dotaci. Akademie klasické hudby připravila, produkčně zajistila a vydala rozsáhlou odbornou monografii *Antonín Dvořák: Portrét člověka*, jejímž autorem je muzikolog a dlouholetý dvořákovský badatel Ondřej Šupka. Publikace představuje výjimečný badatelský počín, který se soustředí na lidské, psychologické a sociální aspekty osobnosti Antonína Dvořáka a zasazuje je do širokého společenského, kulturního a historického kontextu druhé poloviny 19. století.

Monografie vychází z dlouholetého systematického výzkumu primárních i sekundárních pramenů, přináší řadu nových, dosud nepublikovaných zjištění a současně kriticky reviduje některé zažitě stereotypy a zjednodušující výklady skladatelova života, které se v minulosti objevovaly jak v popularizační literatuře, tak v médiích. Publikace tak naplňuje nejen odborný, ale i širší kulturně-vzdělávací rozměr projektu.

Realizace projektu probíhala v souladu s harmonogramem uvedeným v žádosti. V průběhu roku 2024 a první poloviny roku 2025 byly dokončeny finální autorské úpravy rukopisu, proběhly jazykové, redakční a editorské korektury, byl vybrán a licenčně zajištěn rozsáhlý obrazový materiál a následně zpracována grafická a polygrafická podoba knihy. V říjnu 2025 byla publikace vytištěna a v listopadu 2025 byla zahájena její distribuce.

Knihy byla vydána v nákladu 500 kusů, opatřena mezinárodním identifikátorem ISBN a byly splněny veškeré povinnosti související s odevzdáním povinných výtisků do příslušných institucí. Projekt tak naplnil všechny deklarované cíle po obsahové, odborné, produkční i časové stránce.

seznam všech realizovaných aktivit souvisejících s projektem

- 11-12/2024 finální úpravy autorského rukopisu
- 01-03/2025 jazykové, redakční a editorské korektury
- 01/2025 výběr, zpracování a licenční zajištění obrazového materiálu
- 04-06/2025 grafické a polygrafické zpracování publikace
- 10/2025 tisk knihy
- 11/2025 zahájení distribuce publikace
- 11-12/2025 PR a informační aktivity směrem k odborné i širší kulturní veřejnosti

Veškeré aktivity proběhly v souladu s původním plánem uvedeným v žádosti, bez nutnosti jeho změn.

Projekt byl určen především odborné veřejnosti – muzikologům, historikům, studentům vysokých škol s uměleckým a humanitním zaměřením –, zároveň však i širšímu okruhu kulturně a hudebně vzdělaných čtenářů se zájmem o osobnost a dílo Antonína Dvořáka.

Přínos projektu pro cílovou skupinu:

Publikace představuje pro cílovou skupinu mimořádně hodnotný a dlouhodobě využitelný zdroj poznání. Odborné veřejnosti nabízí systematicky strukturovaný, metodologicky pevně ukotvený text, který rozšiřuje dosavadní poznání o osobnosti Antonína Dvořáka a otevírá nové interpretační perspektivy. Díky důsledné práci s prameny a preciznímu poznámkovému aparátu může kniha sloužit jako referenční titul pro další badatelskou práci.

Širšímu okruhu kulturně a hudebně vzdělaných čtenářů pak publikace zpřístupňuje složitá odborná témata srozumitelnou, kultivovanou a čtivou formou, aniž by rezignovala na odbornou přesnost. Čtenářům umožňuje nahlédnout na Antonína Dvořáka jako na komplexní lidskou osobnost, nikoli pouze jako na ikonizovaného „národního génia“, a tím prohlubuje jejich porozumění jeho dílu i historickému kontextu, v němž vznikalo.

Přínos pro obor:

Z hlediska odborného oboru představuje projekt mimořádně významný a dlouhodobě relevantní příspěvek k dvořákovskému bádání i k širšímu rámci hudebněhistorických studií 19. století. Tuto skutečnost je třeba vnímat i v kontextu současného stavu odborné literatury: ačkoli monografií věnovaných Antonínu Dvořákovi existuje v historickém pohledu několik, počet skutečně současných, metodologicky aktuálních a badatelsky relevantních titulů je v posledních desetiletích spíše omezený. Monografie tematicky i metodologicky překračuje běžný model biografických publikací a systematicky se zaměřuje na oblasti, které byly v dosavadní odborné literatuře reflektovány spíše okrajově, fragmentárně nebo implicitně.

Autorovo soustředění na psychologické, sociální a každodenní aspekty skladatelova života umožňuje nově interpretovat i samotný tvůrčí proces Antonína Dvořáka a jeho zakotvení v dobových společenských strukturách. Publikace tak nepřináší pouze nové faktografické poznatky, ale zároveň rozšiřuje interpretační rámec, v němž lze Dvořákovu osobnost a dílo vnímat a zkoumat.

Významným přínosem je rovněž rozsáhlá a kriticky zpracovaná pramenná základna, která zahrnuje jak známé, tak dosud málo využívané či zcela nepublikované zdroje. Za pozornost stojí i skutečnost, že jedna z nejčastěji používaných a citovaných moderních biografií Antonína Dvořáka vznikla mimo české prostředí, což je s ohledem na význam skladatele pro českou kulturu do jisté míry paradoxní. Vydání rozsáhlé, současně pojaté monografie české provenience proto představuje nejen odborný přínos, ale i důležitý kulturní a symbolický moment. Díky preciznímu poznámkovému aparátu, rejstříkům a soupisům pramenů se publikace stává stabilním referenčním titulem, k němuž se mohou odborníci opakovaně vracet a na nějž lze navazovat v další badatelské práci.

Důraz na mezioborové přesahy – zejména propojení hudební historie s kulturními, sociálními a psychologickými souvislostmi – činí z monografie inspirativní zdroj i pro badatele z příbuzných

humanitních oborů. Projekt tak přispívá ke kultivaci odborné debaty, posiluje kvalitu domácí muzikologické produkce a zvyšuje její mezinárodní srovnatelnost.

Přínos projektu pro realizátora:

Realizací projektu Akademie klasické hudby dále naplnila své dlouhodobé poslání pečovat o umělecký a lidský odkaz Antonína Dvořáka prostřednictvím kvalitních, odborně fundovaných aktivit. Vydání monografie posiluje profil Akademie jako instituce, která se systematicky a odpovědně věnuje publikační činnosti v oblasti českého hudebního dědictví, a doplňuje její další projekty související s osobností Antonína Dvořáka.

Projekt respektuje princip rovného přístupu ke kulturním službám nejen prostřednictvím zpřístupnění publikace ve veřejných knihovnách formou povinných výtisků, ale rovněž prostřednictvím cenové politiky zvolené vydavatelem. Akademie klasické hudby stanovila koncovou prodejní cenu publikace na úrovni, která je vzhledem k rozsahu, odborné náročnosti a mimořádně kvalitní polygrafické výpravě knihy velmi přístupná a výrazně nižší, než je obvyklé u srovnatelných odborných titulů.

Tuto skutečnost nepřímo potvrzuje i praxe komerčních knihkupectví, která publikaci po odkupu od Akademie klasické hudby nabízela dále koncovým zákazníkům za cenu až dvojnásobnou oproti přímému prodeji vydavatelem. Akademie tak vědomě upřednostnila dostupnost publikace před maximalizací komerčního zisku a umožnila širšímu okruhu zájemců pořízení odborně náročné knihy za přijatelných podmínek.

O zájmu veřejnosti svědčí rovněž skutečnost, že první náklad publikace byl z distribuce vyprodán během přibližně pěti týdnů od zahájení prodeje. Tento fakt potvrzuje nejen relevanci zvoleného tématu, ale i účinnost nastaveného modelu dostupnosti publikace pro odbornou i širší kulturní veřejnost.

Udržitelnost projektu:

Udržitelnost projektu je dána samotnou povahou vydané publikace, která má dlouhodobou odbornou, vzdělávací i kulturní hodnotu. Monografie je koncipována jako trvalý referenční titul, určený k opakovanému a dlouhodobému využívání v odborném prostředí, knihovnách, akademických institucích i soukromých sbírkách.

Významným ukazatelem udržitelnosti projektu je rovněž mimořádný zájem odborné i širší kulturní veřejnosti, který se projevil rychlým vyprodáním prvního nákladu publikace během přibližně pěti týdnů od zahájení distribuce. Tento fakt potvrzuje dlouhodobou relevanci tématu, potřebu současně pojaté odborné literatury o Antonínu Dvořákovi a opodstatněnost další práce s tímto titulem v rámci publikačních a vzdělávacích aktivit Akademie klasické hudby.

Projekt zároveň přirozeně zapadá do dlouhodobé koncepce Akademie klasické hudby, která se systematicky věnuje péči o odkaz Antonína Dvořáka prostřednictvím publikačních, edičních a

vzdělávacích aktivit. Vydaná publikace tak nepředstavuje jednorázový výstup, ale stabilní součást širšího souboru činností, jež mají trvalý dopad na odbornou i kulturní veřejnost.

Publikace byla po svém vydání reflektována odbornou i širší kulturní veřejností. Kniha se stala předmětem odborných recenzí, rozhovorů s autorem a mediálních výstupů zaměřených na kulturní a hudebněhistorická témata. Tyto reflexe zdůrazňují zejména hloubku autorova výzkumu, šíři pramenné základny a schopnost propojit odbornou preciznost s čtivým stylem.

Ohlas publikace se projevil také výrazným zájmem čtenářské veřejnosti: první náklad knihy byl z distribuce vyprodán během přibližně pěti týdnů od zahájení prodeje. Tento údaj je v kontextu odborné monografie důležitým indikátorem relevance tématu i úspěšně zvolené strategie zpřístupnění publikace odborné i širší kulturní veřejnosti.

Projekt přispěl k oživení veřejné diskuse o osobnosti Antonína Dvořáka a o způsobech, jak lze přistupovat k interpretaci národního kulturního dědictví bez zjednodušujících schémat a idealizace. V tomto smyslu má publikace nejen odborný, ale i společenský dopad, neboť podporuje kritické a informované vnímání kulturně-historických osobností.

Recenze a články

Nová monografie Ondřeje Šupky přibližuje osobnost Antonína Dvořáka z lidské perspektivy

13. 11. 2025 16:58

KlasikaPlus.cz

Akademie klasické hudby vydává rozsáhlou monografii muzikologa Ondřeje Šupky Antonín Dvořák: Portrét člověka. Publikace přináší první komplexní pohled na skladatelovu osobnost a soukromý život a doplňuje tak obraz autora, který byl dosud vnímán především skrze svou hudební tvorbu. Akademie klasické hudby vydává rozsáhlou monografii muzikologa Ondřeje Šupky Antonín Dvořák: Portrét člověka. Publikace přináší první komplexní pohled na skladatelovu osobnost a soukromý život a doplňuje tak obraz autora, který byl dosud vnímán především skrze svou hudební tvorbu. Nová kniha muzikologa Ondřeje Šupky Antonín Dvořák: Portrét člověka představuje první pokus o systematické zmapování osobnostní a soukromé stránky jednoho z nejvýznamnějších českých skladatelů. Publikaci vydává Akademie klasické hudby, která se dlouhodobě věnuje péči o Dvořákův odkaz. „Společně s pořadatelskými počiny, jimž vévodí festival Dvořákova Praha, se Akademie klasické hudby věnuje i publikační činnosti. Naším základním posláním je péče o tvůrčí odkaz Antonína Dvořáka. Jeho rozsáhlá a jedinečná tvorba je mimo jiné i zrcadlem Dvořákovy mimořádné osobnosti,“ uvedl k publikaci intendant Akademie klasické hudby a ředitel festivalu Dvořákova Praha Jan Simon. Monografie, která vznikala téměř deset let, má přibližně pět set stran a je rozdělena do osmi tematických kapitol. Autor se v nich soustředí na Dvořákovu povahu, víru, mezilidské vztahy, záliby i finanční poměry. Využívá přitom široký soubor pramenů: osobní korespondenci, zápisy v tisku i archivní materiály, a ty doplňuje dobovým kontextem. Součástí knihy je také bohatý obrazový doprovod, zčásti publikovaný vůbec poprvé. Ondřej Šupka k projektu uvádí, že o podobné publikaci přemýšlel více než tři desetiletí: „Rád bych si takovou knihu přečetl už v mládí, ale žádná se neobjevila. Protože ji

nikdo nenapsal, rozhodl jsem se ji vytvořit sám.“ Podle autora bylo možné čerpat i z velkého množství dobových článků, protože Dvořák byl už za svého života často sledovanou osobností a tisk o něm informoval pravidelně. Cílem monografie není idealizovat, ale doplnit známý obraz Dvořáka o lidský rozměr. Kniha zároveň vyvrací některé přetrvávající mýty a přináší nové poznatky o skladatelově každodennosti i jeho tvůrčím přístupu. Publikace nebude součástí běžné knihkupecké distribuce, v nabídce ji bude mít Akademie klasické hudby a festival Dvořákova Praha.

foto: Akademie klasické hudby

Bál se smrti a trpěl úzkostmi. Kniha líčí skryté stránky skladatele Dvořáka

15. 11. 2025 15:30

www.idnes.cz

[Věra Drápelová](#)

Více i méně známé rysy osobnosti Antonína Dvořáka zkoumá v knize Antonín Dvořák – Portrét člověka muzikolog Ondřej Šupka. Zabývá se jeho zjevem, zdravím, chováním, vztahy s manželkou, dětmi i svými kolegy-skladateli, jakož i dalšími tématy. Knihu vydává Akademie klasické hudby, jež pořádá festival Dvořákova Praha. Pro něj pracuje i Ondřej Šupka – spolu s Davidem Beveridgem je jeho odborným poradcem. Stojí též za webem antonin-dvorak.cz. Podle svých slov nad dvořákovskou knihou tohoto druhu přemýšlel třicet let. „Rád bych si takovou publikaci přečetl v mládí, ale žádná se neobjevila. Protože ji za celou tu dobu nikdo nenapsal, musel jsem to udělat sám,“ poznamenává s nadsázkou. V osmi kapitolách a na téměř pěti stech stranách tedy zachytil nejen detaily ze života skladatele, ale poskytl k nim i nezbytný společensko-historický kontext. Nejedná se proto o klasický životopis, postupující chronologicky od narození do smrti. Jak ale napsat knihu o Dvořákově soukromí a neskloznout do bulváru? „Mým úmyslem bylo, aby kniha byla čtivá, aby si ji mohl přečíst každý, ale aby bulvární charakter neměla. Nic si v ní nevymýšlím a patrně nejčastější slova, která používám, jsou ‚snad‘, ‚možná‘, či ‚předpokládám‘,“ vysvětluje svůj přístup založený na důkladném zkoumání pramenů. Hovory o smrti v knize vyvrací i některá klišé s Dvořákem spojená. Třeba že se učil řezničině, která se ovšem v jeho vzdělání nevyskytuje. Existují však další, někdy i méně známá klišé. „Je proto dobře znát pravdu, ať už je pozitivní nebo negativní,“ zdůrazňuje Šupka. Může se to týkat i určitých stránek

Dvořákovy povahy. O Dvořákovi se třeba ví, že byl hluboce nábožensky založen. Přesto se v posledním roce života velice obával smrti a o té vlastní často hovořil. „Tento fakt lze považovat

za poněkud překvapivý, zejména s ohledem na Dvořákovo hluboké náboženské cítění... Jak známo, křesťanství tradičně smrt nechápe jako okamžik neodvratného zániku," uvažuje Šupka. Knihu Antonín Dvořák - Portrét člověka vydala Akademie klasické hudby Podle něj navíc z pramenů vyplývá, že Dvořák byl v posledních osmi měsících svého života ohledně vlastního konce podivuhodně jasnozřivý. „Nelze přesně vysledovat, zda ho k takovým myšlenkám vedly zdravotní obtíže. Pokud víme, jeho po celý život skálopevné zdraví jej začalo zrazovat až počátkem roku 1904 (Dvořák zemřel 1. května 1904, pozn. red.), avšak první ‚hovory o smrti‘ se datují již o několik měsíců dříve. Tyto skutečnosti zůstávaly v dvořákovské literatuře prakticky nepovšimnuty," zdůrazňuje Šupka. Ten také dokládá, že po padesátce se u Dvořáka zřejmě začala projevovat úzkostná porucha – měl problém vykonat samostatnou pochůzku po městě či dokonce jen přejít ulici. Podle Šupky odpovídají symptomy popisované ve vzpomínkách Dvořákových blízkých agorafobii, neboli strachu z otevřených prostranství. U Tesly v laboratoři Méně depresivní je téma týkající se Dvořákových zájmů a zálib či drobných neřestí. Ale i zde se vynořuje kliše, jako třeba jeho obdiv k vlakům. Dvořák se ovšem zajímal o technologické novinky obecně, a těch v jeho době nastupovalo velké množství. „Nepovšimnuta zůstává jeho záliba v oblasti elektrických zařízení a přístrojů. Lze doložit, že ve Spojených státech se stýkal s fyzikem a vynálezcem Nikolou Teslou, do jehož newyorské laboratoře několikrát zavítal," přibližuje Šupka. K Dvořákovým drobným „hříšným“ radostem pak patřila třeba dnes již zapomenutá karetní hra darda nebo kouření cigaret a doutníků. Naproti tomu není známo, že by holdoval lihovinám, měl však slabost pro pivo. Dvořák a ženy I ženám v Dvořákově životě se kniha věnuje, šokující odhalení ovšem nepřináší. Jak to bylo třeba s herečkou Josefínou Čermákovou, která mladého Dvořáka okouzila a s jejíž sestrou se později oženil? „Dvořákovo vzplanutí k Josefíně bylo jednostranné a téměř jistě také nevyčtené, přesněji nevyčtené slovy," uvádí Šupka v narážce na skladbu Cypřiše, v níž dal Dvořák svým pocitům průchod. V té souvislosti se Šupka v knize kriticky vymezuje jmenovitě vůči filmu Americké dopisy scénaristy Petra Zikmunda a režiséra Jaroslava Brabce, kteří vyfabulovali milostný poměr Dvořáka s Josefínou už v době manželství Dvořáka s Annou Čermákovou. „Veškeré prameny, které máme k dispozici, hovoří jasnou řečí: po cel

ou dobu manželství s Annou měl skladatel k Josefíně běžný příbuzenský vztah jako ke švagrové, celý život si vykali. Dvořákovy mravní zásady by jakýkoli mimomanželský poměr – tím spíše s vlastní švagrovou – ani nepřipustily," uzavírá příslušnou kapitolu Šupka. Ten k tomuto i všem dalším tématům prostudoval korespondenci čítající na tři tisíce kusů, vzpomínky současníků i rukopisné materiály dochované na našem území i v zahraničí. „Materiálů o Dvořákovi je obrovské množství, nejtěžší je se tím vším prokousat," přiznává. Publikace není součástí běžné knižní distribuce, prodává ji Akademie klasické hudby prostřednictvím svého internetového obchodu, který je dostupný na webu www.dvorakovapraha.cz.

Repro: Akademie klasické hudby

Portrét člověka

14 listopadu, 2025

www.polyharmonie.cz

[Luboš Stehlík](#)

Obsáhlá monografie muzikologa **Ondřeje Šupky** s názvem *Antonín Dvořák: Portrét člověka*, kterou v těchto dnech vydává Akademie klasické hudby, podrobně mapuje životní i osobnostní aspekty skladatele. Jedná se přitom o historicky první monografii, která se pokouší uceleně uchopit téma skladatelovy osobnosti a jeho soukromého života. Zaměřuje se mimo jiné na jeho povahu, víru, vztahy, záliby nebo finanční poměry, vyvrací zažitá mýty a obsahuje řadu informací, které dosud nebyly nikde uveřejněny. **Její vydání finančně podpořily Nadace Karel Komárek Family Foundation, Ministerstvo kultury České republiky a Státní fond kultury České republiky.**

„Nad dvořákovskou knihou napsanou z hlediska jeho osobnosti jsem přemýšlel asi třicet let. Rád bych si takovou publikaci přečetl v mládí, ale žádná se dodnes neobjevila. Protože ji za celou tu dobu nikdo nenapsal, musel jsem to udělat sám,“ přibližuje vznik publikace její autor Ondřej Šupka.

V osmi tematicky oddělených kapitolách a na téměř pěti stech stranách kniha zachycuje nejen detaily ze života samotného skladatele, ale poskytuje k nim i zajímavý společensko-historický kontext včetně bohatého obrazového materiálu (zčásti publikovaného poprvé) a citací z korespondence a dobového tisku. Jak potvrzuje Ondřej Šupka: *„Dvořák byl už za svého života velmi slavný, takže se dá hodně vyčíst i ze zpráv, které o něm přinášely noviny a časopisy. Jsou to přinejmenším tisíce článků.“* Nepřekvapí tedy, že tento knižní portrét Antonína Dvořáka vznikl bezmála deset let. Publikace není součástí běžné distribuce,

prodává ji Akademie klasické hudby prostřednictvím svého internetového obchodu, který je dostupný na webu Dvořákovy Prahy. *„Společně s pořadatelskými počiny, jimž vévodí festival Dvořákova Praha, se Akademie klasické hudby věnuje i publikační činnosti. Naším základním posláním je péče o tvůrčí odkaz Antonína Dvořáka. Jeho rozsáhlá a jedinečná tvorba je mimo jiné i zrcadlem Dvořákovy mimořádné osobnosti. Právě lidské dimenzi se věnuje monografie Ondřeje Šupky Antonín Dvořák: Portrét člověka,“* připomíná intendant Akademie klasické hudby a ředitel festivalu Dvořákova Praha Jan Simon.

Kam rád chodil Antonín Dvořák na pivo? I to prozradí jeho nová biografie

8. prosince 2025

www.lidovky.cz

[Martin Zvěřina](#)

Jaké byly skladatelovy oblíbené pražské restaurace, jak na tom byl s penězi či zdravím, to vše se dozvíte v nejnovější dvořákovské publikaci muzikologa Ondřeje Šupky.

Knihy o skladatelích občas bývají smrtelně nudné, zpravidla zahrnují soupis děl, jež životopisec občas okoření nějakou zajímavou okolností či historkou ze skladatelova života. Zpravidla se ale nedozvíte, jaké bylo skladatelovo oblíbené jídlo, jak rád trávil večery, jakým byl partnerem své ženě či jak se choval k dětem. Stojí to většinou mimo „vědecký“ zájem, ale přitom je to relevantní z hlediska toho, že si čtenář může utvořit představu, jakým byl dotyčný člověkem.

Mnohé tyto „marginální“ informace přináší kniha *Antonín Dvořák: Portrét člověka*. Práce vznikala jako koncept skoro tři desítky let, Ondřej Šupka sám říká, že podobnou knihu si už léta chtěl přečíst a nezbylo mu, než aby si ji napsal sám.

Ovšem pokud se domníváte, že se jedná o nějakou sbírku bulvárních drbů, jste na špatné adrese, publikace sestává z osmi samostatných „strukturalistických“ kapitol, pojednávajících o skladatelově fyzické i psychické kondici, láskách, finančních poměrech, vztazích s ostatními skladateli i postupně všech adresách, na kterých bydlel.

Symfonie Oceán

Autor se opírá o fakta, jež čerpal z monografií, vzpomínek a hlavně bohaté korespondence, a ukazuje

Dvořáka v každodenních, zpravidla mimouměleckých situacích. Snad jen v kapitole o vztazích ke skladatelům současníkům se kniha přibližuje konvenčním monografiím, ale to není v tomto případě na závadu.

Skladatelova láska k vlakům je známa notoricky, vášnivý „trainspotter“ Dvořák se vžil i u širší veřejnosti, ale že podobně vášnivě pozoroval v newyorském přístavu lodě a znal jejich jízdní řády, je známo mnohem méně. Po své nejslavnější *symfonii* č. 9 *Novosvětské* skladatel pomýšlel na desátou symfonii, které sám dal pracovní název *Oceán*. Díky knize se též dozvíte, že byl Dvořák nejen vášnivým chovatelem holubů, ale i rybářem či zdatným hráčem kulečnicku.

O Dvořákově slabosti pro karetní hru darda se ví, podobně není tajemstvím, že svou zálibou „terorizoval“ své nejbližší. Méně se ví, že Dvořák byl vášnivým kuřákem dýmky, ale tu nesměl kouřit doma, protože zápach z ní šlo špatně vyvětrat. Doma směl skladatel kouřit jen doutníky a cigarety, dýmku si proto vychutnával v kavárnách a hostincích. Kouření též považoval za důležitý společenský zvyk. Mladému skladateli odmítajícímu jím nabízený doutník řekl: „To z vás nebude žádný komponista. Kdo chce komponovat, musí také kouřit.“

Do kaváren se tehdy chodilo nejen kvůli společenským setkáním, ale též pro informace, byly zásobeny zahraničními novinami a časopisy. Téměř každodenně navštěvoval Pařížskou kavárnu, kde měl dlouhodobě rezervovaný stůl. V devadesátých letech skladatel pravidelně

chodil do restaurace U Mahulíků, zde se ve zvláštní místnosti, nazývané kufr, scházela společnost z uměleckých a vědeckých kruhů.

V roce 1894 byla ustavena stolní Společnost mahulíkovců a Dvořák byl jmenován jejím protektorem. V šedesátých a sedmdesátých letech pravidelně docházel do restaurace U Zpěváčků v pražské ulici Na Struze. Uvedené by mohlo působit dojmem, že skladatel byl nějaký flamendr, nicméně opak je pravda, Dvořák opouštěl tyto společnosti zpravidla o deváté hodině večerní, neboť celoživotně dbal na pravidelný režim.

Kniha je velmi čtivá, a jak sám autor říká, je přístupná všem, kdo se zajímají o Antonína Dvořáka.

Zdroj: https://www.lidovky.cz/orientace/antonin-dvorak-portret-cloveka-ondrej-supka-biografie-hudebni-skladatel.A251208_120723_ln-orientace_lsva

číslo smlouvy	částka	kategorie	Prezentovat jako
25-152-10-019	120,000	platina	Ludmila a Mojmír Součkoví
25-152-10-038	100,000	platina	Hana a Marek Jančovi
25-152-10-092	120,000	platina	Irena Valentová
25-152-10-139	100,000	platina	Architektonická a projekční kancelář CASUA
25-152-10-033	50,000	zlato	Monika a Petr Novotní
25-152-10-037	50,000	zlato	Karolína Horáková
25-152-10-042	50,000	zlato	Ivana Juráňová
25-152-10-058	50,000	zlato	Vladimír Dlouhý a Lucie Dlouhá
25-152-10-062	50,000	zlato	Miluše a Ivo Jančíkovi
25-152-10-066	50,000	zlato	Raiffeisen investiční společnost a.s.
25-152-10-067	65,000	zlato	Miroslav Kalousek
25-152-10-068	50,000	zlato	Eva a Petr Váchovi
25-152-10-074	70,000	zlato	Alena a Zdeněk Kuldovi
25-152-10-081	50,000	zlato	Daniel Adamka
25-152-10-082	60,000	zlato	Aleš Klauďy
25-152-10-091	50,000	zlato	Moravia Systems a.s.
25-152-10-111	50,000	zlato	Glatzová & Co.
25-152-10-112	50,000	zlato	Radka & Roman
25-152-10-136	75,000	zlato	Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři, advokátní kancelář s.r.o.
25-152-10-149	50,000	zlato	rodina Divišova
25-152-10-007	25,000	stříbro	Daniela Sochůrková
25-152-10-025	20,000	stříbro	Jiří Zlatuška
25-152-10-032	30,000	stříbro	Petr Hrubý
25-152-10-041	20,000	stříbro	Dana Mitchell
25-152-10-056	20,000	stříbro	Jan Štěrba
25-152-10-057	20,000	stříbro	Jaroslava Kubátová
25-152-10-059	20,000	stříbro	Linda K. Sedláková a Jakub Kůrka
25-152-10-070	20,000	stříbro	Ivana Simonová
25-152-10-071	30,000	stříbro	Eva a Petr Luňákovi
25-152-10-076	20,000	stříbro	AUDIT SERVIS, spol. s r.o.
25-152-10-083	20,000	stříbro	Jarmila a Martin Hruškovi
25-152-10-086	21,000	stříbro	Gynpraxetábor s.r.o.
25-152-10-088	20,000	stříbro	HKDW HOLASEK s.r.o., advokátní kancelář
25-152-10-089	20,000	stříbro	Ladislava a Pavel Kotáskovi
25-152-10-090	20,000	stříbro	MEDICUS SERVICES s.r.o.
25-152-10-094	30,000	stříbro	Lenka Davídková
25-152-10-095	20,000	stříbro	Ivana Kranichová
25-152-10-109	20,000	stříbro	Katarina a Vaško Kohlmayer
25-152-10-110	20,000	stříbro	Josef Novotný
25-152-10-137	20,000	stříbro	Luboš Veselý
25-152-10-140	20,000	stříbro	Pavla a Aleš Poděbradovi
25-152-10-026	10,389	bronz	Emilia & Fabien Chalandon
25-152-10-043	10,000	bronz	Stanislav Bernard
25-152-10-060	10,000	bronz	Jiří Hrabovský
25-152-10-061	10,000	bronz	François Aubert
25-152-10-075	10,000	bronz	Hana a Martin Toupalovi
25-152-10-077	10,000	bronz	Martin Poživil
25-152-10-078	10,000	bronz	Luděk Rychlý s manželkou
25-152-10-079	10,000	bronz	Kateřina Rysková
25-152-10-080	10,000	bronz	Antonín Hladík
25-152-10-141	10,000	bronz	Gabriela a Petr Dvořákovi
25-152-10-163	10,000	bronz	Blanka Suchánková

Firma: Akademie klasické hudby, z.ú.
Identifikační číslo: 26725347
Právní forma: Ústav
Rozvahový den: 31. prosince 2025
Datum sestavení účetní závěrky: 29. června 2026

ROZVAHA
(v celých tisících Kč)

Označ.	AKTIVA	ř.	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A.I.	I. Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	002	72	72
2.	Software	004	72	72
A.IV.	Oprávky k dlouhodobému majetku celkem	029	- 72	- 72
2.	Oprávky k softwaru	031	- 72	- 72
B.	Krátkodobý majetek celkem	041	2 951	2 668
B.I.	Zásoby celkem	042	0	201
7.	Zboží na skladě a v prodejnách	049	0	201
B.II.	Pohledávky celkem	052	2 175	1 441
1.	Odběratelé	053	1 471	1 166
5.	Ostatní pohledávky	057	20	20
10.	Daň z přidané hodnoty	062	492	162
17.	Jiné pohledávky	069	192	93
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	072	341	380
1.	Peněžní prostředky v pokladně	073	45	83
3.	Peněžní prostředky na účtech	075	296	297
B.IV.	Jiná aktiva celkem	081	435	646
1.	Náklady příštích období	082	435	646
	AKTIVA CELKEM	085	2 951	2 668

Označ.	PASIVA	ř.	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A.	Vlastní zdroje celkem	86	- 4 321	- 4 958
A.I.	Jméni celkem	87	4 510	4 510
I.	Vlastní jmění	88	10	10
Datum sestav	Fondy	89	4 500	4 500
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	91	- 8 831	- 9 468
1.	Účet výsledku hospodaření	92	- 2 875	- 637
3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	94	- 5 956	- 8 831
B.	Cizí zdroje celkem	95	7 272	7 626
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	106	5 306	5 194
1.	Dodavatelé	107	373	1 120
3.	Přijaté zálohy	109	0	30
4.	Ostatní závazky	110	4 232	3 055
5.	Zaměstnanci	111	270	311
7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	113	157	185
8.	Daň z příjmu	114	136	445
9.	Ostatní přímé daně	115	37	48
B.IV.	Jiná pasiva celkem	130	1 966	2 432
1.	Výdaje příštích období	131	577	365
2.	Výnosy příštích období	132	1 389	2 067
	PASIVA CELKEM	134	2 951	2 668

Firma: Akademie klasické hudby, z.ú.
Identifikační číslo: 26725347
Právní forma: Ústav
Rozvahový den: 31. prosince 2025
Datum sestavení účetní závěrky: 29. června 2026

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY
(v celých tisících Kč)

Označení	TEXT	ř.	Činnosti		
			Hlavní činnost	Hospodářská činnost	Celkem
			5	6	7
A.	Náklady	1			
I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	2	65 603	216	65 819
1.	Spotřeba materiálů, energie a ostatních neskladovatelných dodávek	3	283	0	283
2.	Prodané zboží	4	137		137
4.	Náklady na cestovné	6	118	0	118
5.	Náklady na reprezentaci	7	3 985	0	3 985
6.	Ostatní služby	8	61 080	216	61 296
III.	Osobní náklady	13	6 402	0	6 402
10.	Mzdové náklady	14	4 775	0	4 775
11.	Zákonné sociální pojištění	15	1 614	0	1 614
13.	Zákonné sociální náklady	17	13	0	13
IV.	Daně a poplatky	19	2 568	0	2 568
15.	Daně a poplatky	20	2 568	0	2 568
V.	Ostatní náklady	21	1 027	0	1 027
18.	Nákladové úroky	24	47	0	47
19.	Kursově ztráty	25	877	0	877
20.	Dary	26	90	0	90
21.	Manka a škody	27	2	0	2
22.	Jiné ostatní náklady	28	11	0	11
VIII.	Daň z příjmů	37	925	0	925
29.	Daň z příjmů	38	925	0	925
	Náklady celkem	39	76 525	216	76 741
B.	Výnosy	40			
I.	Provozní dotace	41	29 669	0	29 669
1.	Provozní dotace	42	29 669	0	29 669
II.	Přijaté příspěvky	43	16 739	0	16 739
3.	Přijaté příspěvky (dary)	45	16 739	0	16 739
III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	47	29 421	216	29 637
IV.	Ostatní výnosy	49	59	0	59
7.	Výnosové úroky	52	37	0	37
8.	Kursově zisky	53	1	0	1
10.	Jiné ostatní výnosy	55	21	0	21
	Výnosy celkem	62	75 888	216	76 104
C.	Hospodářský výsledek před zdaněním	63	288	0	288
D.	Hospodářský výsledek po zdanění	64	- 637	0	- 637

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

1.1. Charakteristika a hlavní aktivity

Vznik a charakteristika

Akademie klasické hudby, z.ú. (dále „Společnost“, „Zapsaný ústav“ nebo „z.ú.“) vznikla dne 27. listopadu 2002 zápisem do rejstříku obecně prospěšných společností vedeného Městským soudem v Praze.

Společnost je zřízena za účelem zajišťování následujících druhů obecně prospěšných služeb:

- propagace českého hudebního umění, zejména pořádání a udílení "CENY KLASICKÉ HUDBY" a jiných cen a ocenění,
- agenturní činnost v oblasti hudebního umění, kultury a cestovního ruchu,
- odborné poradenské činnosti v oblasti hudebního umění bez úplaty,
- šíření a popularizace kulturních hodnot s cílem podpořit cestovní ruch a rozvíjet kulturu ve všech oblastech,
- pěstování a šíření nových skladeb české a soudobé hudby,
- podpora mladých umělců a začínajících hudebníků a mládeže se zájmem o kulturu,
- propagace umělecky hodnotné hudby a kulturních hodnot s cílem podpořit cestovní ruch v České republice,
- propagace české klasické hudby a českých kulturních hodnot,
- podpora přístupu znevýhodněných osob ve společnosti ke kulturním hodnotám.

Kromě obecně prospěšných služeb Společnost poskytuje tuto hospodářskou („doplňkovou“) činnost:

- agenturní činnost v oblasti kultury a umění,
- pořádání kulturních produkcí, zábav a provozování zařízení sloužících k zábavě,
- pořádání výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí.

Zakladatel Společnosti

Zakladatelem Společnosti je právnická osoba DaDa, a.s., se sídlem Maiselova 25/4, 110 00 Praha 1, IČO: 256 97 846, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, Oddíl B, vložka 5573 (dále „Zakladatel“).

Majetkový vklad Zakladatele je tvořen peněžitým vkladem ve výši 10 000 Kč na účtu Společnosti.

Zdroje financování nutné k dosažení cílů určených statutem Společnost získává zejména ze sponzorských darů, příspěvků, dotací, veřejných sbírek, grantových programů, kulturně vzdělávacích a sportovních akcí, z vlastního jmění a ze zisku dosaženého provozováním hospodářských (doplňkových) činností.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

Sídlo Společnosti:

Maiselova 25/4
110 00 Praha 1
Česká republika

Identifikační číslo Společnosti:

267 25 347

Členové správní rady Společnosti k 31. prosinci 2025

Pavel Šafář
Jan Štěrba
Luboš Veselý

Společnost není společníkem s neomezeným ručením v žádné společnosti.

2. Zásadní účetní postupy používané Společností

Účetní závěrka byla připravena na základě účetnictví vedeného v souladu se zákonem o účetnictví a příslušnými nařízeními a vyhláškami platnými v České republice.

Tato účetní závěrka je připravená v souladu s vyhláškou MF ČR č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, a dle Českých účetních standardů číslo 401-414.

Účetním obdobím účetní jednotky je kalendářní rok 2025. Rozvahovým dnem, dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, je 31. prosinec 2025.

Účetní závěrka je sestavena za předpokladu nepřetržitého trvání Společnosti.

Společnost je mikro účetní jednotkou s povinným auditem.

2.1. Stanovení opravných položek a rezerv

Společnost stanoví opravné položky k pochybným pohledávkám na základě vlastní analýzy platební schopnosti svých zákazníků a věkové struktury pohledávek.

2.2. Přepočty cizích měn

Transakce prováděné v cizích měnách jsou přepočteny a zaúčtovány devizovým kurzem platným v den transakce.

Zůstatky peněžních aktiv, pohledávek a závazků vedených v cizích měnách byly přepočteny devizovým kurzem zveřejněným Českou národní bankou k rozvahovému dni. Všechny kurzové zisky a ztráty z přepočtu peněžních aktiv, pohledávek a závazků jsou účtovány do výkazu zisku a ztráty.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

2.3. Daň z příjmů

Daň z příjmů za dané období se skládá ze splatné daně.

Splatná daň zahrnuje odhad daně vypočtený z daňového základu s použitím daňové sazby platné v první den účetního období a veškeré doměrky a vratky za minulá období.

2.4. Přijaté dary a dotace

Dotace a provozní dary poskytované na pokrytí nákladů Společnosti jsou účtovány přímo do výnosů.

2.5. Účtování nákladů a výnosů

Výnosy a náklady se účtují časově rozlišené, tj. do období, s nímž věcně i časově souvisejí.

3. Zpracování účetních záznamů

Společnost využívá pro zpracování účetních záznamů externě poskytované služby společnosti Corporate Assistance, s.r.o.

Účetnictví je zpracováno elektronicky. Účetní záznamy jsou uschovány dle § 31 a 33 zákona č. 563/1991 Sb.

4. Pohledávky a závazky z obchodních vztahů

Krátkodobé pohledávky z obchodních vztahů k 31. prosinci 2025 činí 1 166 tis. Kč (k 31. prosinci 2024: 1 471 tis. Kč), přičemž byly všechny pohledávky k 31. prosinci 2025 i 2024 ve splatnosti.

Krátkodobé závazky z obchodních vztahů k 31. prosinci 2025 činí 1 120 tis. Kč (k 31. prosinci 2024: 373 tis. Kč), ze kterých nejsou k 31. prosinci 2025 žádné po lhůtě splatnosti (k 31. prosinci 2024: 0 tis. Kč).

Na účtu výnosů příštích období jsou evidovány platby za zakoupené vstupenky na další ročník festivalu Dvořákova Praha 2026.

Na účtu ostatních závazků je k 31. prosinci 2025 přijatá půjčka od zakladatele DaDa a.s. v částce 3 037 tis. Kč (k 31. prosinci 2024: 4 232 tis. Kč). Půjčka byla splacena v roce 2026, respektive v roce 2025.

5. Vlastní zdroje

	Vlastní jmění	Fondy	Neuhrazená ztráta minulých let	Výsledek hospodaření	Celkem
Zůstatek k 1.1.2025	10	4 500	- 5 956	-2 875	- 4 321
Rozdělení výsledku hospodaření z předcházejícího účetního období	0	0	- 2 875	2 875	0
Výsledek hospodaření po zdanění za běžné účetní období	0	0	0	- 637	- 637
Zůstatek k 31.12.2025	10	4 500	- 8 831	- 637	- 4 958

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

	Vlastní jmění	Fondy	Neuhrazená ztráta minulých let	Výsledek hospodaření	Celkem
Zůstatek k 1.1.2024	10	4 500	- 5 270	- 686	- 1 446
Rozdělení výsledku hospodaření z předcházejícího účetního období	0	0	-686	686	0
Výsledek hospodaření po zdanění za běžné účetní období	0	0	0	- 2 875	- 2 875
Zůstatek k 31.12.2024	10	4 500	- 5 956	- 2 875	- 4 321

Zakladatel ústavu, společnost DaDa, a.s., vložil dne 7. října 2021 peněžitý vklad ve výši 3 500 tis. Kč do fondů Společnosti. Zakladatel dále vložil dne 19. listopadu 2021 peněžitý příspěvek do fondů Společnosti ve výši 1 000 tis. Kč. Jedná se o tvorbu zdrojů účetní jednotky vytvořené na základě rozhodnutí oprávněného orgánu účetní jednotky (zakladatele).

6. Dohadné účty pasivní, budoucí a podmíněné závazky

Společnost neeviduje žádné další závazky, které by nebyly vykázány v rozvaze.

Společnost neeviduje žádné podmíněné závazky, které by k rozvahovému dni nebyly vykázány v rozvaze.

7. Přehled nákladů

Celkové náklady na hlavní činnost Společnosti za rok 2025 činily 76 525 tis. Kč (2024: 82 602 tis. Kč). Z hospodářské činnosti plynuly za rok 2025 náklady ve výši 216 tis. Kč (2024: 216 tis. Kč).

v tis. Kč.	2025	2024
Spotřebované nákupy	283	110
Prodané zboží	137	0
Služby	61 296	68 402
Náklady na cestovné	118	137
Osobní náklady	6 402	5 498
Daně a poplatky	2 568	2 496
Náklady na reprezentaci	3 985	4 342
Ostatní náklady	1 027	1 275
Daň z příjmů	925	342
Celkem	76 525	82 02

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

8. Přehled tržeb za vlastní výkony a za zboží

v tis. Kč	2025	2024
Výnosy z hlavní činnosti:		
Ostatní výnosy – reklama a propagace	14 055	16 284
Výnosy z prodeje vstupenek	15 366	15 836
Výnosy z hospodářské činnosti:		
Výnosy z pronájmu	216	216
Celkem	29 637	32 336

9. Přijaté příspěvky a provozní dotace

9.1. Přijaté provozní dotace:

Společnost obdržela v roce 2025 dotaci od Hlavního města Prahy ve výši 8 900 tis. Kč (2024: 9 900 tis. Kč). Tuto dotaci vyčerpala v plné výši a v řádné lhůtě stanovené pro použití dotace.

Společnost obdržela v roce 2025 v rámci dotačního programu Ministerstva kultury dotaci ve výši 20 614 tis. Kč (2024: 21.297 tis. Kč). Tuto dotaci vyčerpala v plné výši a v řádné lhůtě stanovené pro použití dotace.

Společnost obdržela v roce 2025 dotaci od Státního fondu kultury České republiky ve výši 150 tis. Kč (2024: 120 tis. Kč).

Společnost obdržela v roce 2025 dotaci od Městské části Praha 1, ve výši 5 tis. Kč (2024: 385 tis. Kč).

9.2. Přijaté příspěvky:

Společnost obdržela v roce 2025 nadační příspěvek od Nadace Karel Komárek Family Foundation ve výši 10 000 tis. Kč (2024: 10 000 tis. Kč).

Společnost obdržela v roce 2025 příspěvky ve výši 6 739 tis. Kč (2024: 5 539 tis. Kč) od individuálních dárců.

10. Odměny a půjčky poskytnuté členům řídicích a kontrolních orgánů Společnosti

V roce 2025 měla správní rada 3 členy (2024: 3 členy).

Členství ve správní radě Společnosti je čestné, bez nároku na odměnu. V průběhu let 2025 ani 2024 nebyly uzavřeny žádné smlouvy, které by Společnost zavazovaly k vyplácení jakýchkoliv požitků v případě ukončení činnosti jednotlivých členů v řídicích a dozorčích orgánech Společnosti.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

11. Účasti členů řídících a kontrolních orgánů Společnosti v osobách, s nimiž Společnost uzavřela za vykazované období obchodní smlouvy nebo jiné smluvní vztahy

Ředitelem Společnosti je Robert Kolář, který je zároveň:

- členem správní rady Nadace Karel Komárek Family Foundation, se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o poskytnutí nadačního příspěvku;
- je předsedou představenstva společnosti DaDa, a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o spolupráci, Smlouvu o podnájmu prostor sloužících k podnikání;
- je členem dozorčí rady společnosti KKCG Services a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o zpracování mzdové evidence, Smlouvu o poskytování služeb v oblasti human resources, ICT Servisní smlouvu a Smlouvu o zpracování osobních údajů;
- je členem dozorčí rady společnosti Allwyn Česko a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Příkazní smlouvu a také mezi společnostmi probíhaly transakce na základě přímých objednávek;

Člen správní rady Společnosti Pavel Šafář je zároveň:

- společníkem ve společnosti Šafář & Partners, s.r.o., advokátní kancelář, se kterou probíhaly transakce na základě objednávek o poskytování právních služeb;
- je jediným společníkem společnosti DaDa, a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o spolupráci.

12. Zaměstnanci a vedoucí pracovníci

Průměrný počet zaměstnanců a vedoucích pracovníků a osobní náklady za rok 2025 a 2024:

	Počet	Mzdové náklady	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	Sociální náklady
2025				
Zaměstnanci	4	3 429	1 159	13
Vedoucí pracovníci	2	1 346	455	0
Celkem	6	4 775	1 614	13
2024				
Zaměstnanci	4	3 204	1 203	11
Vedoucí pracovníci	1	897	183	0
Celkem	5	4 101	1 386	11

13. Daň z příjmů

Splatná daň z příjmů za rok 2025 činila 925 tis. Kč (2024: 342 tis. Kč). K 31. prosinci 2025 činily zaplacené zálohy na daň z příjmů 480 tis. Kč (2024: 486 tis.). Výsledný závazek z daně z příjmů k 31. prosinci 2025 je vykázán v rozvaze na řádku Daň z příjmu.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2025
(v tisících Kč)

14. Informace o odměnách statutárním auditorům

Náklady na statutární audit za rok 2025 činí 2 tis. Kč (2024: 2 tis. Kč). Žádné další služby statutárním auditorem poskytnuty nebyly.

15. Ekonomická závislost

Společnost vykazuje k 31. prosinci 2025 záporný vlastní kapitál ve výši -4 958 tis. Kč (k 31. prosinci 2024: -4 321 tis. Kč). Společnost je ekonomicky závislá na finanční podpoře zakladatele, společnosti DaDa, a.s., se sídlem Maiselova 25/4, Praha 1. Zakladatel, společnost DaDa, a.s. potvrdila, že má v úmyslu poskytovat finanční podporu alespoň po dobu následujících 12 měsíců od data sestavení účetní závěrky. Proto byla účetní závěrka Společnosti sestavena za předpokladu jejího časově neomezeného trvání.

16. Následné události

K datu sestavení účetní závěrky nenastaly žádné následné události, které by ovlivnily účetní závěrku Společnosti k 31. prosinci 2025.

Sestaveno dne: 29. června 2026

Ing.
Robert
t Kolář

Digitally
signed by Ing.
Robert Kolář
Date:
2026.06.29
11:08:46
+02'00'

Ing. Robert Kolář

Ředitel Společnosti

Zpráva nezávislého auditora

správní radě Akademie klasické hudby, z.ú.

Náš výrok

Podle našeho názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz finanční pozice Akademie klasické hudby, z.ú., se sídlem Maiselova 25/4, Staré Město, Praha 1 („Ústav“) k 31. prosinci 2025 a jeho finanční výkonnosti za rok končící 31. prosince 2025 v souladu s českými účetními předpisy.

Předmět auditu

Účetní závěrka Ústavu se skládá z:

- rozvahy k 31. prosinci 2025,
- výkazu zisku a ztráty za rok končící 31. prosince 2025, a
- přílohy účetní závěrky, která obsahuje významné informace o účetních metodách a další vysvětlující informace.

Základ pro výrok

Audit jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech a auditorskými standardy Komory auditorů České republiky, kterými jsou Mezinárodní standardy auditu doplněné a upravené souvisejícími aplikačními doložkami (společně „auditorské předpisy“). Naše odpovědnost stanovená těmito předpisy je podrobněji popsána v oddílu Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky.

Domníváme se, že důkazní informace, které jsme shromáždili, poskytují dostatečný a vhodný základ pro vyjádření našeho výroku.

Nezávislost

V souladu s etickými požadavky zákona o auditorech, jež se vztahují na audity účetních závěrek v České republice a v souladu s Mezinárodním etickým kodexem pro auditory a účetní odborníky (včetně Mezinárodních standardů nezávislosti) vydaným Radou pro mezinárodní etické standardy účetních („kodex IESBA“) a přijatým Komorou auditorů České republiky, jsme na Ústavu nezávislí. Splnili jsme také všechny ostatní etické povinnosti dle etických požadavků zákona o auditorech a kodexu IESBA.

Vyjádření k ostatním informacím ve výroční zprávě

Za ostatní informace odpovídá ředitel Ústavu. Jak je definováno v § 2 písm. b) zákona o auditorech, ostatními informacemi jsou informace uvedené ve výroční zprávě mimo účetní závěrku a naši zprávu auditora.

PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o., Hvězdova 1734/2c, 140 00
Praha 4, Česká republika. T: +420 251 151 111

PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o., se sídlem Hvězdova 1734/2c, 140 00 Praha 4, IČ: 40765521, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 3637 a v seznamu auditorských společností u Komory auditorů České republiky pod evidenčním číslem 021.

Náš výrok k účetní závěrce se k ostatním informacím obsaženým ve výroční zprávě nevztahuje. Přesto je součástí našich povinností souvisejících s auditem účetní závěrky seznámení se s ostatními informacemi a posouzení, zda ostatní informace nejsou ve významném nesouladu s účetní závěrkou či s našimi znalostmi o Ústavu získanými během auditu nebo zda se jinak tyto informace nejeví jako významně nesprávné. Také jsme posoudili, zda ostatní informace byly ve všech významných ohledech vypracovány v souladu s příslušnými právními předpisy. Tímto posouzením se rozumí, zda ostatní informace splňují požadavky právních předpisů na formální náležitosti i na postup vypracování ostatních informací v kontextu významnosti.

Na základě provedených prací v průběhu našeho auditu, do míry, již dokážeme posoudit, jsou dle našeho názoru:

- ostatní informace, které popisují skutečnosti, jež jsou též předmětem zobrazení v účetní závěrce, ve všech významných ohledech v souladu s účetní závěrkou a
- ostatní informace vypracované v souladu s právními předpisy.

Dále jsme povinni uvést, zda na základě poznatků a povědomí o Ústavu a o prostředí, v němž působí, k nimž jsme dospěli při provádění auditu, ostatní informace neobsahují významné nesprávnosti. Žádnou významnou nesprávnost jsme nezjistili.

Odpovědnost ředitele a správní rady Ústavu za účetní závěrku

Ředitel Ústavu odpovídá za sestavení účetní závěrky podávající věrný a poctivý obraz v souladu s českými účetními předpisy, a za takový vnitřní kontrolní systém, který považuje za nezbytný pro sestavení účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou.

Při sestavování účetní závěrky je ředitel Ústavu povinen posoudit, zda je Ústav schopen nepřetržitě trvat, a pokud je to relevantní, popsat v příloze účetní závěrky záležitosti týkající se jeho nepřetržitého trvání a použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky, s výjimkou případů, kdy ředitel plánuje zrušení Ústavu nebo ukončení jeho činnosti, resp. kdy nemá jinou reálnou možnost než tak učinit.

Za dohled nad procesem účetního výkaznictví odpovídá správní rada Ústavu.

Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky

Naším cílem je získat přiměřenou jistotu, že účetní závěrka jako celek neobsahuje významnou nesprávnost způsobenou podvodem nebo chybou a vydat zprávu auditora obsahující náš výrok. Přiměřená míra jistoty je velká míra jistoty, nicméně není zárukou, že audit provedený v souladu s auditorskými předpisy ve všech případech v účetní závěrce odhalí případnou existující významnou nesprávnost. Nesprávnosti mohou vznikat v důsledku podvodů nebo chyb a považují se za významné, pokud lze reálně předpokládat, že by jednotlivě nebo v souhrnu mohly ovlivnit ekonomická rozhodnutí, která uživatelé účetní závěrky na jejím základě přijmou.

Při provádění auditu v souladu s auditorskými předpisy je naší povinností uplatňovat během celého auditu odborný úsudek a zachovávat profesní skepticismus. Dále je naší povinností:

- Identifikovat a vyhodnotit rizika významné nesprávnosti účetní závěrky způsobené podvodem nebo chybou, navrhnout a provést auditorské postupy reagující na tato rizika a získat dostatečné a vhodné důkazní informace, abychom na jejich základě mohli vyjádřit výrok. Riziko, že neodhalíme významnou nesprávnost, k níž došlo v důsledku podvodu, je větší než riziko neodhalení významné nesprávnosti způsobené chybou, protože součástí podvodu mohou být tajné dohody, falšování, úmyslná opomenutí, nepravdivá prohlášení nebo obcházení vnitřních kontrol.

- Seznámit se s vnitřním kontrolním systémem Ústavu relevantním pro audit v takovém rozsahu, abychom mohli navrhnout auditorské postupy vhodné s ohledem na dané okolnosti, nikoli abychom mohli vyjádřit názor na účinnost jeho vnitřního kontrolního systému.
- Posoudit vhodnost použitých účetních pravidel, přiměřenost provedených účetních odhadů a informace, které v této souvislosti ředitel Ústavu uvedl v příloze účetní závěrky.
- Posoudit vhodnost použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky ředitelem, a to, zda s ohledem na shromážděné důkazní informace existuje významná nejistota vyplývající z událostí nebo podmínek, které mohou významně zpochybnit schopnost Ústavu trvat nepřetržitě. Jestliže dojdeme k závěru, že taková významná nejistota existuje, je naší povinností upozornit v naší zprávě na informace uvedené v této souvislosti v příloze účetní závěrky, a pokud tyto informace nejsou dostatečné, vyjádřit modifikovaný výrok. Naše závěry týkající se schopnosti Ústavu trvat nepřetržitě vycházejí z důkazních informací, které jsme získali do data naší zprávy. Nicméně budoucí události nebo podmínky mohou vést k tomu, že Ústav ztratí schopnost trvat nepřetržitě.
- Vyhodnotit celkovou prezentaci, členění a obsah účetní závěrky, včetně přílohy, a dále to, zda účetní závěrka zobrazuje podkladové transakce a události způsobem, který vede k věrnému zobrazení.

Naší povinností je informovat ředitele a správní radu mimo jiné o plánovaném rozsahu a načasování auditu a o významných zjištěních, která jsme v jeho průběhu učinili, včetně zjištěných významných nedostatků ve vnitřním kontrolním systému.

29. června 2026

PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o.
zastoupená ředitelem

Ing. Martin
Peterka

Digitally signed by
Ing. Martin Peterka
Date: 2026.06.29
13:03:45 +02'00'

Ing. Martin Peterka
statutární auditor, evidenční č. 2469